

Z ŻYCIA Politechniki Śląskiej

2007

kwiecień

Powstanie Konsorcjum „BIOFARMA”

Doktorat Honoris Causa
dla Prof. Eugeniusza Świtońskiego

Pierwszy ogólnopolski konkurs
inżynierski

ISSN 1734-9613

nr 7 (171)

Rok akademicki
2006/2007

PROFESOR
EUGENIUSZ ŚWITOŃSKI
DOKTOREM HONORIS CAUSA
POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ
12 KWIETNIA 2007 R.

Z ŻYCIA Politechniki Śląskiej

Miesięcznik środowiska akademickiego
Politechniki Śląskiej w Gliwicach

PL ISSN 1734-9613

Nr 7 (171)

Kwiecień 2007

Edycja sieciowa: URL:<http://biuletyn/polsl.pl>

Adres redakcji:

Politechnika Śląska

Biuro Rzecznika Prasowego i Promocji Uczelni

ul. Akademicka 2 A

44-100 Gliwice

tel. (32) 237 11 80, tel./fax (32) 237 11 81

e-mail: biuletyn@polsl.pl

R13 @polsl.pl

Zespół redakcyjny:

mgr Paweł Doś

(pawel.dos@polsl.pl)

mgr Zofia Zielińska

(zofia.zielinska@polsl.pl)

Łamanie komputerowe i druk:

Zakład Graficzny Politechniki Śląskiej

ul. Kujawska 1

44-100 Gliwice

tel. (32) 237 21 97

Nakład: 600 egz.

Zlecenie nr 203/07

Numer zamknięto 15 maja 2007 r.

Na 1 stronie okładki -

podpisanie umowy powołującej

Konsorcjum BIOFARMA

zdj. M. Szum

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania zmian,
skracania i adiacji tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Nie zwracamy materiałów niezamówionych.

Autorzy publikacji umieszczanych w biuletynie
nie otrzymują honorariów oraz akceptują jednocześnie
ukazanie się artykułów w wersji drukowanej
oraz internetowej biuletynu.

Fotografie i rysunki w nadesłanych materiałach
zamieszczane są na odpowiedzialność
autora korespondencji.

W numerze:

Aktualności	4
Z prac Senatu	4
Kronika Rektorska	13
Akty normatywne Uczelni	13
Stopnie naukowe, tytuły, stanowiska	13
Dział Współpracy z Zagranicą informuje	14
Z życia CKI	15
Działalność CEK	15
Wydarzenia	17
Podpisanie umowy powołującej Konsorcjum BIOFARMA	17
Doktorat Honoris Causa dla prof. E. Światońskiego	17
Osiemdziesięciolecie Urodzin Pani Profesor Łucji Cieślak	20
Wykład Konsula Honorowego RP w Jerozolimie Zeev Barana na Wydziale Architektury	23
Pierwsze w Polsce interaktywne warsztaty	24
Młode talenty na Wydziale Matematyczno-Fizycznym	25
Wydawnictwo Politechniki Śląskiej na XIII Targach Książki Naukowej we Wrocławiu	25
XV Ogólnopolski Konkurs Chemiczny	26
Konferencje i seminaria naukowe	28
Podsumowanie IX Szkoły Membranowej	28
IX Międzynarodowa Konferencja Methods of Absolute Chronology	29
Z życia studentów	31
Konkurs Złotej Kredy	31
BEST Engineering Competition	31
ReAnimacje 2007- AEGEE - Gliwice	32
Relacja z Festiwalu Robotów CybAiRBot i IV Zawodów Sumo Robotów	32
Seminarium Dyplomowe Koła Naukowego Mechatroników	34
Forum Uczelni Technicznych	34
Nowości Wydawnicze	35
Kultura	37
Politechnika Śląska w mediach	37
Notatki przewodniczącego RGSzW	38
Sport	39
Wspomnienia	41
Kronika żałobna	42

Aktualności

Z prac Senatu

23 kwietnia 2007 r. odbyło się XIX zwyczajne posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej w kadencji 2005-2008.

Porządek obrad przewidywał w skrócie:

- podjęcie uchwały w sprawie zaopiniowania wniosku Politechniki Częstochowskiej w sprawie nadania tytułu i godności doktora honoris causa Profesorowi Tomaszowi Winnickemu,
- podjęcie uchwały w sprawie pierwszego mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Śląskiej: dra hab. inż. Krzysztofa Barbusińskiego w Instytucie Inżynierii Wody i Ścieków, dra hab. inż. Zbigniewa Paszendę w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych, dra hab. inż. Stanisława Szwedę w Instytucie Mechanizacji Górnictwa,
- podjęcie uchwały w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej prof. dra hab. inż. Marka Kimmela w Instytucie Automatyki, prof. dra hab. inż. Stanisława Majewskiego w Katedrze Inżynierii Budowlanej, prof. dr hab. inż. Ewy Piętki w Instytucie Elektroniki, prof. dra hab. Aleksandra Śladkowskiego w Katedrze Logistyki i Transportu Przemysłowego, prof. dr hab. inż. Danuty Szewieczek w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych, prof. dra hab. inż. Józefa Ślezionę w Katedrze Technologii Stopów Metali i Kompozytów,
- podjęcie uchwały w sprawie zatwierdzenia zmian w Regulaminie Studiów Doktoranckich,
- podjęcie uchwały w sprawie zmiany uchwały dot. Zasad gospodarki finansowej Politechniki Śląskiej.

XIX zw. posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej otworzył JM Rektor prof. W. Zieliński. Na wstępie w imieniu wszystkich solenizantów – Członków Senatu noszących imiona Wojciech i Jerzy –

Rektor podziękował serdecznie za kwiaty i życzenia.

Następnie Senat uczcił minutą ciszy pamięć o długoletnim dziekanie Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii, wieloletnim członku Senatu oraz rzeczniku dyscyplinarnym ds. nauczycieli akademickich prof. Czesławie Sajdaku, który zmarł 3 kwietnia br. w wieku 57 lat.

W dalszej kolejności Rektor poinformował o przyznaniu prof. Eugeniuszowi Światońskiemu tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej. W opinii Rektora jest to sukces Uczelni, ale przede wszystkim Wydziału Mechanicznego Technologicznego, który jako jedyny na Uczelni szczyści się obecnie dwoma Doktorami Honoris Causa innych uczelni.

■ Następnie, po przyjęciu poprawek do porządku obrad, Senat zajął się pierwszym punktem obrad, którym było zaopiniowanie wniosku Politechniki Częstochowskiej w sprawie nadania tytułu i godności doktora honoris causa prof. Tomaszowi Winnickiemu.

Rektor prof. W. Zieliński przypomniał, iż Senat Politechniki Śląskiej na posiedzeniu w dniu 26 marca 2007 powierzył obowiązki recenzenta prof. Michałowi Bodzkowi. Następnie prof. M. Bodzek odczytał swoją opinię o wniosku Senatu Politechniki Częstochowskiej.

Prof. Tomasz Winnicki urodził się 24 lipca 1934 roku we Lwowie. Wykształcenie zdobył na Politechnice Wrocławskiej. Studia na Wydziale Chemicznym na specjalności technologia tworzyw sztucznych ukończył w 1956 r. Stopień naukowy doktora nauk chemicznych uzyskał na tym samym wydziale w 1965, a stopień doktora habilitowanego nauk technicznych na Wydziale Inżynierii Sanitarnej w roku 1972. Prace zawodową rozpoczął w 1956 r. w charakterze asystenta na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej. W latach 1965-70 pracował jako adiunkt na Wydziale Inżynierii Sanitarnej, w latach 1970-72 jako docent. W latach 1972-1977 pracował jako docent a w latach 1977-85 jako profesor nadzwyczajny w Instytucie Inżynierii Ochrony Środowiska. W latach

1985-2004 był zatrudniony jako profesor zwyczajny na Wydziale Inżynierii Środowiska, na którym pracował do emerytury. W latach 1993-95 pełnił funkcję dyrektora ds. rozwoju w holdingu NCE S.A. we Wrocławiu, a od 1998 r. jako profesor zwyczajny związany jest z Kolegiumm Karonoskim w Jeleniej Górze.

Profesor Tomasz Winnicki jest członkiem następujących instytucji: Komitetu PAN - Gospodarki Wodnej, Biotechnologii oraz „Człowiek i środowisko” (przy Prezydium), Inżynierii Środowiska (przewodn.); Wrocławskie Towarzystwo Naukowe; European Association of Membrane Science and Technology; Karkonoskie Towarzystwo Naukowe (prezes); Copernicus-Campus (Board of Directors); Academic Coordination Center of Euroregion Neisse (Presid.); Polskie Towarzystwo Chemiczne; Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa; Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych, European Academy of Sciences and Arts; Ukraińska Akademia Nauk Inżynierskich; European Virtual Seminar of Sustainable Development (co-ord.)

Do osiągnięć naukowych Profesora należy: przeniesienie na grunt inżynierii sanitarnej środowiska fizykochemicznych narzędzi rozdzielczych i wdrażanie zasady wczesnego rozdzielania strumieni technologicznych i odpadowych; wypromowanie 19 doktorów w jednorodnym zakresie procesów separacji stosowanych w technologii wody i ścieków oraz udział w rozwoju naukowym członków własnego zespołu badawczego oraz licznych zespołów krajowych i kilku zagranicznych – osiągnięcie profesury lub habilitacji kilku z tych osób; działalność recenzenta naukowego – w przewodach awansowych, książek i publikacji, wniosków o finansowanie badań i ich realizacji; organizacja międzynarodowych imprez naukowych, w tym najwyższej rangi, jak: Intl School on Membranes, Szklarska Poręba 1985 (chair); 2nd Intl School on Membranes, Gdansk-Sobieszewo 1988 (chair); WARSAW96 (Env. Contamin. in Central & Eastern Europe - co-chair); NATO ARW Saulburg, Niemcy, 1996 (Forestry- co-director);

EEAC14th Annual Conference, Warsaw 2006 (chair); oraz udział w licznych komitetach naukowych imprez międzynarodowych, przewodniczenie obradom plenarnym i w sekcjach, uczestnictwo w warsztatach i panelach; koordynacja dużych przedsięwzięć badawczych w kraju i za granicą, skupiających po kilkanaście do kilkudziesięciu zespołów badawczych; autorstwo lub współautorstwo ponad 200 publikacji w tym 4 książek, w tym monografia „Polimery czynne w inżynierii środowiska” o fenomenologii najważniejszych procesów rozdzielczych z udziałem polimerów z grupami funkcyjnymi lub o specyficznych własnościach i ich zastosowaniach; wprowadzenie do obiegu międzynarodowego prekursora pojęcia hybrydowy proces rozdzielczy przez określenie multi-method-process; utworzenie szkoły naukowej Procesów rozdzielczych w inżynierii środowiska.

Profesor pełnił następujące krajowe funkcje naukowe i akademickie:

- Państwowa Rada Ochrony Środowiska - przewodniczący (2001-2006) wiceprzewodniczący dwie poprzednie kadencje (od 1991),
- Konferencja Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych (KRePSZ) - wiceprzewodniczący od założenia (1999), przewodniczący (od 2004 r.),
- Instytut Podstaw Inżynierii Środowiska PAN, Zabrze - przewodniczący przez 5 kolejnych kadencji do 1999); członek licznych dalszych rad naukowych,
- Sekcja Nauk Technicznych CKK i CK,
- członek (przez wiele kadencji), reprezentant dyscypliny Inżynieria Środowiska (aktualnie),
- Komitet Inżynierii Środowiska PAN,
- członek (w przeszłości przewodniczący),
- Komitet Badań Naukowych - członek zespołów oceniających,
- Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) - członek Prezydium (jako przewodniczący stowarzyszonej KRePSZ), w tym Komisja Organizacji i Legislacji KRASP - członek (aktualnie),
- Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola - członek (jako reprezentant PWSZ Dolnego Śląska, aktualnie)
- Europejskie Seminarium Wirtualne Zrównoważonego Rozwoju - koordynator strony polskiej (od powstania

1999, aktualnie),

- Environment Protection Engineering (kwartalnik) - Redaktor Naczelny (od 1975 r.).

W ramach dydaktyki akademickiej Profesor prowadził ćwiczenia, wykłady i seminaria z takich przedmiotów, jak: Chemia polimerów, Fizykochemia polimerów, Technologia tworzyw sztucznych, Technologia farb i lakierów, Sorpcja i wymiana jonowa, Procesy membranowe, Technologia wody i ścieków, Ochrona środowiska, Ekologia i ochrona środowiska, Zarządzanie środowiskiem, Kontrola jakości środowiska. Techniki w ochronie środowiska (dla ekonomistów). Profesor pełnił następujące funkcje akademickie:

- Politechnika Wroclawska, Instytut Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych - Zastępca Dyrektora (w latach 1968-72),
- Politechnika Wroclawska, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska - Z-ca Dyrektora (1972-78), Dyrektor (do 1982),
- Institute of Pollution Studies, RSUST, Port Harcourt, Nigeria - organizator, Dyrektor (1982-83),
- Politechnika Wroclawska - Prorektor ds. Nauki (1984-90),
- Kolegium Karkonoskie (PWSZ), Jelenia Góra - organizator, Rektor (od 1998).

Do doświadczeń gospodarczych, technicznych i społecznych Profesora należy m.in.: wdrożenie produkcji wymiennicy jonowych (w latach 1963-64) w firmie GAMRAT w Jaśle, wdrażanie automatycznych stacji monitoringu wód (1966-67) w IGW we Wrocławiu, organizacja Zakładu Badawczo-Wdrożeniowego Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej w Jeleniej Górze w 1974 r., organizacja pierwszej w Polsce uczelnianej spółki z kapitałem zagranicznym montującej komputery osobiste w 1985 r. w firmie KOWARY Ltd, organizacja spółek Politechniki Wrocławskiej w latach 1986-90, m.in. STOREY-LIFT Ltd, HYDRO-MECH Sp. z o.o., HYDROMET Sp. z o.o., organizacja Dolnośląskiej Fundacji Rozwoju Regionalnego we Wrocławiu, pierwszego makroregionalnego przedsięwzięcia tego typu w kraju (w latach 1990-93); opracowanie nowych technologii i wyrobów ochrony wód (1993-94) dla NCE (Natura – Czystość – Ekologia) S.A. we Wrocławiu. Poza tym

Profesor opracował założenia i aplikował o finansowanie projektu badawczego rozwojowego Centrum Rehabilitacji i Integracji Niepełnosprawnych Studentów (CERIN) przy Kolegium Karkonoskim w Jeleniej Górze (2003-2006); jest członkiem Rady Naukowej Fundacji Kultury Ekologicznej w Jeleniej Górze; członkiem założycielem Porozumienia na Rzecz Kotliny Jeleniogórskiej oraz prezesem (drugiej kadencji) Karkonoskiego Towarzystwa Naukowego.

Po odczytaniu opinii przez prof. Bodzka w tajnym głosowaniu w sprawie zaopiniowania wniosku Politechniki Częstochowskiej dotyczącego nadania tytułu i godności doktora honoris causa prof. Tomaszowi Winnickiemu, Senat poparł wniosek jednogłośnie 49 głosami.

■ Kolejnym punktem obrad było powołanie recenzenta do zaopiniowania wniosku dotyczącego mianowania dra Krzysztofa Czaplę na stanowisko docenta.

JM Rektor prof. W. Zieliński przypomniał, iż wszystkie wnioski dotyczące mianowania na stanowisko docenta na wydziałach głosowane są na radach wydziałów. W przypadku jednostek pozawydziałowych opinię wyraża Senat. Po uzgodnieniach Rektor prof. W. Zieliński zaproponował na recenzenta wniosku dotyczącego mianowania na stanowisko docenta dra Krzysztofa Czaplę prof. Mariana Dolipskiego.

W tajnym głosowaniu w sprawie powołania recenzenta do zaopiniowania wniosku dotyczącego mianowania na stanowisko docenta dra Krzysztofa Czaplę, Senat poparł wniosek 45 głosami przy 3 głosach przeciw i 1 głosem wstrzymującym się.

■ Następny punkt obrad poświęcony był sprawie wmurowania w gmachu Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki tablicy upamiętniającej I Krąg Starszoharcerski „Żagiew”, którą Senat poparł jednogłośnie.

■ Kolejny punkt dotyczył pierwszego mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Śląskiej dra hab. inż. Krzysztofa Barbusińskiego w Instytucie Inżynierii Wody i Ścieków.

Wniosek Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki przedstawił Dziekan prof. Michał Bodzek.

Dr hab. inż. Krzysztof Barbusiński ma 48 lat. Jest zatrudniony na Politechnice Śląskiej od 1983 r. Stopień naukowy doktora nauk technicznych został mu nadany w 1992 r. a doktora habilitowanego nauk technicznych w 2005 r. uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej. Dyscypliną i specjalnością naukową kandydata jest inżynieria środowiska. Do jego głównych zainteresowań naukowo-badawczych należy technologia oczyszczania ścieków komunalnych i przemysłowych.

Liczbowy dorobek naukowy kandydata obejmuje: 86 (12) publikacji, na które składają się: 2 książki, 4 (1) monografie, 4 artykuły w czasopismach zagranicznych, 3 (1) artykuły w archiwach PAN, 36 (8) artykułów w czasopismach krajowych, 37 (2) referatów publikowanych w kraju.

Kandydat brał udział w 93 (2) projektach badawczych: 28 (1) NB, 44 PBU. Na dorobek naukowy kandydata składają się także 4 (1) patenty, w tym 2 nadane, promotorstwo 2 (2) otwartych przewodów doktorskich, recenzje 1 (1) pracy doktorskiej.

Do osiągnięć dydaktycznych Kandydata należy prowadzenie i przygotowywanie nowych wykładów i ćwiczeń laboratoryjnych z zakresu technologii wody i ścieków. W 1992 r. otrzymał nagrodę (zespołową) Rektora Politechniki Śląskiej za osiągnięcia dydaktyczne. Był opiekunem grup dziekańskich w latach 1990-93. Pracował w Komisji przygotowującej program studiów dla kierunku Ochrona Środowiska w 2006 r. W ramach działalności dydaktycznej związanej z kształceniem kadry naukowej był promotorem 2 otwartych przewodów doktorskich oraz opiekunem naukowym 3 osób, które niedługo będą otwierać przewód doktorski.

W ramach współpracy z przemysłem wykonywał badania technologiczno-wdrożeniowe i ekspertyzy dla przemysłu w ramach współpracy z GIG i IETU w Katowicach oraz IChPW w Zabrze, a także samodzielne prace badawcze. Występował w roli konsultanta naukowego m.in. w przedsiębiorstwach wodociągowych i biurach projektów (w Katowicach, Gliwicach, Bytomiu, Łaziskach, Dąbrowie Górniczej, Sosnowcu, Tychach, Bielsku-Białej, Świerklańcu) oraz zakładach przemysłowych: ZAK Kędzierzyn, PASS-Stomil, ZPZ Czechowice, Energomontaż-

Południe SA i in.

Pełnił następujące funkcje organizacyjne w Politechnice Śląskiej: Kierownik Zakładu Technologii Wody i Ścieków (od września 2006 r.); Pełnomocnik Dziekana i Dyrektora Instytutu ds. BHP (od 1993 r.); Członek Komisji Rektorskiej ds. wdrażania systemu nauczania w Politechnice Śląskiej (2007 r.).

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydata, pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki w sprawie pierwszego mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Inżynierii Wody i Ścieków dra hab. inż. Krzysztofa Barbusińskiego, Senat poparł wniosek jednomyślnie 48 głosami.

■ **Kolejny punkt dotyczył pierwszego mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Śląskiej dra hab. inż. Zbigniewa Paszندی w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych.**

Wniosek Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego przedstawił Dziekan prof. Jerzy Świder.

Dr hab. inż. Zbigniew Paszenda ma 45 lat. Jest zatrudniony w Politechnice Śląskiej od 1987 r., obecnie w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych na Wydziale Mechanicznym Technologicznym. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1996 r. na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Śląskiej (praca wyróżniona przez Radę Wydziału Mechanicznego Technologicznego), a stopień doktora habilitowanego w 2005 r. na tym samym wydziale (rozprawa również została wyróżniona przez Radę Wydziału Mechanicznego Technologicznego).

Dyscypliną naukową kandydata jest inżynieria materiałowa, a specjalnością – metaloznawstwo i obróbka cieplna, inżynieria biomateriałów.

Do głównych zainteresowań naukowo-badawczych kandydata zaliczyć należy wyznaczanie charakterystyk biomechanicznych różnych postaci implantów z wykorzystaniem metody elementów skończonych, kształtowanie własności fizykochemicznych biomateriałów metalowych stosowanych na implanty

w chirurgii ortopedycznej, szczękowo-twarzowej, torakochirurgii, kardiologii zabiegowej oraz materiałów metalowych stosowanych na chirurgiczne instrumentarium zabiegowe. W szczególności Kandydat koncentruje się na zastosowaniu metod numerycznych do optymalizacji cech geometrycznych implantów i własności mechanicznych biomateriałów metalowych na implanty, problematyce obróbki powierzchniowej różnych rodzajów implantów, narzędzi chirurgicznych, jak również badaniach ich własności fizykochemicznych z uwzględnieniem techniki implantacji, warunków użytkowania oraz stosowanych technik sterylizacji.

Dorobek publikacyjny kandydata obejmuje 84 (19) pozycji, w tym 6 (1) publikacji w czasopismach zagranicznych, 34 (13) pozycje w czasopismach krajowych i o zasięgu międzynarodowym oraz 11 (2) publikacji w materiałach konferencji o zasięgu światowym, 33 (3) publikacje w materiałach konferencji międzynarodowych i krajowych. Ponadto Kandydat jest współautorem 5 skryptów, 1 podręcznika akademickiego, 2 (1) monografii oraz 51 (7) prac naukowo-badawczych niepublikowanych.

W ramach osiągnięć dydaktycznych kandydat opracował programy 8 przedmiotów, z których prowadził bądź prowadzi zajęcia wykładowe, laboratoryjne i projektowe na kierunkach: Automatyka i Robotyka, Mechanika Budowy Maszyn, Edukacja Techniczno-Informatyczna. Do realizowanych zajęć dydaktycznych przygotował 1 podręcznik akademicki oraz 5 skryptów, których jest współautorem. Był promotorem 60 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich oraz opracował 40 recenzji prac dyplomowych. Jest promotorem 2 otwartych przewodów doktorskich (2006 r.).

Jako laureat stypendium NATO, kandydat uczestniczył w dwutygodniowej konferencji szkoleniowej nt. „Materials Science and Implants Orthopaedic Surgery” w ramach Advanced Study Institute w Grecji w 1994 r. W roku 1995 odbył tygodniowy staż z zakresu badania własności mechanicznych warstw węglowych typu DLC na Uniwersytecie Technicznym w Libercu w Czechach, a w 1997 r. uczestniczył w tygodniowej konferencji szkoleniowej „Recent Advantages in Orthopaedic Biomechanics” organizowanej przez The Rizzoli Orthopaedic Institute i The University of Bologna Engineering Faculty w Bertinoro

we Włoszech.

Pełnione funkcje w Politechnice Śląskiej: kandydat w latach 1990-1996 r. pełnił funkcję koordynatora obciążeń dydaktycznych w Instytucie Metaloznawstwa, w latach 1996-1999 funkcję weryfikatora indeksów studentów studiów wieczorowych na Wydziale Mechanicznym Technologicznym, a w okresie 1999-2004 r. był pełnomocnikiem Dyrektora Instytutu Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych ds. BHP. Ponadto pełnił funkcję obserwatora z ramienia Wydziału Mechanicznego Technologicznego w akcji naboru studentów połączonych z egzaminem dojrzałości. Obecnie jest członkiem Komisji ds. Stopnia Naukowego Doktora w dyscyplinie „Inżynieria Materiałowa”.

Za dotychczasową działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną kandydat otrzymał 4 nagrody JM Rektora Politechniki Śląskiej oraz Odznakę „Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej”. Jest współautorem prac, które otrzymały 4 wyróżnienia na międzynarodowych wystawach (Grenoble 1996, Londyn 1997, Pittsburgh 1997) w związku z promocją nowych polskich technologii i produktów innowacyjnych w ramach polskiej, narodowej prezentacji organizowanej pod auspicjami KBN. Ponadto został odznaczony „Brazowym Krzyżem Zasługi”.

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydata, pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego w sprawie pierwszego mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych dra hab. inż. Zbigniewa Paszendy, Senat poparł wniosek 48 głosami przy 1 głosie przeciwnym.

■ Kolejny punkt dotyczył pierwszego mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Śląskiej: dra hab. inż. Stanisława Szwedy w Instytucie Mechanizacji Górnictwa.

Wniosek Rady Wydziału Górnictwa i Geologii przedstawił Prodziekan ds. Nauki prof. Jan Drenda.

Dra hab. inż. Stanisław Szweda ma 57 lat. Jest zatrudniony w Politechnice Ślą-

skiej od 1974 r. Stopień naukowy doktora uzyskał w 1981 r. a doktora habilitowanego w 2005 r.

Dyscypliną i specjalnością naukową kandydata jest górnictwo, maszyny i urządzenia górnicze. Do jego głównych zainteresowań naukowo-badawczych należą: zagadnienia stanu naprężenia i odkształcenia elementów maszyn i urządzeń górniczych, modelowanie fizyczne i matematyczne stojaków hydraulicznych, układów hydraulicznych, sekcji obudowy zmechanizowanej obudowy ścianowej, wyznaczenie obciążenia sekcji obudowy zmechanizowanej w warunkach dynamicznego oddziaływania górotworu, wyznaczanie podporności obudowy w rejonie skrzyżowania ściany z chodnikiem, komputerowe wspomaganie projektowania obudów górniczych.

Liczbowy dorobek naukowy całkowity obejmuje: 93 (14) publikacje, na które składają się: 3 (0) monografie (1 jako autor, 2 jako współautor), 2 (0) skrypty (2 jako współautor), 6 (2) artykułów w czasopismach zagranicznych, 1 artykuł w archiwach PAN, 15 (0) referatów publikowanych za granicą, 37 (8) artykułów w czasopismach krajowych, 29 (4) referatów publikowanych w kraju.

Udział w projektach badawczych: NB 38 (1), PBU 7 (1), inne 4 (1).

Do osiągnięć kandydata należą także: 3 nadane patenty, 1 zaproszony wykład na uczelni zagranicznej, promotorstwo 1 (1) otwartego przewodu doktorskiego.

W ramach osiągnięć dydaktycznych kandydat, począwszy od października 1981 r., prowadzi wykłady z hydromechaniki dla słuchaczy studiów stacjonarnych i niestacjonarnych Wydziału Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej. Zorganizował laboratorium dydaktyczne z mechaniki płynów. Jest promotorem 23 prac dyplomowych magisterskich oraz 7 prac dyplomowych inżynierskich studentów specjalności „Maszyny i Urządzenia Górnicze i Wiertnicze”. Dwie przygotowywane pod jego kierunkiem prace dyplomowe zostały wyróżnione. Stanisław Szweda jest współautorem dwóch skryptów Politechniki Śląskiej z zakresu wytrzymałości materiałów. Angażował się również w działalność Studenckiego Koła Naukowego Górników Mechaników. Jest członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Organizacji Kierunku Studiów „Mechatronika”. Kandydat jest promotorem otwartego przewodu doktorskiego. Za osiągnięcia

w dziedzinie dydaktycznej dr hab. inż. Stanisław Szweda otrzymał Nagrodę Rektora Politechniki Śląskiej w roku 1977 i 1989.

W ramach współpracy z przemysłem kandydat prowadził badania obciążenia statycznego sekcji obudowy zmechanizowanej podporowo-osłonowej w pierwszej, ścianie wydobywczej w KWK „Bogdanka”, wraz z modernizacją postaci konstrukcyjnej sekcji obudowy zmechanizowanej typu FAZOS-15/37-Oz KLZW; przeprowadził analizę wyężenia obrotnic kombajnów chodnikowych, tam podsadzkowych oraz nietypowych obudów chodnikowych, opracował program komputerowy OStO v.1.1 do obliczeń obciążenia statycznego sekcji obudowy zmechanizowanej, użytkowany przez Fabrykę Maszyn i Urządzeń TAGOR S.A.; opracował system elektronicznej identyfikacji elementów sekcji obudowy zmechanizowanej oraz monitorowania i ewidencjonowania czasu i warunków użytkowania sekcji obudowy zmechanizowanej.

Do osiągnięć kandydata należy również działalność w gremiach naukowych i doradczych: CMG KOMAG (Rada Naukowa), Komisja WUG (członek dwóch komisji).

Pełnione funkcje organizacyjne w Politechnice Śląskiej: Z-ca Dyrektora Instytutu Mechanizacji Górnictwa ds. Studenckich w latach 1991-1994, Członek Rady Wydziału – od 2005 r., Członek Wydziałowej Komisji ds. Planów Studiów w latach 1991-1994, Członek Wydziałowego Zespołu ds. Organizacji Kierunku „Mechatronika” – od 2006 r.

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydata, pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Górnictwa i Geologii w sprawie pierwszego mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Mechanizacji Górnictwa dra hab. inż. Stanisława Szwedy, Senat poparł wniosek 48 głosami.

■ Następny punkt obrad dotyczył sprawy mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej prof. dra hab. inż. Marka Kimmla w Instytucie Automatyki.

Wniosek Rady Wydziału Automatyki,

Elektroniki i Informatyki przedstawił Dziekan prof. Jerzy Rutkowski.

Prof. dr hab. inż. Marek Kimmel ma 54 lata. Jest zatrudniony na Politechnice Śląskiej od 2003 r., wcześniej pracował na uczelni w latach 1977-1982. Stopień naukowy doktora uzyskał w 1980 r. decyzją Rady Wydziału Automatyki Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w 1998 r. w Uniwersytecie Jagiellońskim, a tytuł naukowy w roku 2002.

Do głównych zainteresowań naukowo-badawczych kandydata należą: modelowanie i estymacja procesu progresji nowotworów na poziomie molekularnym i klinicznym, procesy stochastyczne z zastosowaniami do ewolucji molekularnej i genetyki populacyjnej, modele i analiza sprzężeń regulacyjnych szlaków sygnałowych.

Na całkowity liczbowy dorobek kandydata składa się: 386 (155 – po uzyskaniu tytułu) publikacji, w tym: 7 (4) książek, 3 (2) monografie, 159 (33) artykułów w czasopiśmie zagranicznych, 150 (80) referatów publikowanych za granicą, 20 (10) artykułów w czasopiśmie krajowych, 30 (17) referatów publikowanych w kraju, 17 (9) publikowanych komunikatów naukowych; poza tym: 14 (5) zakończonych przewodów doktorskich, 3 (3) przewody doktorskie w toku, recenzje 30 (7) prac doktorskich, recenzje 2 (1) rozpraw habilitacyjnych, 6 (5) recenzji w postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

Do osiągnięć dydaktycznych kandydata należy: udział w przygotowaniu programu specjalności „Przetwarzanie informacji i sterowanie w biotechnologii”, udział w przygotowaniu programu specjalności „Bioinformatyka” na Międzywydziałowym kierunku studiów *Bio-technologie*.

Do współpracy kandydata z jednostkami służby zdrowia i przemysłu zaliczyć należy: współudział w projektach badawczych z Instytutem Onkologii, Centrum im. M. Skłodowskiej-Curie, oddział w Gliwicach, współpraca w projektach Anderson Cancer Center (Houston, TX), konsultacje dla Quality Monitoring and Control Inc. (Houston, TX).

W ramach współpracy międzynarodowej kandydat kierował i brał udział w projektach NSF US – PAN, NATO for Science, PR6, a także stale współpracował z: IASI Roma, University of Heidelberg,

University of Liverpool, ICO Milano. Kandydat jest członkiem w następujących organizacjach naukowych: Institute of Mathematical Statistics, American Statistical Association (Fellow), Genetics Society of America, American Society for Human Genetics.

Kandydat pełnił dotychczas bogatą działalność organizacyjną, pełniąc następujące funkcje: Chairman, Department of Statistics, Rice University (w latach 1996-1999), Associate Chairman, Department of Statistics, Rice University (1999 – 2005), Founding President, Polish Educational and Cultural Center, Houston (1995 – 1995), President, Texas Chapter of Kościuszko Foundation. (1995-1998), Member of the Board, Texas Chapter of the Kościuszko Foundation (1998-2006), President, Polish Educational and Cultural Center, Houston TX (1999-2000), współorganizator konferencji naukowej “US-Polish Workshop: Special and Stochastic Phenomena in Gene Regulation and Signaling Pathways” (2005 r.), współorganizator 16 konferencji naukowych – przed rokiem 2002.

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydata, pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Automatyki prof. dra hab. inż. Marka Kimmela, Senat poparł wniosek 47 głosami przy 2 głosach wstrzymujących się.

■ **Następny punkt obrad dotyczył sprawy mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej prof. dra hab. inż. Stanisława Majewskiego w Katedrze Inżynierii Budowlanej.**

Wniosek Rady Wydziału Budownictwa przedstawił Dziekan prof. Jan Ślusarek.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Majewski ukończył studia na Wydziale Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego Politechniki Śląskiej w roku 1961. Bezpośrednio po studiach od stycznia 1962 podjął pracę w Politechnice Śląskiej, początkowo w Katedrze Budowli Komunalnych, a w wyniku kolejnych reorganizacji w Katedrze Konstrukcji

Budowlanych (od roku 1969) oraz Inżynierii Budowlanej (od roku 1994), gdzie pracuje nadal.

Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1969, doktora habilitowanego w 1995 roku a tytuł profesora w roku 2004. Jest autorem 125 publikacji naukowych. Zbiorcze zestawienie publikacji przedstawia się następująco: 3 (2 po habilitacji) monografie, 27 (7) publikacji w czasopiśmie N-T, 35 (29) konferencji międzynarodowych i 37 (17) krajowych, 10 patentów i wzorów użytkowych, 13 (2) raportów z prac naukowo-badawczych.

Główne kierunki jego zainteresowań naukowych dotyczą zaawansowanych modeli materiałowych betonu i materiałów geologicznych, komputerowej symulacji zachowania konstrukcji pod obciążeniem i problemów współdziałania budowli z podłożem.

Oprócz pracy na Uczelni w latach 1973-1991 pracował w niepełnym wymiarze godzin w różnych biurach projektów, a później do roku 1995 prowadził prywatną praktykę projektową. Ma uprawnienia budowlane w zakresie samodzielnego projektowania konstrukcji i kierowania robotami budowlanymi, uprawnienia rzeczoznawcy PZITB w zakresie specjalności „Technika i technologia konstrukcji betonowych” oraz rzeczoznawcy budowlanego z listy Wojewody Katowickiego w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Jest autorem projektów konstrukcji kilku znaczących budowli, między innymi kościołów w Świętochłowicach-Piaśnikach, Jaworznie na Osiedlu Stałym oraz rozbudowy kościoła ojców oblatów w Katowicach. W początkowym okresie rozwoju metod komputerowych opracował programy do wspomagania projektowania konstrukcji budowlanych (Mapret), które w latach osiemdziesiątych były wykorzystywane w kilkudziesięciu jednostkach projektowych w kraju.

Kandydat sprawował funkcje: Prodziekana Wydziału Budownictwa do spraw Nauki i Organizacji w latach 1996-1999 oraz Dziekana tego Wydziału w latach 1999-2005. Był koordynatorem Europejskiego projektu, w ramach którego dostosowano system kształcenia na Wydziale do zaleceń Unii Europejskiej, jest inicjatorem międzynarodowej wymiany studentów i kadry oraz inicjatorem wprowadzenia na Wydziale Budownictwa studiów w języku angielskim. Od roku 2003 jest członkiem AECEF (Eu-

ropejskie Stowarzyszenie Wydziałów Budownictwa).

Kandydat wiele zaangażowania poświęcił działalności organizacyjnej na uczelni, pełniąc przez 9 lat funkcje najpierw prodziekana a następnie w latach 1999-2005 dziekana Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej. Ma znaczące osiągnięcia w zakresie działalności międzynarodowej. Na początku bieżącego roku prof. Majewski uczestniczył w czterech projektach Unii Europejskiej, będąc współautorem wniosków o ich finansowanie, i koordynatorem dwóch projektów realizowanych z udziałem kilkunastu partnerów zagranicznych. Jego zaangażowanie na arenie międzynarodowej przyczyniło się do ugruntowania dobrego imienia nie tylko Politechniki Śląskiej, ale również całej polskiej szkoły edukacji inżynierskiej. Działalność ta została doceniona w skali Europejskiej przez powołanie do gremiów kierowniczych Europejskiego Stowarzyszenia Wydziałów Budownictwa (AECEF) oraz Sieci Tematycznej EUCEET.

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydata, pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski. Głos w pełni popierający wniosek zabrali: Dziekan prof. K. Gasidło oraz prof. L. Dobrzański.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Budownictwa w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze Inżynierii Budowlanej prof. dra hab. inż. Stanisława Majewskiego, Senat poparł wniosek 48 głosami przy 2 głosach wstrzymujących się.

■ **Następny punkt obrad dotyczył sprawy mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej prof. dr hab. inż. Ewy Piętki w Instytucie Elektroniki.**

Wniosek Rady Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki przedstawił Dziekan prof. Jerzy Rutkowski.

Prof. dr hab. inż. Ewa Piętka jest zatrudniona na Politechnice Śląskiej od 1979 r. Stopień naukowy doktora uzyskała w 1987r. decyzją Rady Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej, a stopień naukowy doktora habilitowanego w 1997 r. decyzją Rady Naukowej Instytutu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN.

Tytuł naukowy uzyskała w 2004 r.

Do jej głównych zainteresowań naukowo-badawczych należą: systemy komputerowego wspomaganie diagnostyki medycznej, repozytoria danych i ich wykorzystanie w procesie diagnostycznym, konsultacjach i edukacji.

Liczbowy dorobek całkowity obejmuje 118 (24 – w nawiasie liczba po uzyskaniu tytułu) publikacji, w tym: 1(1) książka, 4 (1) monografie, 5 (2) rozdziałów w monografiach, 17 (2) publikacji w czasopismach z listy filadelfijskiej, 9 publikacji w czasopismach krajowych i 4 (2) w zagranicznych, 12 (2) publikacje w materiałach konferencji krajowych i 66 (14) konferencji zagranicznych. Poza tym: 4 (2) zakończone przewody doktorskie, 4 (3) przewody doktorskie w toku, 13 (6) recenzji prac doktorskich, 1 (1) recenzja wniosku o mianowanie na stanowisko profesora.

Do osiągnięć dydaktycznych kandydatki należy: opracowanie programów przedmiotów prowadzonych na studiach magisterskich oraz doktoranckich, w tym opracowanie prowadzonych w języku angielskim wykładów „Medical Information Systems”; opracowanie planu studiów oraz koordynacja opracowania programu dla nowego kierunku kształcenia „Inżynieria Biomedyczna”.

W ramach współpracy z jednostkami służby zdrowia, do osiągnięć kandydatki należy wdrożenie zintegrowanego systemu informacyjnego w Centralnych Szpitalu Klinicznym Śląskiej Akademii Medycznej; a także nawiązywanie współpracy z Ośrodkiem Diagnostyki i Terapii Laserowej w Klinice Chorób Wewnętrznych Angiologii i Medycyny Fizykalnej Śląskiej Akademii Medycznej.

Na współpracę kandydatki z zagranicą składa się umowa międzyuczelniana z firmą SECTRA w Szwajcarii oraz funkcja Visiting Professor w University of Southern California, Los Angeles w USA.

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydatki pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Elektroniki prof. dr hab. inż. Ewy Piętki, Senat poparł wniosek jedno-

myślnie 46 głosami.

■ **Następny punkt obrad dotyczył sprawy mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej prof. dra hab. Aleksandra Ślaskowskiego w Katedrze Logistyki i Transportu Przemysłowego.**

Wniosek Rady Wydziału Transportu przedstawił Dziekan prof. Andrzej Wilk.

Prof. dr hab. Aleksander Ślaskowski ma 51 lat. Jest zatrudniony na Politechnice Śląskiej od 2000 r. Stopień naukowy doktora został mu nadany w 1987 roku, a stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1997 r.

Życie zawodowe Kandydata związane jest z trzema uczelniami wyższymi: Dniepropietrowskim Państwowym Uniwersytetem (w latach 1978-1987), Narodową Metalurgiczną Akademią Ukrainy (1987-2000) i Politechniką Śląską (od 2000 r.).

Do zainteresowań naukowych kandydata należy rozwiązywanie problemów numerycznych mechaniki, w szczególności problemów transportu szynowego. Ostatnio zajmował się problemem współpracy kontaktowej w układzie koło – szyna, opracowaniem nowych profili mających mniejsze zużycie powierzchni roboczych.

W ramach zajęć dydaktycznych Kandydat prowadził liczne wykłady i ćwiczenia z takich przedmiotów jak: Techniki obliczeniowe i programowanie, Części maszyn, Mechanika stosowana, Teoria maszyn i mechanizmów, Teoria drgań, Dynamika i wytrzymałość maszyn metalurgicznych, Metody i techniki badań pojazdów, Dynamika i drgania pojazdów szynowych, Zastosowanie metod numerycznych w projektowaniu pojazdów szynowych, Teoria ruchu pojazdów szynowych, Teoria napędu i hamowania, Napęd i sterowanie pojazdów szynowych.

Napisał podręcznik dla studentów pod tytułem: „Obliczenia reduktorów jedno-stopniowych za pomocą komputerów” (2000 r.). Jest autorem kilku programów komputerowych, które są wykorzystywane w zajęciach dydaktycznych.

Kandydat jest również autorem takich monografii jak: „Współpraca kontaktowa kół i szyn” „Zmniejszenie zużycia zestawów kołowych w transporcie magistralnym i przemysłowym”, „Rozwiązanie problemów mechaniki transportu kolejowego przy pomocy MES” i „Metody numeryczne w projektowaniu kół

kolejowych zestawów kołowych”. Oprócz wyżej wymienionych książek i patentów opublikował w różnych czasopiśmiech i zeszytach naukowych 149 artykułów, w tym po uzyskaniu tytułu profesora 63.

W 2005 roku został wyróżniony za osiągnięcia naukowe nagrodą I stopnia J.M. Rektora Politechniki Śląskiej.

Obecnie prof. Śładkowski jest opiekunem kierunku naukowego i dydaktycznego związanego z mechaniką w transporcie. Prowadzi wykłady dla studentów z przedmiotów Mechanika techniczna, Dynamika maszyn, Ustroje nośne, a także na studiach doktoranckich Podstawy mechaniki klasycznej i Numeryczne metody mechaniki.

Za działalność dydaktyczną i naukową był nagrodzony nagrodą JM Rektora Dniepropietrowskiego Państwowego Uniwersytetu oraz nagrodą JM Rektora Narodowej Metalurgicznej Akademii Ukrainy.

Prof. Śładkowski jest promotorem 2 zakończonych przewodów doktorskich oraz 3 otwartych przewodów doktorskich, a także autorem recenzji 3 prac doktorskich i rozprawy habilitacyjnej.

Kandydat utrzymuje indywidualną i instytucjonalną współpracę naukową z następującymi uczelniami zagranicznymi: Uniwersytet Transportu Kolejowego (S. Petersburg, Rosja); Rosyjski Naukowo-Badawczy Instytut Kolejnictwa (Moskwa, Rosja); Brianski Techniczny Uniwersytet (Briansk, Rosja); Narodowy Uniwersytet Transportu Kolejowego (Dniepropietrowsk, Ukraina); Wschodnio-Ukraiński Techniczny Uniwersytet (Lugansk, Ukraina); Manchester Metropolitan University (Manchester, Wielka Brytania); Kaunas University of Technology (Kowno, Litwa); Vilnius University of Technology (Wilno, Litwa); Riga Technical University (Ryga, Łotwa); Delft University of Technology (Delft, Holandia) oraz „La Sapienza” University of Rome (Rzym, Włochy).

Kandydat był sekretarzem naukowym konferencji: „Tarcie i zużycie elementów maszyn”, „Problemy kontaktowe w mechanice”, w 2002 r. organizował konferencję międzynarodową krajów Europy Środkowej i Wschodniej „Kolejowe zestawy kołowe” pod patronatem Wydziału Transportu Politechniki Śląskiej. Corocznie jest członkiem komitetów programowych konferencji: „Scientific Conference of Riga Technical University” (Ryga, Łotwa) oraz „Problemy

rozwoju transportu szynowego” (Jałta, Ukraina).

Był członkiem komitetu programowego konferencji „Telematyka i bezpieczeństwo transportu” w 2006 r. w Katowicach. Jest również członkiem VI międzynarodowej konferencji naukowo-technicznej „Napędy maszyn transportowych – 2007”.

W latach 1999-2003 był członkiem rad naukowych: Uniwersytetu Transportu Kolejowego w Dniepropietrowsku (specjalność „Eksplotacja i naprawa pojazdów szynowych”), Narodowej Górniczej Akademii Ukrainy (specjalność „Dynamika i wytrzymałość maszyn”) oraz Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej, Metalurgii i Transportu Politechniki Śląskiej.

Obecnie jest członkiem Rady Wydziału Transportu Politechniki Śląskiej, ekspertem w projekcie Unii Europejskiej „Priorytetowe technologie dla zrównoważonego rozwoju Województwa Śląskiego”, członkiem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PT-MTS) oraz członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji (SITK).

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydata, pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Transportu w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze Logistyki i Transportu Przemysłowego prof. dra hab. Aleksandra Śładkowskiego, Senat poparł wniosek 47 głosami przy 2 głosach wstrzymujących się.

■ Następny punkt obrad dotyczył sprawy mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej prof. dr hab. inż. Danuty Szewieczek w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych.

Wniosek Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego przedstawił Dziekan prof. Jerzy Świder.

Prof. dr hab. inż. Danuta Szewieczek ma 70 lat. Jest zatrudniona w Politechnice Śląskiej od 1963 roku, aktualnie w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych na Wydziale Mechanicznym Technologicznym.

Stopień doktora nauk technicznych

uzyskała na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Śląskiej w 1969 roku, a stopień doktora habilitowanego w roku 1977 na tym samym wydziale, na którym także uzyskała tytuł profesora w 2005 r.

Dyscypliną naukową kandydatki jest inżynieria materiałowa, a specjalnością naukową - materiały amorficzne i nanokrystaliczne, metaloznawstwo i obróbka cieplna.

Obszar zainteresowań naukowych i działań badawczych kandydatki obejmuje zarówno problematykę klasycznego metaloznawstwa i obróbki cieplnej, jak i zagadnień najnowszych, dotyczących własności, technologii i aplikacji materiałów amorficznych i nanokrystalicznych (głównie magnetyków miękkich oraz materiałów do spajania). Ponadto kandydatka zajmuje się zagadnieniami związanymi z zarządzaniem jakością.

Na liczbowy dorobek naukowy kandydatki składa się 183 (48) publikacji, w tym 1 książka, 3 monografie, 8 skryptów, 22 (3) artykuły w czasopiśmie zagranicznych, w tym 12 (3) pozycji w SCI, 3 referaty publikowane zagranicą, 98 (39) artykułów w czasopiśmie krajowych, 48 (6) referatów publikowanych w kraju, promotorstwo 6 (2) zakończonych przewodów doktorskich, recenzje 13 (4) prac doktorskich.

Do jej osiągnięć dydaktycznych należy promotorstwo ok. 160 prac dyplomowych, inżynierskich i magisterskich, opieka nad ok. 120 prac przejściowych, a także opieka nad 5 studentami realizujących indywidualny program nauczania. Kandydatka prowadzi wykłady i seminaria na wszystkich rodzajach i kierunkach studiów Wydziału. Począwszy od 1978 do 2005 roku była zaangażowana w rozwój i modernizację planów studiów na Wydziale. W latach 1999-2005 była współautorką opracowanych i wdrożonych planów studiów na 4 kierunkach Wydziału zgodnego z Europejskim Elastycznym Trójstopniowym Systemem Studiów ECTS.

Większość z 50 (5) prac naukowo-badawczych kandydatki wykonana została na potrzeby Przemysłu Wyrobów Metalowych Huty Baildon – Mikrohuta, Instytutu Technologii Materiałów Elektronicznych, Instytutu Spawalnictwa, Instytutu Metalurgii Żelaza i Instytutu Metali Nieżelaznych.

Kandydatka pełniła następujące funkcje organizacyjne w Politechnice Śląskiej: Prodziekana ds. Nauczania i Wychowa-

nia (w latach 1981-1987), Prodziekana ds. Studenckich (1999-2005), Kierownika Zakładu (2002-2006), Przewodniczącego Uczelnianej Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów (1993-1996), V-ce Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej dla studentów (1993-1996).

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydatki, pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski. Głos w pełni popierający wniosek zabrał prof. L. Dobrzański.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Materiałów inżynierskich i Biomedycznych prof. dr hab. inż. Danuty Szewieczek, Senat poparł wniosek 46 głosami przy 2 głosach przeciw i 1 głosie wstrzymującym się.

■ **Następny punkt obrad dotyczył sprawy mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej prof. dra hab. inż. Józefa Śleziona w Katedrze Technologii Stopów Metali i Kompozytów.**

Wniosek Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii przedstawił Dziekan prof. Leszek Blacha.

Prof. dr hab. inż. Józef Śleziona ma 56 lat. Jest zatrudniony na Politechnice Śląskiej od 1983 r. Stopień naukowy doktora, nadany przez Radę Wydziału Metalurgicznego Politechniki Śląskiej, uzyskał w roku 1981, a doktora habilitowanego, nadany przez Radę Wydziału Metalurgii, Inżynierii Materiałowej Transportu i Zarządzania Politechniki Śląskiej, uzyskał w roku 1995. Został mianowany na stanowisko profesora nzw. w Politechnice Śląskiej w 1999 r., na czas nieokreślony – w 2004 r. Tytuł naukowy profesora został mu nadany w roku 2004. Jego specjalnością naukową jest inżynieria materiałowa, materiały kompozytowe.

Całkowity dorobek naukowy kandydata obejmuje: 178 (52) publikacji, na które składają się: 2(1) książki, 5(4) monografii (4 rozdziały w monografiach), 3 (0) skrypty, 20 (8) artykułów w czasopismach zagranicznych, 32 (7) referaty publikowane za granicą, 80 (23) artykułów w czasopismach krajowych, 36 (9) referatów publikowanych w kraju; poza tym:

udział w projektach badawczych: NB: 16 (8), PBU: 3 (0), inne: 25(2), a także: patenty – 7 zgłoszeń i 6 (1) nadań, 1 (1) zaproszony wykład na uczelni zagranicznej, promotorstwo 4 (2) zakończonych przewodów doktorskich, promotorstwo 2 (2) otwartych przewodów doktorskich, recenzje 7 (5) prac doktorskich, recenzje 4 (1) rozpraw habilitacyjnych, 1 (1) recenzja w postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

Do osiągnięć dydaktycznych kandydata należy: opracowanie i wykonanie stanowisk technologicznych wytwarzania kompozytów metalowych, przygotowanie pracowni kompozytów polimero-wych, autorstwo podręcznika „Podstawy technologii kompozytów”, współautorstwo podręcznika „Kompozyty: elementy mechaniki i projektowania”, program komputerowy: Pro-laminat do projektowania laminatów.

Na współpracę z przemysłem składa się współpraca z następującymi przedsiębiorstwami: Walcownia Huty Cynku Silesia (współpraca w zakresie technologii pomp do ciekłego cynku), Wytwórnia Wentylatorów „Wentech” od 2000 do nadal (realizacja wspólnych projektów badawczych w zakresie technologii kompozytów i recyklingu), PPHU Uranos (współpraca w zakresie produkcji polimerobetonów), PPHU Kucowicz (współpraca w zakresie opracowania technologii produkcji rynien dla oczyszczalni ścieków, lata 1998-2003), PPU Pegrał współpraca w zakresie doboru tworzyw sztucznych.

Kandydat współpracował z następującymi uczelniami zagranicznymi: TH Meserburg (w latach 1989-90 – w ramach wymiany naukowej), TU Dresden (prof. W. Huffenbach – w zakresie przygotowania wspólnego polsko-niemieckiego projektu badawczego dotyczącego kompozytów Al-włókno węglowe, od 2006 r.), TU Chemnitz (na etapie uzgodnienia współpracy z prof. L. Krollem w zakresie projektowania wyrobów z laminatów).

Funkcje pełnione przez kandydata na Politechnice Śląskiej: Sekretarz Komisji ds. Doboru Kandydatów na I rok studiów w latach 1983-1990, członek Komisji Nagród na Wydziale w latach 1997 – 2005, członek Komisji Dydaktycznej na Wydziale w latach 1999-2002, Prodziekana ds. Studenckich w latach 2002-2005, Prodziekana ds. Organizacji i Rozwoju – od 2005 r., Kierownik Zakładu Kompozytów i Metalurgii Proszków – od 1999 r., Kierownik Katedry Tech-

nologii Stopów Metali i Kompozytów – od 2006 r.

Po przedstawieniu sylwetki naukowej, dydaktycznej i zawodowej kandydata, pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił Przewodniczący Prorektor prof. Marian Dolipski. Głos w pełni popierający wniosek zabrał prof. L. Dobrzański.

W tajnym głosowaniu nad wnioskiem Rady Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii w sprawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze Technologii Stopów Metali i Kompozytów prof. dra hab. inż. Józefa Śleziona, Senat poparł wniosek jednomyślnie 48 głosami.

■ **W kolejnym punkcie Senat zajął się sprawą zatwierdzenia zmian w regulaminie studiów doktoranckich.**

Rektor prof. W. Zieliński poinformował, iż z początkiem roku ukazało się rozporządzenie Ministra Nauki, którego zapisy rozszerzają uprawnienia doktorantów. Konieczne zatem było dokonanie zmian zapisów w Regulaminie Studiów Doktoranckich. Proponowane zmiany, zapisane w Uchwale wyłuszczonej przez Radę Samorządu Doktorantów. Po wyjaśnieniu tym Senat w głosowaniu jawnym jednomyślnie zatwierdził zmiany do Regulaminu studiów doktoranckich.

■ **Następny punkt poświęcony był zmianie uchwały dotyczącej zasad gospodarki finansowej Politechniki Śląskiej.**

Prorektor prof. W. Cholewa poinformował, iż w podjętej na poprzednim posiedzeniu Senatu Uchwale dotyczącej przyjęcia „Zasad gospodarki finansowej Politechniki Śląskiej”, pewne fragmenty wymagają korekty.

Pierwsza poprawka dotyczy § 10, z którego wykreśla się „50 procent”. Oznacza to, że cały wypracowany zysk przez daną jednostkę może być przeznaczony na wydatki inwestycyjne w następnym okresie.

Druga poprawka dotyczy zmiany merytorycznej zasad, która jest związana z rezygnacją z zaliczenia asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów, którzy posiadają stopień naukowy doktora do tej samej grupy, w której występują adiunkci.

Trzecia poprawka jest poprawką porządkową. W ustawie Prawo o szkolnictwie

wyższym nie występuje pojęcie „pensum dydaktyczne”, natomiast występuje określenie „roczny wymiar zajęć dydaktycznych”, a w szczególności w odniesieniu do doktorantów jest to maksymalny wymiar zajęć, które mogą prowadzić. Proponowana zmiana zapisu merytorycznie niczego nie zmienia.

Czwarta propozycja zmiany dotyczy rozszerzenia grona jednostek, które są objęte zapisanymi możliwościami. Do słów „dla jednostek podstawowych” dopisujemy „i jednostek międzywydziałowych”.

Proponowane zmiany (poza zmianą drugą) były przedmiotem obrad Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów, natomiast zmiana druga była konsultowana telefonicznie ze wszystkimi Członkami Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów, uzyskując pełną aprobatę. Po tych informacjach Prorektor poprosił Senat o przyjęcie proponowanych zmian, które Senat w przyjął jednomyślnie w głosowaniu jawnym.

■ Kolejny punkt dotyczył sprawy inwestycji w ośrodku wczasowym w Jastrzębiej Górze.

Na wstępie prezentacji ośrodka wczasowego Politechniki Śląskiej w Jastrzębiej Górze dokonał Kanclerz mgr inż. W. Wydrychiewicz.

W Jastrzębiej Górze Uczelnia posiada od 75-85 miejsc w 9 domkach typu „Brda” i 3 domkach „Bolek”. Plany inwestycyjne dotyczą budowy trzech domków typu „Brda” na dotychczasowym polu namiotowym. Uzyskano już zgodę na wykonanie wszystkich robót. Budowa tych trzech domków będzie zakończeniem procesu inwestycyjnego, który realizowany był przez wiele lat. Wszystkie te działania zostały odebrane przez społeczność akademicką bardzo pozytywnie. Jest oceniany jako jeden z ładniejszych ośrodków w Jastrzębiej Górze.

W opinii Kanclerza inwestycja ta jest ze wszech miar uzasadniona. Propozycja dobudowania miejsc i zagospodarowania terenu w Jastrzębiej Górze jest także pewną rekompensatą ze strony władz uczelni w sytuacji, gdy odpisy na fundusz socjalny zgodnie z nowymi przepisami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym ulegają zmniejszeniu.

Rektor prof. W. Zieliński zaznaczył, że ośrodek cieszy się dużym zainteresowaniem, ale, jak każdy ośrodek nad morzem, działa tylko przez kilka miesięcy w roku. Rozbudowa tego ośrodka po-

winna spowodować rozłożenie kosztów stałych, związanych z całoroczną obsługą. Wpłaty wczasowiczów nie rekompensują wszystkich wydatków, które Uczelnia ponosi z funduszu socjalnego. Zwiększenie liczby domków powinno zmniejszyć dopłaty z funduszu socjalnego. Koszt inwestycji (około 400.000 zł) jest dość duży i obciąża fundusz inwestycyjny Uczelni, dlatego sprawa ta została postawiona pod obrady Senatu.

W Jastrzębiej Górze Uczelnia ma jeszcze ośrodek kolonijny, ale wykorzystywanie go dla dzieci naszej Uczelni jest prawie zerowe, dlatego prowadzenie tego ośrodka jest bezcelowe. Czynione są starania o pozyskanie tego terenu i zbycie. Działania te jednak przedłużają się. Następnie Rektor prof. W. Zieliński poprosił o opinię Związki Zawodowej i Członków Senatu.

Prof. R. Grzymkowski postawił pytanie, kiedy były skalkulowane koszty inwestycji, ponieważ należy pamiętać, iż na przełomie roku przewidywany jest wzrost cen materiałów budowlanych i robocizny prawie o 100 procent.

Przewodniczący NSZZ „Solidarność” dr T. Giza mówił, że jeżeli rozbudowa ośrodka wczasowego w Jastrzębiej Górze miałaby zmniejszyć koszty ogólne funkcjonowania tego ośrodka, zmniejszyć dopłaty z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych - to oczywiście taki projekt z punktu widzenia Związku Zawodowego „Solidarność” jest godny poparcia.

Przewodnicząca ZNP dr B. Paluchiewicz oznajmiła, że na posiedzeniu Prezydium ZNP nie było sprzeciwu w odniesieniu do planów inwestycyjnych. Tego typu inwestycje ZNP zawsze popierał, tym bardziej że nie obciąża to w żaden sposób Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, jak zapewnił JM Rektor inwestycja będzie realizowana z funduszu inwestycyjnego.

Po opiniach tych Senat w głosowaniu jawnym jednomyślnie poparł plany inwestycyjne Władz Uczelni w Ośrodku Wczasowym w Jastrzębiej Górze.

■ W sprawach bieżących i wolnych wnioskach głos zabrali:

JM Rektor prof. W. Zieliński, Ł. Stachoń, M. Woźnica, Kanclerz mgr inż. W. Wydrychiewicz, prof. T. Glinka, prof. L. Dobrzański, S. Szerbera oraz dr K. Czapla.

Poruszono m.in. następujące kwestie:

- Prof. T. Glinka poinformował, iż Premier J. Kaczyński mianował Przewodniczącego CK, którym został prof. Tadeusz Kaczorek. Na ostatnim posiedzeniu pozytywnie rozpatrzono 6 wniosków profesorskich: prof. M. Nantki, prof. S. Króla, prof. J. Białka, prof. E. Tkacza, prof. K. Renika, prof. R. Puziaka.

- Prof. L. Dobrzański przekazał informacje z prac Rady Głównej. Finalizuje się rozporządzenie dotyczące standardów kształcenia. W projekcie określone jest, jak należy rozumieć makrokierunki studiów, i jakie są wobec nich wymagania kadrowe. Druga informacja dotyczyła zmian w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, które będą głębokie.

Prof. Dobrzański zwrócił również uwagę na aktywność wielu uczelni w przedstawianiu propozycji kursów kształcących i studiów podyplomowych. Obecnie, z powodu zmiany ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy, osoby, które zajmują się tą problematyką, muszą w ciągu dwóch lat uzupełnić wykształcenie na studiach podyplomowych lub studiach kierunkowych. Kursy takie organizuje wiele uczelni. Jest to dobra okazja, by kursy takie zorganizowała i Politechnika Śląska.

- Dr K. Czapla poinformował, iż Ośrodek Sportu Politechniki Śląskiej został bardzo wysoko oceniony przez Międzynarodową Federację Curlingu. Prawdopodobnie będziemy organizatorami mistrzostw Europy i Krajów Nadbałtyckich. Międzynarodowa Federacja Curlingu przekazała Polskiemu Związkowi sugestię budowy hali carlingu. Na pierwszym miejscu wśród kandydatów są Gliwice.

Kończąc XIX zw. posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej JM Rektor prof. W. Zieliński podziękował za udział w obradach i dyskusję.

Redakcja (na podstawie protokołu)

Kronika Rektorska

• 11 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński wziął udział w inauguracyjnym posiedzeniu Rady Naukowej nowo otwartego Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych PAN, które powstało 1.01.2007 r. przez połączenie Centrum Polimerów PAN i Zakładu Karbochemii PAN.

• 12 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński wziął udział w uroczystości nadania tytułu i godności Doktora Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej prof. dr hab. inż. Eugeniuszowi Świtońskiemu.

• 13 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński wziął udział w Śląskiej Konferencji Współpracy w Województwie Śląskim powołanej przez Wojewodę Śląskiego. W konferencji, która odbyła się w Katowicach, udział wzięła również Minister Rozwoju Regionalnego Grażyna Gęsička.

• 16 kwietnia Prorektor prof. W. Cholewa przewodniczył Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów.

• 17 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński wziął udział w Dniu Otwartym Samorządu Studenckiego.

• 17 kwietnia odbyło się spotkanie Ko-

legium Rektorskiego z kierownictwem FIAT Auto Poland, którego celem było podsumowanie współpracy w 2006 r. i wytyczenie kierunków dalszych wspólnych działań w roku 2007. W czasie spotkania podpisano umowę o współpracy na rok 2007.

• 19 kwietnia została podpisana umowa Konsorcjum „BIOFARMA - Śląskie Centrum Biotechnologii, Bioinżynierii i Bioinformatyki” zawarta pomiędzy Politechniką Śląską, Uniwersytetem Śląskim, Śląską Akademią Medyczną i Centrum Onkologii w Gliwicach. W spotkaniu udział wzięli Rektor prof. W. Zieliński oraz Prorektor prof. W. Cholewa.

• 20 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński wziął udział w otwarciu Sesji Studenckiego Koła Naukowego jakości „GRUPA Q” na temat „Dzień Jakości Auditing”.

• 23 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński wziął udział w otwarciu „ReAnimacji - Dni Kultury Studenckiej” organizowanych przez AEGEE Gliwice.

• 24 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński wziął udział w uroczystości nadania ty-

tułu i godności Doktora Honoris Causa Uniwersytetu Śląskiego dr. J. Georgowi Bednorzowi, wybitnemu fizykowi, laureatowi Nagrody Nobla.

• 24 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński spotkał się z Zeevem Baranem, konsulem honorowym RP w Jerozolimie. Celem spotkania było nawiązanie współpracy Politechniki Śląskiej z uniwersytetami w Izraelu.

• 24 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński uczestniczył w gali finałowej konkursu „Złota Kreda” organizowanej przez Radę Uczelnianą ZSP Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

• 25 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński wziął udział w otwarciu Ogólnopolskiego Konkursu Inżynierskiego organizowanego przez BEST Gliwice.

• 26-27 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński uczestniczył w obradach Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich organizowanej przez UAM w Poznaniu.

• 30 kwietnia Rektor prof. W. Zieliński brał udział w obchodach święta Uniwersytetu Beira Interior w Covilhii (Portugalia) z którym Politechnik Śląska prowadzi bliską współpracę dydaktyczną i naukową.

Akty normatywne Uczelni

W kwietniu 2007 roku ukazały się następujące wewnętrzne akty normatywne Rektora Politechniki Śląskiej:

- Zarządzenie Nr 30/06/07 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 13 kwietnia 2007 roku w sprawie planowania poziomu kosztów pośrednich w 2007 roku

- Zarządzenie Nr 31/06/07 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 24 kwietnia 2007 roku w sprawie wprowadzenia „Zasad gospodarki finansowej Politechniki Śląskiej”

- Zarządzenie Nr 32/06/07 Rektora

Politechniki Śląskiej z dnia 24 kwietnia 2007 roku w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej w roku akademickim 2007/2008

- Pismo Okólne Nr 18/06/07 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 12 kwietnia 2007 roku w sprawie organizacji roku akademickiego 2007/2008

- Pismo Okólne Nr 19/06/07 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 17 kwietnia 2007 roku w sprawie powołania Komitetu Sterującego Konsorcjum „BIOFARMA – Śląskie Centrum Biotechnologii,

Bioinżynierii i Bioinformatyki”

- Pismo Okólne Nr 20/06/07 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 23 kwietnia 2007 roku w sprawie zmian do Regulaminu studiów doktoranckich

- Pismo Okólne Nr 21/06/07 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 24 kwietnia 2007 roku w sprawie zmiany w składzie Komitetu Sterującego Konsorcjum „BIOFARMA – Śląskie Centrum Biotechnologii, Bioinżynierii i Bioinformatyki”

M. Rzepka

Stopnie naukowe, tytuły, stanowiska

■ Zakończzone doktoraty

• Dr inż. Piotr MOSKA
ur. 30.08.1976 r. w Zabrze. Doktorant Wydziału Matematyczno-Fizycznego. Promotor – dr hab. inż. Andrzej Bluszcz prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy dok-

torskiej: „Właściwości luminescencji kwarcu – zmiany wywołane symulacja naturalnych procesów oraz zastosowanie do separacji sygnału z próbek polimieralnych.”

04.04.2007 r – RMF

• Dr inż. arch. Ewa NIEZABITOWSKA

ur. 10.12.1977 r. w Siemianowicach Śląskich. Doktorantka Wydziału Architektury.

Promotor – prof.dr hab. inż. arch. Jacek

Radziewicz-Winnicki. Temat pracy doktorskiej: „Ewolucja konceptu przestrzeni w teorii architektury”

02.04.2007 r – RAR, z wyróżnieniem.

● Dr inż. Mariusz DUDZIAK

ur. 7.08.1977 r. w Sanoku. Doktorant Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Michał Bodzek. Temat pracy doktorskiej: „Wybrane biomimetyki hormonalne /Hormone Disrupters /w środowisku wodnym oraz próby usuwania ich z wykorzystaniem technik membranowych/.”

13.04.2007 r – RIE, z wyróżnieniem.

● Dr inż. Tomasz GRZYCHOWSKI

ur. 05.03.1976 r. w Tychach. Doktorant Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor – prof. dr hab. inż. Jerzy Frączek. Temat pracy doktorskiej: „Wykorzystanie logiki rozmytej do wspomagania dyspozytora przy monitorowaniu atmosfery kopalnianej”

24.04.2007 r – RAU

● Dr inż. Michał KAWULOK

ur. 31.10.1979 r. w Gliwicach. Doktorant Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor – dr hab. Bogdan Smółka. Temat pracy doktorskiej: „Wybrane metody poprawy skuteczności automatycznego rozpoznawania obrazów twarzy”

24.04.2007 r – RAU

● Dr inż. Sylwia ZIEMBA

ur. 06.07.1975 r. w Sosnowcu. Doktorantka Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii. Promotor – prof. dr hab. inż. Jerzy Okrajni. Temat pracy doktorskiej: „Prognozowanie właściwości cementowych połączeń endoprotez stawu biodrowego”

17.04.2007 r – RM

● Dr inż. Albert SMALCERZ

ur. 20.10.1975 r. w Jaworznie. Dokto-

rant Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii. Promotor – dr hab. inż. Krzysztof Kurek prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Zmniejszenie poziomu pola elektromagnetycznego wokół indukcyjnych urządzeń grzejnych wykorzystywanych w przemyśle metalurgicznym”

24.04.2007 r – RM, z wyróżnieniem.

● Dr inż. Sławomir ŻÓŁKIEWSKI

ur. 17.12.1977 r. w Gliwicach. Doktorant Wydziału Mechanicznego Technologicznego. Promotor – prof. dr hab. inż. Andrzej Buchacz. Temat pracy doktorskiej: „Charakterystyki dynamiczne złożonych układów podatnych z uwzględnieniem ruchu unoszenia”

25.04.2007 r – RMT, z wyróżnieniem.

● Dr inż. Jarosław TOKARCZYK

ur. 04.01.1975 r. w Rybniku. Centrum Mechanizacji Górnictwa KOMAG – Gliwice. Promotor – dr hab. inż. Teodor Winkler prof. nzw. w Pol. Śl. Temat pracy doktorskiej: „Metoda tworzenia wirtualnych prototypów na przykładzie maszyn górniczych”

25.04.2007 r – RMT, z wyróżnieniem.

■ Zatwierdzenie habilitacji

● Dr hab. inż. Henryk Kazimierz ŁUKOWICZ

ur. 13.02.1951 r. w Żarnowcu. Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki. Uchwała Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki - 30.03.2007 r. W zakresie budowy i eksploatacji maszyn.

● Dr hab. inż. Henryk FOIT

ur. 28.06.1952 r. w Gliwicach. Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki. Uchwała Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki - 20.04.2007 r. W zakresie inżynierii środowiska.

● Dr hab. inż. Jacek Andrzej GOŁA-SZEWSKI

ur. 10.07.1965 r. w Zabrze. Wydział Budownictwa. Uchwała Rady Wydziału Budownictwa- 28.03.2007 r. W zakresie budownictwa.

■ Mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Śląskiej:

● Dr hab. inż. Krzysztof BARBUSIŃSKI, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, od 1.05.2007r. do 30.04.2012r.

● Dr hab. inż. Zbigniew PASZENDA, Wydział Mechaniczny Technologiczny, od 1.05.2007r. do 30.04.2012r.

● Dr hab. inż. Stanisław SZWEDA, Wydział Górnictwa i Geologii, od 1.05.2007r. do 30.04.2012 r.

■ Mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego na czas nieokreślony

● Prof. dr hab. inż. Marek KIMMEL, Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki, od 1.05.2007r.

● Prof. dr hab. inż. Stanisław MAJEWSKI, Wydział Budownictwa, od 1.05.2007r.

● Prof. dr hab. inż. Ewa PIĘTKA, Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki, od 1.05.2007r.

● Prof. dr hab. Aleksander ŚLADKOWSKI, Wydział Transportu, od 1.05.2007r.

● Prof. dr hab. inż. Danuta SZEWIECZEK, Wydział Mechaniczny Technologiczny, od 1.05.2007r.

● Prof. dr hab. inż. Józef ŚLEZIONA, Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii, od 1.05.2007r.

Urszula Czaplą

Dział współpracy z Zagranicą informuje

Wyjazdy, przyjazdy ...

W kwietniu 2007 roku odnotowano 115 wyjazdów zagranicznych do 21 krajów:

Austrii (2), Belgii (2), Czech (32), Danii (3), Egiptu (1), Francji (2), Grecji (2), Hiszpanii (6), Jordanii (1), Kanady (1), Litwy (1), Niemiec (14), Portugalii (3), Rosji (12), Rumunii (1), Słowacji (13), Turcji (2), Ukrainy (3), USA (8), Wiel-

kiej Brytanii (2) i Włoch (4).

Głównym powodem wyjazdów były konferencje na które wyjechało 69 osób. Na konsultacje i wykłady wyjechało 19 osób, a 10 osób na staże, kursy i studia.

W tym samym czasie uczelnię odwiedziło 116 osób z: Belgii(4), Białorusi (37), Chin (1), Czech (6), Danii (4), Finlandii

(1), Francji (2), Grecji (1), Hiszpanii (1), Holandii (2), Izraela (1), Litwy (3), Mongolii (1), Niemiec (6), Portugalii (1), Rosji (4), RPA (1), Rumunii (2), Słowacji (27), Szwajcarii (2), Szwecji (2), Turcji (1), Ukrainy (1), USA (1), Wielkiej Brytanii (1), Węgier (1) i Włoch (2).

Helena Papkala

Z życia CKI

► 11 kwietnia podpisano Umowę o współpracy pomiędzy Laboratorium Nowoczesnych Technologii Przemysłowych w Centrum Kształcenia Inżynierów w Rybniku, a Centralnym Laboratorium Pomiarowo-Badawczym Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju.

► 16 kwietnia w Ministerstwie Gospodarki odbyła się konferencja pt. „Z Danią bliżej przyszłości – Energia – Efektywność”. Głównym organizatorem była Ambasada Królestwa Danii. Konferencja poświęcona była finansowaniu polskiego sektora budowlanego w zakresie termomodernizacji ze szczególnym uwzględnieniem tzw. „Białych Certyfikatów”. W konferencji z ramienia CKI uczestniczył dr Tomasz Odlanicki-Poczobut.

► 18 kwietnia odbyło się spotkanie Dyrektora Centrum Kształcenia Inżynierów – prof. Joachima Koziola ze starostami wszystkich grup studenckich. Na spotkaniu omówiono m.in. możliwości poprawy warunków studiów w zamiejscowych ośrodkach dydaktycznych Politechniki Śląskiej w Rybniku.

► 19 kwietnia w auli Budynku Głównego odbyły się Targi Książki Edukacyjnej, których organizatorem był Regionalny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli „WOM”. Podczas Targów poszczególne wydawnictwa zaprezentowały swoją ofertę, w tym m. in. podręczniki szkolne i akademickie.

► 19 kwietnia przedstawiciele Centrum Kształcenia Inżynierów wzięli udział w Targach Edukacji w Raciborzu. Na Targach przedstawiono informacje o kierunkach i specjalnościach, realizowanych w zamiejscowych ośrodkach dydaktycznych wydziałów Politechniki Śląskiej w Rybniku. Targi cieszyły się zainteresowaniem młodych ludzi z regionu Górnego Śląska.

► W dniach 20 - 22 kwietnia Politechnika Warszawska zorganizowała II Ogólnopolską Konferencję Studenckich Kół Naukowych. Celem konferencji była integracja środowiska młodych naukowców, nawiązanie kontaktów ze studentami z różnych stron Polski, jak również prezentacja projektów naukowych, zre-

alizowanych przez Studenckie Koła Naukowe. W konferencji uczestniczył dr Tomasz Odlanicki-Poczobut, opiekun Studenckiego Koła Audytorów Energetycznych „SKaNER”.

► 24 kwietnia w Urzędzie Miejskim Zabrze odbyło się spotkanie Dyrektora CKI – prof. Joachima Koziola i Pełnomocnika Dziekana Wydziału Budownictwa – doc. Andrzeja Mokrosza z Prezydentem Miasta Zabrze – Małgorzatą Mańka-Szulik i Zastępcą Prezydenta – Krzysztofem Lewandowskim. W czasie spotkania omówiono warunki współpracy Ośrodka Politechniki Śląskiej w Rybniku z gminą.

► W kwietniu w Centrum Kształcenia Inżynierów odbyły się kolejne obrony prac dyplomowych studentów Zamiejscowych Ośrodków Dydaktycznych Wydziałów: Budownictwa, Górnictwa i Geologii, Inżynierii Środowiska i Energetyki oraz Elektrycznego. Swoje prace obroniło 35 studentów.

Jolanta Katuszonek

Działalność CEK

◆ RoadShow 2007

19 kwietnia w sali I Centrum Edukacyjno-Kongresowego odbyło się seminarium objazdowe z cyklu RoadShow AutoR KSI Warszawa-Gliwice-Elbląg. Ideą spotkania pod nazwą „Wartość projektowania w praktyce” było przybliżenie rozwiązań wspieranych przez AutoR KSI, w celu podniesienia wartości systemów projektowania.

◆ Szkolenie interaktywne

20 kwietnia w sali I Centrum Edukacyjno-Kongresowego odbyły się pierwsze w Polsce, zdalne, praktyczne warsztaty z zakresu projektowania maszyn wytwarzanych jednostkowo. Wydarzenie to było możliwe dzięki zestawieniu profesjonalnego połączenia wideokonferencyjnego między Politechniką Śląską, gdzie w Gliwicach zgromadzeni byli studenci, a wykładowcą – Panem Markiem Kowalczykiem, znajdującym się w Kopalni Turów w Bogatyni. Celem warsztatów było przedstawienie najlepszych twórców i konstruktorów oraz przybliżenie ich produktów i najnowszych technologii studentom. Wideokonferencja zapoczątkowała cały cykl warsztatów, które prowadzone będą pod wspólnym tytułem „Najlepsi Twórcy - Najlepsze Produkty”.

◆ Dzień jakości

20 kwietnia w sali B odbyła się sesja Studenckiego Koła Naukowego pt. „Dzień jakości – Auditing”. W otwarciu sesji wzięli udział: JM Rektor PŚI, Dziekan Wydziału

Mechanicznego Technologicznego PŚI, oraz Dyrektor IMiB Wydziału MT PŚI. Referat plenarny wygłosiła Krystyna Stephens (BSI Management Systems Polska Sp. z o.o.). W drugiej części spotkania odbył się panel dla przedstawicieli przemysłu oraz dla studentów.

◆ Wykład prof. Witolda Pedrycza

25 kwietnia w sali C odbył się wykład prof. Witolda PEDRYCZA (University of Alberta, Edmonton, Canada) na temat „FUZZY COMPUTING: RECENT DEVELOPMENTS AND FUTURE TRENDS”. Wykład zorganizowany został przez Centrum Doskonałości AI-METH oraz Polskie Towarzystwo Metod Komputerowych Mechaniki.

Fot. A. Stapor

Wykład prof. Witolda Pedrycza

Fot. T. Śliwa

Występ Kabaretu OT.TO

◆ **Kabaret OT.TO**

22 kwietnia w sali A wystąpił kabaret OT.TO w następującym składzie: Andrzej Tomanek, Wiesław Tupaczewski oraz Andrzej Piekarczyk, który jest kompozytorem i twórcą wielu linii melodycznych do piosenek Kabaretu. Głównym tematem piosenek oraz skeczy, odegranych przez Artystów, była polityka. Organizatorem występu była Agencja Artystyczno-Promocyjna IMPRESARIAT.

◆ **IX Międzynarodowa Konferencja Methods of Absolute Chronology**

25 kwietnia na auli B rozpoczęła się trzydniowa IX Międzynarodowa Konferencja - Methods of Absolute Chronology (Metody Chronologii Bezwzględnej), która odbywa się od 1983 r. w cyklu 3-letnim. Głównym celem organizacji tego przedsięwzięcia była prezentacja aktualnie prowadzonych badań w dziedzinie metod fizycznych służących pomiarowi czasu, konstrukcji skal czasu dla

zdarzeń w historii Ziemi i człowieka sięgającej milion lat wstecz, a także osiągnięć naukowych i badawczych z takich dziedzin jak fizyka, geologia, geomorfologia, paleogeografia, klimatologia, paleobotanika, archeologia. Organizatorem konferencji było unijne Centrum Doskonałości GADAM Instytutu Fizyki Politechniki Śląskiej.

◆ **XXVII Gliwickie Spotkania Chóralne**

27 kwietnia rozpoczęły się trzydniowe XXVII Gliwickie Spotkania Chóralne, których inicjatorem był Akademicki Chór Politechniki Śląskiej. Występy chórów i zespołów muzycznych odbyły się w Kościele p.w. Wszystkich Świętych, w Kościele p.w. Św. Barbary a także w sali A Centrum Edukacyjno-Kongresowego, w której koncert dali: Akademicki Chór Politechniki Śląskiej, Zespół Wokalny MADRYGAŁ z Białorusi, Coro Polifonio MALATESTIANO z Włoch oraz Zespół Instrumentalny CAPRICE z Białorusi.

Aleksandra Stapor

Fot. K. Gawryś

Występ Akademickiego Chóru Politechniki Śląskiej w ramach XXVII Gliwickich Spotkań Chóralnych

Wydarzenia

Podpisanie umowy powołującej Konsorcjum BIOFARMA

3 kwietnia br. w Sali Senatu Politechniki Śląskiej w Gliwicach nastąpiło uroczyste podpisanie umowy powołującej Konsorcjum BIOFARMA – Śląskie Centrum Biotechnologii, Bioinżynierii i Bioinformatyki. Stanowi ono platformę dla pozyskiwania środków finansowych na wspólne projekty inwestycyjne, badania naukowe oraz działania mające związek z rozwojem nowoczesnych technologii. Celem Konsorcjum jest stworzenie sieci zintegrowanych i ściśle współpracujących ze sobą specjalistycznych laboratoriów badawczych w dziedzinie biotechnologii, bioinżynierii i bioinformatyki, wyposażonych w odpowiednią, najczęściej unikalną aparaturę badawczą.

Założycielami Konsorcjum są: Politechnika Śląska (która jest liderem Konsorcjum), Uniwersytet Śląski, Śląska Akademia Medyczna oraz Centrum Onkologii - Instytut im. M. Skłodowskiej-Curie w Gliwicach. Konsorcjum jest otwarte na nowych członków. Organem decyzyjnym Konsorcjum będzie Komitet Sterujący, a jego organem doradczym będzie Rada Naukowa.

Pierwszym projektem opracowanym przez Konsorcjum jest projekt pt. BIOFARMA, dotyczący regionalnej sieci współdziałających laboratoriów badawczych. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego umieściło ten projekt na inedykatywnej liście 11 dużych projektów z zakresu infrastruktury badawczej, przewidzianych do realizacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w latach 2007-2013. Jako instytucję odpowiedzialną za realizację projektu wskazano Politechnikę Śląską oraz przyjęto szacunkową kwotę dofi-

nansowania w wysokości 25 mln euro.

Założono, że środkiem pozwalającym na zapewnienie warunków niezbędnych do prowadzenia badań na najwyższym poziomie będzie stworzenie ram organizacyjnych dla wspólnego zdobywania i racjonalnego stosowania drogiej i unikalnej aparatury naukowo-badawczej.

Cechą charakterystyczną projektu jest wyraźne rozróżnianie dwóch rodzajów laboratoriów. Są to laboratoria narzędziowe, których celem będzie świadczenie usług na rzecz laboratoriów zadaniowych w jednostkach wchodzących w skład konsorcjum, oraz laboratoria zadaniowe zajmujące się badaniami podstawowymi i inżynierskimi. Planowane są grupy laboratoriów umożliwiających badania dotyczące biotechnologii medycznej i środowiskowej, biologii obliczeniowej i bioinformatyki, biomateriałów i biomechaniki oraz nanotechnologii i chemii leków.

Laboratoria tworzone w ramach projektu będą wyposażone w nowy sprzęt, a laboratoria już istniejące zostaną doposażone. W pierwszej kolejności dofinansowane zostaną nowe wysokospecjalistyczne laboratoria usługowe. Pierwszeństwo w doposażeniu istniejących laboratoriów usługowych będą miały zespoły posiadające udokumentowane osiągnięcia i prowadzące prace w kooperacji z innymi laboratoriami oraz deklarujące dostęp do swojej aparatury także w laboratoriach zadaniowych. Aktualnie analizowane są potrzeby i możliwości stworzenia kilku nowych oraz doposażenia kilkunastu już istniejących laboratoriów badawczo-usługowych.

W planach dalszej działalności Konsorcjum znajduje się akredytacja laboratoriów występujących w sieci, opracowanie kolejnych projektów badawczych i wdrożeniowych, pozyskiwanie nowych partnerów z różnych obszarów gospodarki i nauki, a także sponsorów i klientów. Konsorcjum będzie dążyć do zapewnienia możliwości znaczącego rozszerzenia zakresu stosowanych metod i technik badań oraz stworzenia warunków umożliwiających ich prowadzenie na najwyższym poziomie.

Redakcja

Doktorat Honoris Causa dla prof. Eugeniusza Świtońskiego

12 kwietnia. Profesor Eugeniusz Świtoński z Katedry Mechaniki Stosowanej Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej otrzymał tytułu i godność Doktora Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej.

Z inicjatywą nadania Profesorowi Eugeniuszowi Świtońskiemu tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej wystąpił Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa

tej uczelni.

Recenzentami wniosku byli: prof. Tomasz Kapitaniak z Politechniki Łódzkiej, prof. Krzysztof Marchelek z Politechniki Szczecińskiej oraz prof.

Janusz Kowal z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Poniżej publikujemy laudacje wygłoszoną przez promotora przewodni – prof. Tadeusza Markowskiego.

**Laudacja
z okazji nadania godności
doktora honoris causa Profesorowi
Eugeniuszowi Światońskiemu**

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Dostojny Profesorze,
Szanowne Panie,
Szanowni Panowie!

Przypadł mi w udziale wielki zaszczyt być promotorem w procedurze nadawania tytułu i godności doktora honoris causa Eugeniuszowi Światońskiemu, profesorowi zwyczajnemu Politechniki Śląskiej. Ze względu na ogrom dokonań Profesora, zarówno w obszarze badań, organizacji nauki, jak i kształcenia młodej kadry naukowej, przedstawienie Jego sylwetki i działalności jest zadaniem niełatwym.

Profesor zwyczajny, doktor nabilutowany inżynier Eugeniusz Światoński przychodzi na świat 7 sierpnia 1940 roku w Drohiczynie. Po zakończeniu wojny zamieszkuje w Bydgoszczy, gdzie w 1958 roku zdaje maturę. Studia wyższe odbywa na Politechnice Poznańskiej, kończy je w 1963 roku i rozpoczyna pracę w Politechnice Śląskiej, z którą związany jest zawodowo do dnia dzisiejszego.

Kariere zawodową rozpoczyna od stanowiska asystenta stażysty, ale już po upływie roku (1964) zostaje przeszerogowany na stanowisko asystenta. Mija rok (1965) i jest już starszym asystentem. Opiekuje się nim – naukowo – prof. Stanisław Podaszewski. Efektem jest rozprawa doktorska przedłożona Radzie Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej w 1970 roku, obroniona z wyróżnieniem. Profesor Światoński jest już adiunktem. W 1974 roku zostaje powołany na stanowisko docenta kontraktowego. Pracuje nadal bardzo intensywnie – w 1980 roku uzyskuje stopień doktora habilitowanego. Zostaje powołany na stanowisko docenta etatowego. Należy podkreślić, że rozprawę habilitacyjną także wyróżniono, a wyróżnienie doktoratu i habilitacji zostało nagrodzone przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki nagrodą III stopnia.

Dopiero w 1991 roku zostaje mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Mechaniki Technicznej Politechniki Śląskiej. Tytuł profesora uzyskuje w 1995 roku, a po dwóch latach zostaje mianowany na stanowisko

profesora zwyczajnego.

Habilitacja sprawia, że działalność naukowa Profesora łączy się z działalnością organizacyjną. W 1981 roku (a więc rok po kolokwium), zaczyna pełnić funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn, którą sprawuje przez 10 lat. Równolegle kieruje Zakładem Mechaniki Ogólnej, będącym częścią Katedry Mechaniki Technicznej. W latach 1987-1990 jest prodziekanem. Kiedy z dniem 1 stycznia 1997 roku Katedra Mechaniki Technicznej dzieli się na Katedrę Wytrzymałości Materiałów i Metod Komputerowych w Mechanice oraz Katedrę Mechaniki Stosowanej, zostaje kierownikiem tej drugiej. Funkcję tę pełni do chwili obecnej.

W okresie pracy zawodowej Profesor odbywa dwa staże naukowe. Jeden w Wyższej Szkole Technicznej w Pilźnie (Czechy), a drugi pod kierunkiem prof.

pręta. Teoria prętów cienkościennych już od wielu lat stanowiła zasadniczy temat jego dociekań naukowych. Pośrednim efektem tych badań była przedstawiona rozprawa doktorska, która dotyczyła głównie zagadnień stateczności prętów cienkościennych o zmiennym przekroju. Przedstawione w niej rozwiązania otrzymano przy zastosowaniu rachunku operatorowego i metody macierzy przeniesienia. Wyznaczoną w pracy doktorskiej macierz przeszła uzyskano, stosując transformację Laplace'a, natomiast macierz przekroju określono na podstawie uogólnionych warunków nierozdzielności przemieszczeń.

W 1972 roku Profesor wziął udział w Ogólnopolskim Konkursie na prace teoretyczne z mechaniki, gdzie za pracę pod tytułem „Zastosowanie metody macierzy przeniesienia do analizy dynamicznej prętów cienkościennych” otrzymał

Nagrodę Specjalną JM Rektora Politechniki Śląskiej. Podjęte badania zagadnień teorii powłok i prętów cienkościennych były inspirowane bezpośrednimi potrzebami przemysłu hutniczego i obronnego. Dynamiczne obliczenia stereomechaniczne kadłubów pojazdów specjalnych to od wielu lat przedmiot badań naukowych prowadzonych w Instytucie Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn. Prace te, którymi Profesor kieruje

Jana Szmeltera w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. W maju 1988 roku zostaje zaproszony na okres trzech tygodni do Wileńskiego Instytutu Inżynierijno-Budowlanego w celu wygłoszenia cyklu wykładów w zakresie teorii prętów cienkościennych.

Pracę naukową prof. Światoński rozpoczął od studiów nad zagadnieniami teorii powłok i analizy drgań. Przedmiotem jednej z pierwszych prac naukowych były badania teoretyczno-doświadczalne dotyczące stateczności powłok o kształcie hiperboloidy obrotowej poddanej ciągłemu obciążeniu zewnętrznemu przy jednoczesnym uwzględnieniu ciężaru własnego powłoki. Prace zostały wyróżnione nagrodą w III Ogólnopolskim Konkursie PTMTiS w 1966 roku. Następnie Profesor podjął badania doświadczalne z zakresu dynamiki węglowych wież wyciągowych oraz badania teoretyczne dotyczące stateczności i dynamiki prętów cienkościennych o przekroju otwartym i zmiennym wzdłuż osi

osobiste, prowadzono w ramach problemu węzłowego 1204, na zamówienie Kombinatu BUMAR Łabędy. Część tych badań była treścią rozprawy habilitacyjnej Profesora noszącej tytuł „Problemy dynamiki prętów cienkościennych”. Przedstawione tam rozwiązanie zagadnień dynamicznych otrzymano, stosując również metodę macierzy przeniesienia i rozwijając funkcje własne w szeregi potęgowe. Wyniki badań stanowiły podstawę doboru cech dynamicznych w procesie projektowo-konstrukcyjnym kadłubów pojazdów specjalnych – wybrane z nich były publikowane w czasopiśmie naukowych oraz prezentowane na konferencjach naukowych w kraju i za granicą.

Zainteresowania Profesora są wielostronne. Należą do nich również prace konstrukcyjne. Prowadzone przez szereg lat badania na potrzeby hutnictwa, dotyczące głównie doboru cech geometrycznych walców oporowych walcarki kwarto, zostały wykorzystane w praktyce. Na ich podstawie opracowano projekty techno-

logiczne i wykonawcze, wykonano serię informacyjną walców. Fakt ten umożliwił podjęcie produkcji antyimportowej. Opracowanie wyróżniono zespołową nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych.

Pobyt na stażu naukowym w Wojskowej Akademii Technicznej pod kierunkiem prof. J. Szmeltera zdecydował o podjęciu przez prof. Świtońskiego badań dotyczących stosowania i rozwoju metod numerycznych w analizie stereomechanicznej konstrukcji maszynowych. Zdobyte doświadczenia pozwoliły na wprowadzenie MES do dyskretyzacji ośrodka oraz opracowanie metody całkowania krokowego (metoda kollokacji) przy rozpatrywaniu zagadnień dynamicznych. Metodę tę zastosował między innymi do analizy stereomechanicznej korpusu praski PH-100, analizy stanu naprężenia elementów wielkiego pieca, walców składanych w Hucie Katowice oraz do analizy dynamicznej korpusów obrabiarek.

Z początkiem lat osiemdziesiątych Profesor podejmuje prace na rzecz przemysłu, dotyczące zagadnień dynamicznych maszyn górniczych, a w szczególności kombajnów węglowych, które ze względu na wyjątkowo niekorzystne warunki eksploatacji i przybliżony proces projektowo-konstrukcyjny cechują się stosunkowo małą trwałością i niezawodnością. Tematyka ta jest przedmiotem opracowania zamieszczonego w materiale towarzyszącym dzisiejszej uroczystości oraz będzie treścią wykładu Profesora.

Niejąko przy okazji prowadzonych badań dotyczących dynamiki układów napędowych Profesor wypromował 7 doktorów. Trzy następne rozprawy są już w znacznym stopniu zaawansowane.

Ścisła współpraca Profesora z Fabryką Maszyn Górniczych FAMUR w Katowicach doprowadziła do wykonania prototypu kombajnu do eksploatacji pokładów cienkich. Materiał źródłowy nie podaje definicji pokładu cienkiego, natomiast jest sprawą bezdyskusyjną, że prof. Świtoński jest również wybitnym specjalistą od urobku węgla – ogólniej – kopalini. To nie jest koniec Jego zainteresowań. Z początkiem lat dziewięćdziesiątych podjął badania z zakresu biomechaniki i sprzętu medycznego. Ich wynikiem jest szereg publikacji i opracowań konstrukcyjnych oraz patent dotyczący stołu do pionizacji i podnoszenia chorych.

Jest autorem bądź współautorem 4 patentów. Profesor Świtoński od dawna współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi, między innymi: w Aachen,

Berne, Ostrawie, Pilźnie, Moskwie, Kijowie i Wilnie. Jest znany i szanowany w polskich oraz międzynarodowych gremiach mechaników. Jest powoływany do wielu komitetów, pełni wiele odpowiedzialnych funkcji. Obecnie jest: członkiem Komitetu Mechaniki (od 1998 roku), wiceprzewodniczącym Sekcji Dynamiki Układów Komitetu Mechaniki PAN, członkiem Zespołu Stateczności Konstrukcji Komitetu Mechaniki PAN, członkiem Komisji Górniczej PAN, członkiem Zespołu Maszyn Górniczych Komitetu Górniczego PAN, członkiem Komitetu Badań Naukowych piątej kadencji, a od 2005 roku członkiem Rady Nauki i Komisji

czącego Gliwickiego Oddziału PTMTiS w latach 1988-1998, przewodniczącego Zarządu Głównego PTMTiS w latach 1998-2002.

Ale jest również cenionym przez studentów i współpracowników nauczycielem akademickim. Tematyka Jego zajęć dydaktycznych pokrywa się z obszarami tematycznymi prac naukowo-badawczych. Jest autorem wielu opracowań i pomocy dydaktycznych (skrypty, pomoce do ćwiczeń), był promotorem ponad 60 prac dyplomowych. W latach 1985-1986 był dydaktycznie związany z Politechniką Rzeszowską.

Jego bliska współpraca ze studentami, sposób prowadzenia zajęć, życzliwość – spowodowały, że został wyróżniony „Złotą kredą” za wybitne osiągnięcia w pracy z młodzieżą akademicką.

Profesor jest autorem 11 podręczników akademickich i monografii. Kierował lub był głównym wykonawcą ponad 30 wdrożonych prac naukowo-badawczych. Dokumentacja Jego dorobku zawiera ponad 170 pozycji opublikowanych prac twórczych. Dorobek prof. Świtońskiego jest imponujący.

Za te osiągnięcia był wielokrotnie odznaczany, a mianowicie: Brązowym, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem Honorowym Giorgio Agricoli TU VSB Ostrawa.

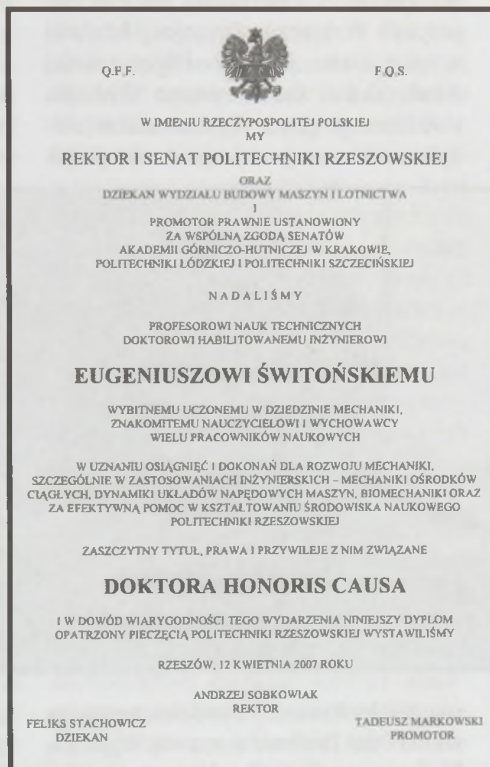
Szanowni Państwo, pozycja naukowa i autorytet Profesora Eugeniusza Świtońskiego są efektem Jego talentu i nieprzeciętnych zdolności. Swoją pozycję w nauce polskiej i światowej budował przez całe dotychczasowe życie zawodowe.

Jego Magnificencjo, Wysoki Senacie, Szanowni Państwo,

przedstawione przeze mnie informacje dotyczące całokształtu działalności zawodowej Profesora Eugeniusza Świtońskiego w pełni uzasadniają decyzję Senatu Politechniki Rzeszowskiej o nadaniu Panu Profesorowi najwyższej godności Akademickiej – DOKTORATU HONORIS CAUSA.

Wielce Szanowny Panie Profesorze, prosimy przyjąć ten tytuł jako wyraz wdzięczności za wszystko, co uczynił Pan nie tylko dla naszej Uczelni, ale dla polskiej i światowej nauki.

*Prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski
Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa
Politechniki Rzeszowskiej
im. I. Łukasiewicza*

Badań na rzecz Rozwoju Gospodarki w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, członkiem Zespołu Badań na rzecz Obronności i Bezpieczeństwa w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, członkiem Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów, członkiem Zespołu Badań na rzecz Obronności i Bezpieczeństwa oraz Komisji Badań na rzecz Rozwoju Gospodarki powołanym przez Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki, członkiem wielu komitetów redakcyjnych czasopism naukowych w kraju i za granicą, takich jak: Journal of Lithuanian Academy of Sciences Transport, Przegląd Mechaniczny, Quartely AGH, Mechanics, International Journal Engineering Mechanics, Dwumiesięcznik Naukowo-Techniczny Nauka, Inowacje, Technika.

Pełnił również obowiązki: przewodni-

Osiemdziesięciolecie Urodzin Pani Profesor Łucji Cieślak

Każda Uczelnia, w tym także Politechnika Śląska w Gliwicach, przez dziesięciolecia buduje swój prestiż w oparciu o twórczą aktywność Członków Jej Społeczności Akademickiej. Wyniki Ich badań naukowych, prac naukowo-badawczych, Ich aktywność publikacyjna, kreatywność organizacyjna oraz wysoki poziom kształcenia studentów i doktorantów, a także promowanie kolejnych pokoleń inżynierów, magistrów, doktorów, doktorów habilitowanych i profesorów decydują o kształtowaniu poziomu naukowego i wysokiej pozycji Uczelni. Szczególną rolę w tym procesie spełniają Jej Profesorowie, tworzący zespoły naukowe, kreujący tematykę badawczą i inspirujący publikowanie osiągnięć naukowych, tworzący klimat nauki, badań i dociekań naukowych, a także kształtujący stosunki międzyludzkie w gronie swych współpracowników i studentów.

Do grona Osób, które istotnie zaznaczyły się w historii Politechniki Śląskiej w Gliwicach, zyskując duży autorytet naukowy należy Pani Profesor Łucja Cieślak, która obchodziła w listopadzie 2006 roku osiemdziesiątą rocznicę swoich urodzin. Zgromadziła bogatą wiedzę, ma bardzo duże doświadczenie i znaczący dorobek naukowy, a przez wiele lat należała do grona organizatorów nauki, często reprezentujących nasze środowisko w różnych gremiach opiniotwórczych. Była wieloletnim Dyrektorem Instytutu Metaloznawstwa, Prodziekanem Wydziału Mechanicznego Technologicznego, Członkiem wielu komitetów i zespołów naukowych, ciesząc się opinią bardzo dobrego Nauczyciela Akademickiego. Osiągnięcia Pani Profesor Łucji Cieślak stanowią nie tylko Jej własny dorobek, dając Jej osobistą satysfakcję, ale także wpłynęły na rozwój macierzystego Wydziału i Uczelni oraz na kształtowanie ich wysokiej rangi.

Bardzo wysoko cenimy sobie możliwość dalszego utrzymywania kontaktów z Panią Profesor Łucją Cieślak, która pomimo przejścia na emeryturę jeszcze w 1991 roku po czterdziestu trzech latach pracy naukowej i dydaktycznej, swoją energią, aktywnością i nieprzeciętną

sprawnością nadal daje dowody oddania tej działalności oraz przykład do naśladowania.

Z okazji tak Wielkiego Święta Rada Wydziału Mechanicznego Technologicznego w dniu 6 grudnia 2006 roku zebrała się na Uroczystym Posiedzeniu, w trakcie którego zarówno Dziekan Prof. zw. dr hab. inż. Jerzy Świder, Dyrektor Instytutu Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych Dr h.c. Prof. zw. dr hab. inż. Leszek A. Dobrzański, jak i licznie przybyli Przyjaciele Dostojnej Jubilatki w imieniu własnym oraz od Społeczności Akademickiej macierzystego Wydziału i od liczного grona Wychowanków złożyli serdeczne gratulacje z okazji tak

wspaniałej Roczniczy i podziękowania za wkład Pani Profesor w rozwój Wydziału Mechanicznego Technologicznego wraz z życzeniami dalszej aktywności w dobrym zdrowiu i znakomitej kondycji.

Z tej okazji wydano okolicznościową publikację w formie książkowej. Zmarły niespodziewanie w niespełna 4 tygodnie później Ś.P. Prof. zw. dr hab. inż. Jan Adamczyk Hon. Prof. Pol. Śl. opracował zamieszczoną tam „Sylwetkę naukową Jubilatki Prof. zw. dr hab. inż. Łucji Cieślak”, której obszernie fragmenty przedstawione są poniżej.

„Profesor Łucja Cieślak urodziła się w Siemianowicach Śląskich k. Katowic, gdzie ukończyła Gimnazjum Pedagogiczne z zamiłowaniem do matematyki oraz do pracy dydaktycznej. Pierwsze kroki jako pedagog stawiała w ukończonej szkole gimnazjalnej jako nauczyciel matematyki. Jednak zamiłowanie do

zdobywania wiedzy skłoniło Jubilatkę do podjęcia w roku 1951 studiów w Politechnice Śląskiej na Wydziale Mechanicznym, zdając sobie sprawę, że będą one wymagały dużego nakładu pracy, a profesja inżynierska dla kobiety nie zalicza się do łatwych ze względu na wymagania i odpowiedzialność zawodową. Zainteresowanie naukami ścisłymi oraz możliwością wykorzystania zdobywanej wiedzy do kształtowania pożądanych własności mechanicznych i fizycznych materiałów metalowych do różnych zastosowań zadecydowało o wyborze przez Studentkę po 3-cim roku studiów specjalności metaloznawstwo i obróbka cieplna, którą ukończyła w roku 1956 z wynikiem bardzo dobry z wyróżnieniem.

Postępy w studiach oraz zainteresowanie rozwojem studenckiego ruchu naukowego, zostały dostrzeżone przez profesora Fryderyka Stauba, ówczesnego kierownika Katedry Metaloznawstwa, który zaproponował Jubilatce objęcie funkcji młodszego asystenta już po 2-gim roku studiów. Stąd równoległe ze zdobywaniem wiedzy, utrudnionym w tym czasie przez ograniczony dostęp do literatury zagranicznej przedmiotu oraz brak możliwości nawiązywania kontaktu z placówkami naukowymi krajów o wysokim poziomie technicznym,

ziściło się także zainteresowanie Jubilatki pracą dydaktyczną.

Wyniki badań wpływu struktury na własności mechaniczne stali obrabianych cieplnie, zapoczątkowanych w ramach działalności w Studenckim Kole Naukowym i kontynuowanych w trakcie realizacji pracy dyplomowej, zaprezentowała w roku 1956 na Studenckim Seminarium Naukowym we Freiburgu (NRD), podczas którego wraz z prof. F. Staubem nawiązała kontakt naukowy z profesorami Erdmanem-Jestnizerem i Guenterem, prowadzącymi pokrewną specjalizację kształcenia studentów w uznanej w tym kraju uczelni Bergakademie Freiberg. Nawiązany kontakt przerodził się w przyjaźń prof. F. Stauba z prof. Erdmanem-Jestnizerem i zaowocował częstymi wizytami obu naukowców wraz z grupami studentów obu krajów na konferencjach naukowych

w Kraju i NRD. W ramach nawiązanej współpracy Jubilatka odbyła w 1959 roku dwumiesięczny staż naukowy w uczelniach we Freibergu i Magdeburgu, gdzie zapoznała się z prowadzonymi przez profesorów Guentera i Schiebolda badaniami struktury materiałów krystalicznych metodami rentgenografii strukturalnej. Momentem godnym zapamiętania było umożliwienie Jubilatce uczestniczenia w konferencji rentgenograficznej w Berlinie Zachodnim, gdzie poznała prof. M. Lauego, który stosując promieniowanie X odkryte w 1895 r. przez Roentgena wykazał jako pierwszy w świecie w roku 1912, że metale oraz duża liczba innych materiałów mają budowę krystaliczną i określił warunki dyfrakcji promieniowania rentgenowskiego na kryształach.

Stáže naukowe z zakresu rentgenografii w laboratoriach wyposażonych w nowoczesną aparaturę badawczo-pomiarową, kierowanych przez wybitnych specjalistów niemieckich, pozwoliły na opanowanie przez Jubilatkę stosowanych ówczesnie dyfrakcyjnych metod badań struktury materiałów krystalicznych oraz przyczyniły się walcnie do zorganizowania w Katedrze Metaloznawstwa laboratorium rentgenowskiego, którego została kierownikiem. To laboratorium wyposażone początkowo w aparaty rentgenowskie, kamery i inne urządzenia umożliwiające prowadzenie badań z fotograficzną rejestracją obrazów dyfrakcyjnych, a nieco później w dyfraktometr rentgenowski, łącznie z modernizowanymi pod względem wyposażenia laboratoriami mikroskopii elektronowej i świetlnej, badań własności fizycznych i odporności na korozję zdecydowały, że Katedra Metaloznawstwa Politechniki Śląskiej stworzyła możliwość prowadzenia badań naukowych z dziedziny mechanizmów przemian fazowych oraz oddziaływania warunków przebiegu procesów technologicznych na własności mechaniczne, technologiczne oraz na wybrane własności fizyczne metali i stopów, zwłaszcza stali konstrukcyjnych, narzędziowych oraz o specjalnych własnościach fizycznych, chemicznych i żarowytrzymałych. Równocześnie z działalnością naukową i dydaktyczną Katedry następował rozwój współpracy z licznymi zakładami przemysłowymi w dziedzinie opracowywania nowych i modernizacji stosowanych technologii oraz urządzeń i ekspertyz materiałowych.

W początkowym okresie pracy w Katedrze Metaloznawstwa Jubilatka zajmowała się wpływem szybkiego nagrzewania w procesach obróbki cieplnej na kinetykę przemian fazowych oraz strukturę i własności mechaniczne stali, analizując oddziaływanie procesów aktywowanych cieplnie w oparciu o podstawy fizyki metali. Wyniki tych badań wykazały, że duża aktywacja cieplna przy szybkim nagrzewaniu indukcyjnym w porównaniu z konwencjonalną obróbką cieplną pozwala na wyraźne podwyższenie temperatury przy wydatnym skróceniu czasu procesu i stwarza możliwość uzyskania drobnoziarnistej struktury, zapewniającej wysokie własności wytrzymałościowe i technologiczne wyrobów obrobionych cieplnie. Ponadto krótki czas tej obróbki, nazwanej *udarową*, pozwala na jej włączenie w ciągłą linię produkcyjną wyrobów walcowanych na zimno z wyżarzaniem rekrytalizującym. Z tej dziedziny wykonała pracę doktorską na temat „Badania zjawisk przyspieszonej rekrytalizacji blach zimnowalcowanych ze stali niskowęglowych”, obronioną z wyróżnieniem przed Radą Wydziału Mechanicznego Politechniki Śląskiej w roku 1962. Za tę pracę Jubilatka uzyskała w 1964 r. Nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego.

Osiągnięcia naukowe i możliwości aplikacyjne wynikające z realizacji pracy doktorskiej skłoniły jej Autorkę do podjęcia wnikliwej analizy teoretycznej, dotyczącej przebiegu kompleksowych procesów strukturalnych dyfuzyjnych, zachodzących podczas obróbki udarowej z zastosowaniem nagrzewania indukcyjnego z szybkością kilkuset do kilku tysięcy Ks⁻¹. Weryfikacji wyników tej analizy dokonała na podstawie badań udarowego wyżarzania zmiękczającego stali eutektoidalnej odkształconej plastycznie na zimno w funkcji temperatury i czasu procesu. Wyniki tych badań stanowią treść pracy habilitacyjnej Jubilatki, w której wykazała, że równocześnie z rekrytalizacją ferrytu zachodzi dekohezja płytek, sferoidyzacja oraz koagulacja cementytu z udziałem dyfuzji w zmiennym polu elektromagnetycznym. Równoczesny przebieg tych procesów umożliwia tworzenie drobnoziarnistej struktury stali z równomiernym rozkładem cementytu sferoidalnego, cechującej się wysokimi własnościami mechanicznymi i technologicznymi. Uzyskane w pracy habilitacyjnej wyniki badań o charakterze poznawczym

i aplikacyjnym uzyskały wysoką ocenę recenzentów, którzy w swych opiniach wskazali na trwały jej wkład do nauki metaloznawstwa, a Autorka rozprawy wykazała się pełną dojrzałością do samodzielnego rozwiązywania złożonych zagadnień materiałowych. Obrona pracy habilitacyjnej nastąpiła przed Radą Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej w roku 1967, Jubilatka uzyskała tytuł docenta, a w roku 1968 Nagrodę Ministra za szczególne osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych. Ponadto za całokształt prac dotyczących wyżarzania udarowego, w tym także włączenie tej operacji do linii cynkowania ogniowego wyrobów stalowych w warunkach niedopuszczających do tworzenia się kruchej fazy ζ Jubilatka otrzymała w roku 1967 nagrodę Komitetu Nauki i Techniki.

Jako samodzielny pracownik nauki po uzyskaniu stanowiska docenta zorganizowała w Katedrze zespół młodych pracowników nauki rozwijający problematykę obróbki cieplnej udarowej stali przeznaczonych do różnych zastosowań technicznych oraz prowadzący badania kinetyki przemian fazowych oraz procesów wydzieleniowych w stalach chromowych i stopach metali nieżelaznych, a także prace naukowo-badawcze dla przemysłu. Z tej dziedziny badań Jubilatka zgromadziła pokaźny dorobek publikacyjny, dydaktyczny i patentowy oraz zapoczątkowała tworzenie własnej szkoły naukowej, pełniąc funkcje promotora kolejnych przewodów doktorskich pracowników zespołu i innych. Wymienione osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne stanowiły podstawę do nadania Jubilatce w roku 1972 tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego, a w roku 1987 – tytułu profesora zwyczajnego.

Uzyskany tytuł naukowy profesora, ciągle pogłębianie wiedzy oraz dysponowanie dobrym oprzyrządowaniem laboratoryjnym zdecydowały o poszerzeniu przez Jubilatkę problematyki naukowo-badawczej zespołu o najnowsze doniesienia literaturowe, dotyczące występowania w niektórych stopach zjawiska nadplastyczności strukturalnej oraz materiałów metalowych amorficznych o szczególnych własnościach mechanicznych i fizycznych.

Przedmiotem badań zjawiska nadplastyczności strukturalnej była stal eutektoidalna, stwarzająca możliwość zachowania w trakcie odkształcenia plastycznego

w należycie dobranych warunkach drobnoziarnistej struktury. Ustalone na podstawie badań doświadczalnych warunki, tj. temperatura i szybkość odkształcenia, pozwoliły na uzyskanie przez stal wydłużenia około 200%, potwierdzającego jej podatność na odkształcenie nadplastyczne. Uzyskane wyniki badań pozwoliły także na weryfikację opisującej to zjawisko zależności modelowej Ashbyego-Verralla, ważną do wykorzystania odkształcenia nadplastycznego.

Szczególne zainteresowanie ze strony Jubilatki wzbudzała możliwość wytwarzania szkieł metalicznych ze względu na ich wysoką twardość, wytrzymałość, odporność na korozję oraz własności magnetyczne miękkie, przewidując zastosowanie tych materiałów na zwijane rdzenie transformatorów, ekranowanie kabli wysokiego napięcia, składowe materiałów kompozytowych i inne. Spośród rozwiązań umożliwiających chłodzenie stopów ze stanu ciekłego z szybkością ponad 10^4Ks^{-1} zostało zaprojektowane przez zespół kierowany przez Panią Profesor urządzenie o znacznym stopniu oryginalności, pozwalające na wytwarzanie cienkich taśm o strukturze amorficznej w skali pół technicznej metodą spływającej strugi ciekłego metalu na wirujący bęben z blachy miedzianej, chłodzony od wewnątrz ciągłym obiegiem zimnej wody. Prawidłowy dobór ciśnienia wywieranego na ciekły stop, zapewniającego stabilny strumień spływającej na bęben strugi metalu oraz warunków chłodzenia pozwolił na wytwarzanie taśm o grubości około $100 \mu\text{m}$ i szerokości do 15mm , umożliwiających prowadzenie badań własności mechanicznych i fizycznych. Wytworzone tą metodą taśmy uzyskiwały wytrzymałość R_m około 2800MPa i granicę plastyczności około $0,7 R_m$ oraz niewielkie odkształcenie trwałie poprzedzające ich dekohezję. Wiele uwagi poświęcono także przejściu stopów ze stanu amorficznego w stan krystaliczny w warunkach aktywacji cieplnej oraz oddziaływania zachodzących w tych warunkach procesów strukturalnych na własności użytkowe taśm. W tej dziedzinie badań utrzymała ścisłe kontakty naukowe jako profesor wizytujący i wykładowca z licznymi uniwersytetami i uczelniami technicznymi w Niemczech, Holandii, Rosji i innych krajach aż do przejścia na emeryturę w roku 1991.

W okresie 38-letniej pracy naukowej Jubilatka zgromadziła bogaty doro-

bek naukowy, wyrażający się liczbą ponad 140 publikacji zamieszczonych w periodykach naukowych w kraju i za granicą oraz w materiałach licznych konferencji naukowych o zasięgu międzynarodowym organizowanych w kraju i za granicą, a także branżowych i innych. Publikowane prace wykonane z uwzględnieniem współczesnych osiągnięć naukowych i zastosowaniem nowoczesnych metod badawczych wniosły ważki wkład w rozwój metaloznawstwa, a ich walory aplikacyjne stanowią treść 16 udzielonych zastrzeżeń patentowych. W zakresie prowadzonej problematyki badawczej stworzyła własną szkołę naukową, pełniąc funkcję promotora 13 zakończonych przewodów doktorskich przez pracowników macierzystej placówki naukowej i innych. Opracowała także recenzje 15 prac doktorskich, 2 habilitacyjnych oraz 1 do tytułu profesora. Działalność dydaktyczną w Politechnice Śląskiej rozpoczęła Jubilatka jeszcze przed ukończeniem studiów jako młodszy asystent prowadząc ćwiczenia tablicowe i laboratoryjne z przedmiotu podstawowego metaloznawstwo i obróbka cieplna. W miarę doskonalenia umiejętności dydaktycznych i zdobywania kolejnych awansów prowadziła wykłady z tego przedmiotu na studiach dziennych, wieczorowych i eksternistycznych, a następnie z rentgenografii, fizyki metali oraz obróbki cieplnej dla studentów specjalizujących się w dziedzinie metaloznawstwa i obróbka cieplna. Prowadzone przez Jubilatkę zajęcia dydaktyczne były zawsze należycie przygotowane i cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród słuchaczy. Jej wysiłek docenili studenci w rankingu na najlepszego wykładowcę akademickiego przyznając Jej w głosowaniu wyróżnienie w postaci „Złotej Kredy”. Opracowała pomoce dydaktyczne w postaci 3 skryptów do wykładanych przedmiotów, a czwarty z nich pt. „Metaloznawstwo”, którego była współautorką, przerodził się w książkę pod tym samym tytułem wydaną przez Wydawnictwo Śląsk w 1973 r. i wznawianą w 1979 i 1994 r., stanowiącą podstawową pomoc dydaktyczną z tej dziedziny w kraju.

W latach 1967-1970 pełniła funkcję prodziekana d/s studenckich Wydziału Mechanicznego Technologicznego wprowadzając wiele nowości w pracy administracyjnej, ułatwiających przebieg sesji zaliczeniowej i egzaminacyjnej. Zaistniałe bezpośrednie kontakty pracow-

ników nauki ze studentami, zwłaszcza w ramach obozów naukowo-turystycznych organizowanych podczas przerw międzysemestralnych zdecydowały o zażegnaniu rozruchów studenckich na Wydziale, związanych z zachodzącymi w tym okresie w kraju niepokojami społeczno-politycznymi.

W roku 1969 została powołana na Kierownika Katedry Metaloznawstwa, przejętej od swego nauczyciela i wychowawcy prof. Fryderyka Stauba, który w wieku 70 lat przeszedł na emeryturę. W wyniku reorganizacji Uczelni w roku 1971 Katedra została przekształcona w Instytut Metaloznawstwa i Spawalnictwa liczący około 40 osób, którego została dyrektorem i funkcję tę sprawowała do roku 1984. Poszerzony zakres badań i zwiększony stan kadrowy oraz ambicje zawodowe pracowników i zachęta ze strony Pani Dyrektora do efektywnej pracy zdecydowały o wzmocnionym tempie realizacji prac doktorskich i habilitacyjnych. Mimo ponownej reorganizacji placówki i utworzenia Instytutu Metaloznawstwa stan rzetelnej i efektywnej pracy naukowej i dydaktycznej został zachowany. W roku 1985 po 16 latach sprawowania funkcji Kierownika i Dyrektora Instytutu placówkę tę przekazała swojemu wychowankowi doc. dr hab. inż. Janowi Marciniakowi, a w roku 1991 przeszła na emeryturę. Kolejnym Dyrektorem Instytutu Metaloznawstwa przez kilka lat, do roku 1997 był Prof. zw. dr hab. inż. Jan Adamczyk.

„Ponowna reorganizacja tej placówki naukowej w roku 1997 doprowadziła do utworzenia nowego Instytutu Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych, prowadzonego z dużym powodzeniem przez Dr.h.c. prof. dra hab. inż. Leszka A. Dobrzańskiego i zatrudniającego obecnie ok. 150 osób, a obejmującego swym działaniem obszerny zakres wiedzy oraz kierunków i specjalności studiów ze sfery wytwarzania i przetwórstwa materiałów metalowych, polimerowych, ceramicznych i kompozytowych, w tym między innymi materiałów konstrukcyjnych, narzędziowych i specjalnych, a także stopów i innych materiałów lekkich, biomateriałów, materiałów funkcjonalnych, nanostrukturalnych i inteligentnych, a także inżynierii powierzchni, w tym cienkich pokryw PVD i CVD oraz warstw uzyskiwanych z wykorzystaniem technik laserowych, projektowania materiałów inżynierskich, ich własności i procesów technologicznych, z wyko-

rzystaniem technik komputerowej nauki o materiałach, zaawansowanych metod badania struktury i własności materiałów inżynierskich, organizacji i zarządzania przemysłowego z technikami czystszej produkcji oraz pedagogiki technicznej. Równocześnie z pracą naukowo-dydaktyczną w Uczelni Jubilatka prowadziła ożywioną działalność w Stowarzyszeniach i Radach Naukowych. Była Członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Metaloznawczego, w którym sprawowała funkcję Członka Komisji Rewizyjnej, Członkiem Komitetu Metalurgii PAN – Sekcja Metaloznawstwa i Fizyki Metali oraz Komitetu Budowy Maszyn PAN – Sekcja Podstaw Technologii, Członkiem Rad Naukowych: Instytutu Metali Nieżelaznych w Gliwicach, Instytutu Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie oraz Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Urządzeń Mechanicznych BUMAR w Gliwicach, Członkiem Kolegium Redakcyjnego „Prace Huty Katowice”, Rzeczoznawcą Zespołu SIMP, a także Matką Chrzestną statku m/s „Politechnika Śląska” i V-ce Przewodniczącą Klubu Matek Chrzestnych statków PZM, gdzie funkcję tę nadal sprawuje.

Zakończenie pracy zawodowej związane z przejściem na emeryturę nie wpłynęło na zmniejszenie tempa działalności Pani

Profesor, która poświęca sporo czasu rozwojowi najmłodszych Członków Rodziny, wyjazdom zagranicznym do wybranych krajów Europy i na inne kontynenty oraz na aktywny udział w licznych imprezach kulturalnych i turystycznych organizowanych przez Politechnikę Śląską dla zasłużonych pracowników emerytowanych. Znajduje wreszcie czas na uczestniczenie w spektaklach teatralnych, muzycznych i kinowych, codzienne spacerowanie z ukochanym psem, a także na opanowanie gry na wybranych instrumentach muzycznych oraz na własną twórczość poetycką.

Za osiągnięcia w pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Jubilatka uzyskała 5 nagród indywidualnych i 4 zespołowe Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Ministra Edukacji Narodowej, w tym I-go stopnia, 4 – II-go stopnia i 4 – III-go stopnia, nagrodę zespołową Ministra Przemysłu Ciężkiego II-go stopnia, nagrodę Komitetu Nauki i Techniki, nagrodę NOT II-go stopnia oraz kilkanaście nagród JM Rektora Politechniki Śląskiej. Uzyskała także wysokie odznaczenia państwowe, resortowe, uczelniane i inne, w tym Oficerski i Kawalerski Krzyż Odrodzenia Polski oraz Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złotą i Srebrną

Odnakę Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego i Odnakę 25-lecia Gliwic, Odnakę Racjonalizatora Produkcji, Złote Odznaki ZNP i AZS, Odnakę Honorową ZSP, Złotą Odnakę Zasłużonego Pracownika Morza oraz Medale 25, 40 i 60-lecia Politechniki Śląskiej i Medal 60-lecia Wydziału Mechanicznego Technologicznego oraz Odnakę i Dyplom uznania za szczególne zasługi dla Politechniki Śląskiej.”

Uroczyste posiedzenie zakończył wykład Dostojnej Jubilatki Prof. zw. dr hab. inż. Łucji Cieślak, która przypominała ważne kierunki realizowanych przez nią i Współpracowników badań naukowych, ważne wydarzenia z życia Uczelni, a zwłaszcza przeżycia, które były udziałem Pani Profesor jako Matki Chrzestnej statku M/S „Politechnika Śląska”.

Ad Multos Annos Pani Profesor!

Leszek A. Dobrzański

Dr h.c. Prof. zw. dr hab. inż.

Dyrektor

Instytutu Materiałów Inżynierskich

i Biomedycznych

Politechniki Śląskiej w Gliwicach

Wykład Zeev Barana Konsula Honorowego PR w Jerozolimie

24 kwietnia 2007, gościł na Politechnice Śląskiej Konsul Honorowy RP w Jerozolimie Zeev Baran. Po spotkaniu z JM Rektorem profesorem Wojciechem Zielińskim, Pan Konsul, który jest aktywnym zawodowo architektem, przybył na Wydział Architektury, gdzie wygłosił wykład pt. „Architektura Jerozolimy - percepcja różnorodności zbudowanego środowiska człowieka.”

Tematyka wykładu dotyczyła procesu postrzegania i doświadczania szeroko pojętego otoczenia zbudowanego – od wnętrza budynków, poprzez poszczególne obiekty, aż po zespoły urbanistyczne. Zdaniem prelegenta, interakcja człowieka ze środowiskiem to problem, który jest stale zbyt mało doceniany przez projektujących architektów. Przytaczał wiele przykładów ze swojej pracy zawodowej, w których wykazywał jak ważne jest wrażliwe i świadome podejście architekta do projektowania budynków czy zało-

żeń urbanistycznych. Wspominał także wspólną pracę z największymi twórcami współczesnej architektury, takimi jak: George Candilis, Louis Kahn czy Kevin Lynch. Niezwykle ciekawy i żywy sposób prowadzenia wykładu sprawił, że gość szybko nawiązał kontakt ze słuchaczami – studentami architektury, zwłaszcza, iż miał też dla nich wiele bardzo ciekawych propozycji, takich jak praktyki i staże projektowe w swoim biurze architektonicznym w Jerozolimie.

Zeev Baran urodził się w Wilnie 1935

roku. Jego ojciec był żołnierzem AK, podczas wojny służył na Wileńszczyźnie i poległ w 1943 roku. Po wojnie rodzina Baranów opuściła Wilno, przebywała przez rok w Łodzi, następnie we Francji, by ostatecznie przybyć do Izraela. W 1963 roku Zeev Baran ukończył Wydział Architektury w Technionie - Politechnice w Hajfie. W latach 1964-67 kontynuował studia w Ecole Nationale de Beaux Arts w Paryżu w atelier George'a Candilisa, z którym następnie współpracował. Kolejne trzy lata pracował w firmie projektowej „Rechter - Zarchi - Peri - Architects and Engineers” w Tel Avivie i Jerozolimie. W roku 1970 otworzył własne biuro. Zeev Baran projektuje wraz z międzynarodowym zespołem profesjonalnych architektów oraz studentów stażystów. Biuro realizuje zarówno obiekty

mieszkańciami, usługowe, użyteczności publicznej, budowle sakralne, jak i duże założenia urbanistyczne – osiedla i dzielnice miejskie. Realizacje biura „Zeev Baran Architect” spotkać można nieomal na całym świecie – między innymi we Francji, Meksyku, Kenii, Polsce, Egip-

cie, Jordanii, Palestynie i Izraelu. Zeev Baran Często odwiedza środowiska akademickie w Polsce, gdzie wygłasza wykłady i spotyka się z pracownikami i studentami. Tytułu konsula honorowego RP w Jerozolimie, pozwolił mu na podjęcie intensywnych działań w kie-

runku zbliżenia obu narodów, między innymi poprzez organizowanie wymiany młodzieży i współpracy naukowej pomiędzy uczelniami.

Magdalena Żmudzińska-Nowak

Fot. M. Żmudzińska-Nowak

Zeev Baran podczas spotkania ze studentami Wydziału Architektury

Pierwsze w Polsce interaktywne warsztaty

20 kwietnia w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej przy ul. Konarskiego 18 B w Gliwicach odbyły się pierwsze w Polsce interaktywne warsztaty. W ich trakcie studenci mogli on-line uczyć się sztuki projektowania konstrukcji od jednego z najślynniejszych fachowców w kraju – inżyniera Marka Kowalczyka.

To niecodzienne wydarzenie było możliwe dzięki zestawieniu profesjonalnego połączenia wideokonferencyjnego między dwoma odległymi od siebie jednostkami, czyli Politechniką Śląską w Gliwicach, gdzie zgromadzeni byli studenci, a wykładowcą – Markiem Kowalczykiem - projektantem konstrukcji nośnych znajdującym się w Kopalni Turów w Bogatyni.

Oficjalnego otwarcia warsztatów dokonał prof. Jerzy Świder, Dziekan Wydzia-

łu Mechanicznego – Technologicznego Politechniki Śląskiej.

Wprowadzenie w specyfikę projektowania maszyn wytwarzanych jednostkowo przeprowadził wspólnie z Markiem Kowalczykiem, Lesław Cegiel, kierownik biura konstrukcyjnego KWB Turów. Wprowadzeniem w nurt warsztatów interaktywnych zajął się Prezes Zarządu AutoR KSI dr inż. Jan Parczewski.

Od strony technicznej spotkanie przypominało warsztat komputerowy. Studenci, usytuowani przy stacjach komputerowych, na żywo mogli współpracować z projektantem znajdującym się wówczas w Kopalni w Turowie. Studenci mogli wpływać na przebieg warsztatów i zadawać pytania.

Organizatorem przedsięwzięcia była firma AutoR Komputerowe Systemy Inżynierskie, kluczowy w Polsce dostawca rozwiązań mechanicznych

w środowisku Autodesk, dostawca oprogramowania do projektowania i zarządzania dokumentacją inżynierską, sprzętu, usług sieciowych czy szkoleń.

Patronem naukowym przedsięwzięcia było m.in. Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej.

Nad całością wydarzenia po stronie Politechniki Śląskiej skutecznie czuwał dr inż. Damian Gašiorek, wykładowca Katedry Mechaniki Stosowanej.

Gliwicko-turoszowska wideokonferencja zainaugurowała cały cykl podobnych warsztatów, które prowadzone będą pod wspólnym tytułem „Najlepsi Twórcy - Najlepsze Produkty”. Wykładowcami będą najwybitniejsi, nie tylko polscy, projektanci i konstruktorzy, cieszący się uznaniem i szacunkiem w kraju i za granicą. Dzięki nowoczesnej technologii będą możliwe spotkania „twarzą w twarz” bez konieczności organizowania kosztowych podróży dla prelegentów, lub beneficjentów wykładów.

Celem całego przedsięwzięcia jest przybliżenie studentom ich produktów oraz najnowszych technologii oraz prac najlepszych konstruktorów.

Redakcja

Młode talenty na Wydziale Matematyczno-Fizycznym

Wydział Matematyczno-Fizyczny po raz kolejny uczestniczył jako współorganizator w okręgowych eliminacjach do 56 ogólnopolskiej Olimpiady Fizycznej, która organizowana jest od 1950 roku przez Polskie Towarzystwo Fizyczne oraz Komitet Główny Olimpiady Fizycznej odpowiedzialny za poziom merytoryczny zawodów.

Zawody odbywają się w trzech etapach: szkolnym (zawody pierwszego stopnia), okręgowym (zawody drugiego stopnia) i ogólnopolskim (zawody finałowe). Podczas etapu szkolnego, uczniowie rozwiązują zadania teoretyczne oraz przeprowadzają dwa eksperymenty i swoje prace przesyłają do oceny do Śląsko-Dąbrowskiego Komitetu Okręgowego Olimpiady Fizycznej, którego siedziba znajduje się w Instytucie Fizyki na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Politechniki Śląskiej. W tym roku, w zawodach pierwszego stopnia wzięło udział 19 uczennic i 71 uczniów z 28 szkół województwa śląskiego.

Do okręgowego etapu Olimpiady zakwalifikowało się 10 uczennic i 52 uczniów z 19 szkół. Etap okręgowy jest podzielony na dwie części: teoretyczną i doświadczalną. W części teoretycznej, która odbyła się 21 stycznia w auli 300 Wydziału Górnictwa i Geologii, rozwią-

zywane są przez uczniów trzy zadania i na podstawie ich oceny następuje kwalifikacja do części doświadczalnej. Do tej części zawodów drugiego stopnia recenzenci dopuścili 3 uczennice i 18 uczniów z 7 szkół naszego województwa. Część doświadczalna, polegająca na samodzielnym przeprowadzeniu eksperymentu, odbyła się 18 lutego w laboratoriach Instytutu Fizyki.

Do zawodów finałowych Olimpiady zakwalifikowanych zostało 57 uczniów z całej Polski. W tym gronie finalistów znalazło się czterech uczniów z Okręgu Śląsko-Dąbrowskiego: Przemysław Horban z VIII LO w Katowicach, Marcin Stano z II LO w Rybniku, Marcin Walas z V LO w Bielsku-Białej oraz Robert Wawrzyniak z Liceum Katolickiego w Chorzowie. Wszyscy uczniowie zakwalifikowani do ostatniego etapu Olimpiady uczestniczą w części teoretycznej i doświadczalnej, które w tym roku roz-

grywane były w dniach od 31 marca do 3 kwietnia w Warszawie. Rozwiązania zadań etapu ogólnopolskiego oceniane są przez recenzentów Komitetu Głównego Olimpiady i na podstawie tej oceny z grona finalistów wyłaniany są laureaci.

Laureaci i finaliści Olimpiady Fizycznej są zwolnieni z egzaminu maturalnego z fizyki, oraz mają wolny wstęp na prawie wszystkie kierunki studiów politechnicznych oraz niektóre kierunki uniwersyteckie. Uczniowie z naszego województwa, którzy brali udział w części doświadczalnej zawodów drugiego stopnia Olimpiady, zostali zwolnieni przez JM Rektora Politechniki Śląskiej z postępowania kwalifikacyjnego na kierunku studiów, gdzie w tym postępowaniu bierze się pod uwagę fizykę. W lipcu pięciu najlepszych laureatów 56. Olimpiady Fizycznej weźmie udział w 38. Międzynarodowej Olimpiadzie Fizycznej, której organizatorem jest Iran.

Michał Szydłowski

Sekretarz Komitetu Okręgowego Olimpiady Fizycznej w Gliwicach

Wydawnictwo Politechniki Śląskiej na XIII Targach Książki Naukowej we Wrocławiu

W dniach 21-23 marca bieżącego roku odbyły się na Politechnice Wrocławskiej XIII Targi Książki Naukowej. Organizator - Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej postawiła w tym roku na odświeżenie formuły Targów. Impreza po raz pierwszy odbyła się w przestronnym holu nowego gmachu Centrum Naukowo-Badawczego Wydziału Elektrycznego.

W pierwszym dniu Targów rozstrzygnięto konkurs na Najtrafniejszą szatę edytorską książki naukowej. Jury pod przewodnictwem prof. Tadeusza Więckowskiego po zapoznaniu się z nadesłanym 66 tytułami nadesłanymi na konkurs, Nagrodę główną - Puchar Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, przyznało Wydawnictwu Uniwersytetu Łódzkiemu za książkę „Fenomen getta łódz-

kiego 1940-1944” pod redakcją Pawła Samusa i Wiesława Pusia. Przyznano ponadto 4 nagrody i 6 wyróżnień.

Wydawnictwo Politechniki Śląskiej przedstawiło na Targach ofertę 60 tytułów. Największe zainteresowanie wzbudziły prace Łukasza Drobca „Stropy z drobnowymiarowych elementów”, Mariana Nantki „Ogrzewnictwo i ciepłownictwo” t. I i II, oraz Ewy Maj-

chrzak i Bohdana Mochackiego „Metody numeryczne. Podstawy teoretyczne, aspekty praktyczne i algorytmy.” Tradycyjnie uwagę zwracały tytuły autorstwa pracowników Wydziału Architektury.

Tegoroczne Targi gościły 56 wystawców. Spośród szeregu wydarzeń okołotargowych do najważniejszych zaliczyć można spotkanie dotyczące XIV Krajowych Targów Książki Akademickiej ATENA, które odbędą się pod patronatem WNT – ARS POLONA – w nowym miejscu (gmach Pałacu Kultury i Nauki) i w nowym terminie (6-9 grudnia br.). Termin ten wybrano w celu połączenia targów ATENA z Krajowymi Targami Książki, które zorganizowane będą w sąsiednich salach Pałacu. Propozycja tak szeroko

zakrojonych zmian nie wzbudziła przesadnego entuzjazmu przedstawicieli wydawnictw – uczestników wrocławskich targów, podobnie jak pomysł wprowadzenia opłat (wejściówek) dla studentów, uczniów i rencistów.

Stałym już tematem przewijającym się przez każdą imprezę targową jest problem nielegalnego kopiowania książek. Wśród wielu głosów przeważała opinia, że wydawcy nie dość energicznie zajmują się tą kwestią, która od lat już czeka na rozwiązanie.

Podobny problem omawiano podczas wykładu „Prawo autorskie i prawa pokrewne – nowe regulacje i nowe problemy z uwzględnieniem działalności wydawniczej” wygłoszonego w trzecim dniu targów.

Uczestnicy imprezy pozytywnie ocenili zmianę lokalizacji oraz wyrażali opinię, że rezygnacja z przedłużania targów o czwarty dzień (sobotę) nie wpłynęła negatywnie ani na frekwencję ani na poziom sprzedaży.

Marek Gabzdyl

XV Ogólnopolski Konkurs Chemiczny

W dniach 10.03. i 31.03.2007 roku odbył się XV Ogólnopolski Konkurs Chemiczny dla młodzieży szkół średnich, organizowany przez Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach, oraz Oddział Gliwicki Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Patronat nad Konkursem sprawowali: Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach - Prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński, oraz Przewodniczący Oddziału Gliwickiego Polskiego Towarzystwa Chemicznego - dr hab. inż. Krzysztof Walczak, prof. Pol. Śl.

Konkurs składał się z dwóch części pisemnej i laboratoryjnej. Część pisemna (odbyła się w dniu 10.03.2007) miała charakter eliminacji, natomiast zadania laboratoryjne (31.03.2007), stanowiły finał Konkursu. W eliminacjach wzięło udział 270 uczennic i uczniów z 50 szkół średnich, z województw: opolskiego, śląskiego, małopolskiego i świętokrzyskiego. Świadczy to o utrzymującej na przestrzeni kilku już lat popularności Konkursu wśród młodzieży. Otwarcia Konkursu dokonał dziekan Wydziału Chemicznego prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński. Do części finałowej zakwalifikowało się 33 najlepszych uczestników i uczestniczek eliminacji. W części pisemnej Konkursu młodzież rozwiązywała zadania testowe i problemowe, natomiast w finale - niezbyt skomplikowane manualnie zadania laboratoryjne. Przed częścią pisemną Konkursu odbył się wykład popularnonaukowy dr hab. inż. Andrzeja Gierczyckiego pt.: „Marian Smoluchowski – jeden z największych polskich uczonych”. Konkurs był również - dla jego uczestników i ich nauczycieli - okazją do rozmów z władzami, pracownikami i studentami Wydziału. Laureatami trzech pierwszych

miejsz w Konkursie zostali:

- Marta Olszówka z I LO im. M. Kopernika w Katowicach,
- Marta Krawczyk z I LO im. Króla Kazimierza Wielkiego w Bochni,
- Łukasz Skórka z III LO im. A. Mickiewicza w Tarnowie.

Wszyscy uczestnicy finału otrzymali upominki ufundowane bezpośrednio przez Głównego Sponsora Konkursu PKN ORLEN S.A. oraz jako nagrody książki o tematyce chemicznej, a laureaci pierwszych sześciu miejsc - nagrody pieniężne.

Finałiści Konkursu oraz ich opiekunowie byli również podejmowani obiadem przez organizatorów.

Wyróżniono również specjalnymi nagrodami książkowymi nauczycieli chemii:

- mgr Zofię Lenart- Pawłowską z I LO im. M. Kopernika w Katowicach, za wkład pracy w przygotowanie zwycięzcy Konkursu (nagrodę ufundował PTChem i NSZZ „Solidarność”);

- mgr Teresę Jarosz z III LO im. A. Mickiewicza w Tarnowie, za wkład pracy w przygotowanie największej liczby finalistów Konkursu (nagrodę ufundo-

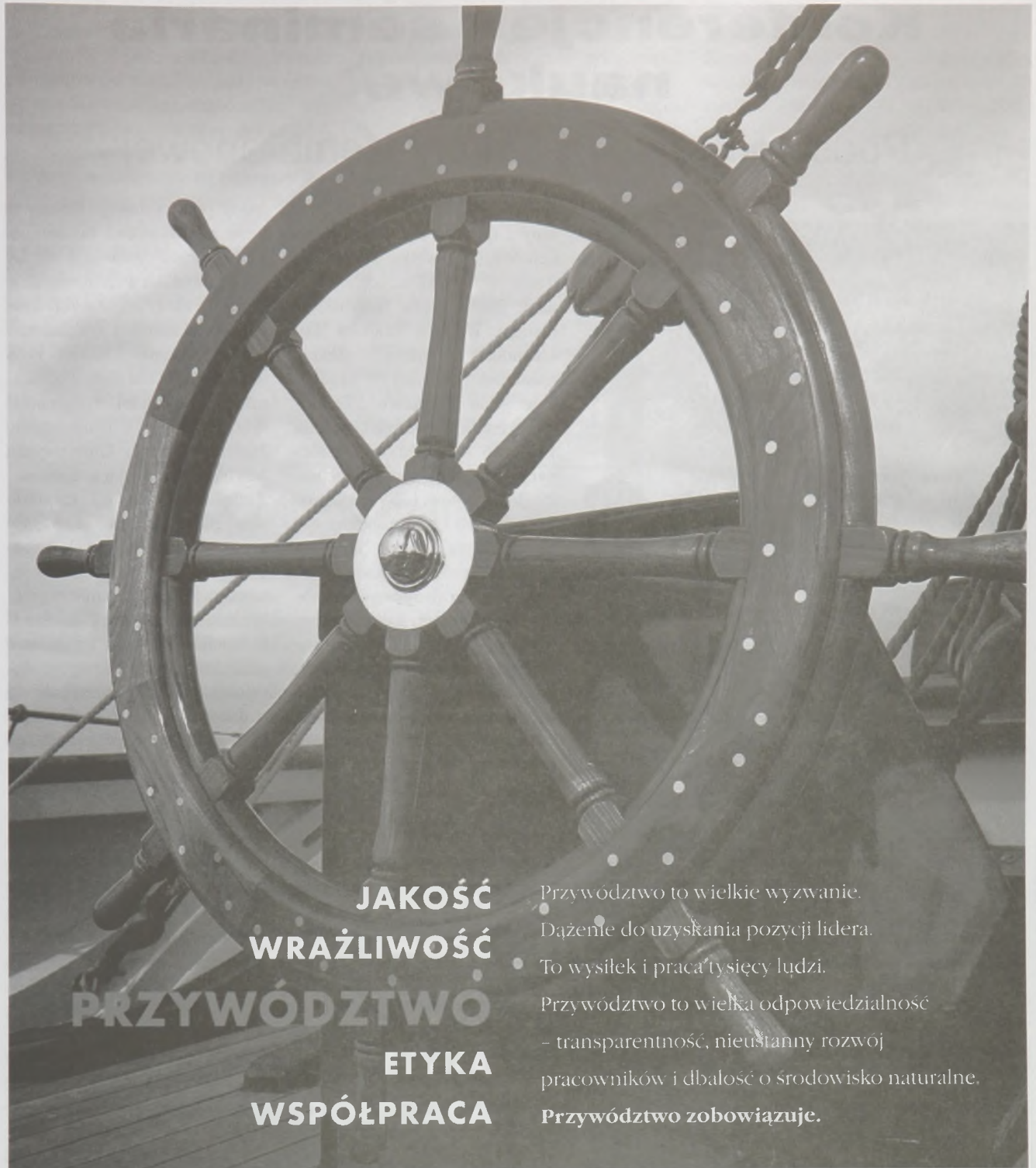
wał ZNP).

Ponadto organizatorzy Konkursu po raz pierwszy przyznali dyplomy dwóm szkołom średnim:

- I Liceum Ogólnokształcącemu im. Króla Kazimierza Wielkiego w Bochni za największą liczbę uczestników konkursu w ostatnich 5 latach (153 uczniów);
- III Liceum Ogólnokształcącemu im. Adama Mickiewicza w Tarnowie za największą liczbę finalistów Konkursu w ostatnich 5 latach (26 uczniów).

Zgodnie z umową zawartą dnia 8 maja 2003 roku, pomiędzy PKN ORLEN S.A. a Wydziałem Chemicznym Politechniki Śląskiej, w auli 300/G i innych pomieszczeniach, w których odbywał się Konkurs umieszczone były banery z nazwą i logo Koncernu oraz odpowiednie plakaty. Ponadto w trakcie otwarcia Konkursu poinformował uczestników i ich opiekunów (nauczycieli chemii), iż „Głównym Sponsorem Konkursu” jest PKN „ORLEN”. Rola Koncernu w finansowej stronie Konkursu, a także jako „Firma wspierającej Politechnikę Śląską” została również podkreślona w trakcie spotkania Dziekana Wydziału z nauczycielami (opiekunami uczestników Konkursu) oraz uroczystego wręczenia nagród konkursowych.

Marek Smolik

JAKOŚĆ
WRAŻLIWOŚĆ
PRZYWÓDZTWO
ETYKA
WSPÓŁPRACA

Przywództwo to wielkie wyzwanie.
 Dążenie do uzyskania pozycji lidera.
 To wysiłek i praca tysięcy ludzi.
 Przywództwo to wielka odpowiedzialność
 - transparentność, nieustanny rozwój
 pracowników i dbałość o środowisko naturalne.
Przywództwo zobowiązuje.

Zawsze, gdy nas potrzebujesz

www.orken.pl

Konferencje i seminaria naukowe

Podsumowanie IX Szkoły Membranowej

Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki prof. Michał Bodzek w trakcie otwarcia IX Szkoły Membranowej

Fot. E. Puszczalo

Zwiedzanie zakładów przemysłowych stosujących techniki membranowe w praktyce

Fot. E. Puszczalo

Sesja plakatowa. Od lewej: prof. Krystyna Konieczny, członkowie Studenckiego Koła Naukowego „Techniki Membranowe” Dorota Buchacz, Adrian Zemła

Fot. Ł. Wyka

IX Szkoła Membranowa „Membrany i techniki membranowe w ochronie środowiska” zorganizowana w Pyskowicach 6–9 maja 2007r. przez Instytut Inżynierii Wody i Ścieków Politechniki Śląskiej, Sekcję Membran PTChem i Studenckie Koło Naukowe „Techniki Membranowe”, zgromadziła 145 osób – przedstawicieli różnych dyscyplin nauki i techniki, doktorantów i dyplomantów zajmujących się problematyką membranową. Celem jej było zapoznanie się z najnowszymi procesami otrzymywania membran i technologii membranowych stosowanych w szeroko rozumianej inżynierii środowiska. Zagadnienia te są szczególnie istotne w świetle potrzeby wdrożenia do 2015 roku Ramowej Dyrektywy Wodnej Unii Europejskiej.

Myślą wiodącą Szkoły stały się słowa „Słodka woda w XXI wieku będzie tym, czym ropa naftowa była w XX wieku: cennym towarem, który determinuje bogactwo narodów”, które prowokują do szerszego wdrażania membran jako technologii do oczyszczania ścieków, uzdatniania wody, usuwania zanieczyszczeń powietrza jak również w aplikacjach odnowy i produkcji

wody przemysłowej. Tematy te wraz z podstawami membranowej separacji omówione zostały w 14 referatach wygłoszonych w ramach Szkoły przez wykładowców, profesorów i specjalistów z Po- litechniki Śląskiej, Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Szczecińskiej, Politechniki Warszawskiej, Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Zastosowania technik membranowych w praktyce dotyczyły wystąpień promocyjnych przedstawicieli firm Pall Poland i Intermasz Filtracja Membranowa. W drugim dniu, uczestnicy Szkoły mieli możliwość zwiedzania zakładów przemysłowych stosujących techniki membranowe w praktyce tj. Elektrowni „Łągisza” w Będzinie gdzie znajduje się instalacja demineralizacji wody dla energetyki oparta na przygotowaniu wstępnym, mikrofiltracji, odwróconej osmozie i końcowej demineralizacji na jonitach oraz oczyszczalni ścieków przemysłowo – deszczowych, w której jednym z procesów jest mikrofiltracja z membranami zanurzonymi. Zwiedzono również membranową instalację uzdatniania wody dołowej do celów pitnych opartą na odwróconej osmozie KWK

Wręczenie nagród w konkursie na najlepszy poster

Fot. E. Puszczalo

„Pokój” w Rudzie Śląskiej.

W ramach sesji plakatu dla młodych pracowników nauki i dyplomantów umożliwiającej prezentację własnej tematyki badawczej jak i wyników realizowanych prac doktorskich przedstawiono 28 prac plakatu, z których w konkursie na najlepszy poster 3 najlepsze nagrodzono a 2 wyróżniono. Laureatami byli:

- Katarzyna Koprek, Katarzyna Dziarkowska, Piotr P. Wieczorek (Instytut Chemii – Uniwersytet Opolski) za pracę pt. „Badanie transportu poliamin przez membrany ciekłe” – nagroda,
- Agnieszka Miskiewicz, Grażyna Zakrzewska-Trznadel (Instytut Chemii i Techniki Jądrowej – Warszawa) za pra-

cę pt. „Usuwanie radionuklidów w procesie ultrafiltracji wspomaganą kompleksowaniem przy pomocy polimerów” – nagroda,

- Dominika Zawadzka, Mariola Rajca (Instytut Inżynierii Wody i Ścieków – Politechnika Śląska) za pracę pt. „Fouling membran ultrafiltracyjnych wywołany naturalną substancją organiczną” – nagroda,

- Agnieszka Kozak (Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska – Politechnika Wroclawska) za pracę pt. „Usuwanie naturalnych substancji organicznych z wody z wykorzystaniem zintegrowanych procesów membranowych” – wyróżnienie,

- Maria Tomaszewska, Agnieszka Mientka, Agnieszka Surowik (Instytut

Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska – Politechnika Szczecińska) za pracę pt. „Badanie wpływu temperatury na wydzielania HCL z roztworów kwaśnych metodą destylacji membranowej” – wyróżnienie.

Podsumowania IX Szkoły Membranowej dokonał Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej prof. Michał Bodzek, który na zakończenie wręczył dyplomy uczestnictwa w szkoleniu. Organizatorem kolejnej, X Szkoły Membranowej w 2008 r. będzie Politechnika Warszawska.

*Komitet Organizacyjny
IX Szkoły Membranowej*

IX Międzynarodowa Konferencja Methods of Absolute Chronology

W dniach 25-27 kwietnia bieżącego roku Politechnika Śląska gościła ponad 90 uczestników IX Międzynarodowej Konferencji „Methods of Absolute Chronology” (<http://conference.carbon14.pl/9thMAC/>). Organizatorzy tej cyklicznej konferencji stawiają sobie za cel upowszechnianie zastosowań fizycznych metod datowania w naukach przyrodniczych i archeologii. Taka tematyka zachęcała tym razem do przybycia naukowców z 24 krajów świata.

Historia konferencji sięga 1983 roku, kiedy to z inicjatywy Prof. Mieczysława F. Pazdura, ówczesnego kierownika Zakładu Zastosowań Radioizotopów została zorganizowana konferencja pod tytułem „Metody Chronologii Bezwzględnej”. Pragnął on stworzyć w ten sposób platformę do wspólnej naukowej dyskusji fizyków, będących wykonawcami oznaczeń wieku, i użytkowników tych oznaczeń, tj. geologów, geografów, botaników i archeologów. Z racji wykształcenia każda ze stron posługuje się swoim naukowym językiem, czy nawet specyficznym żargonem naukowym. Interdyscyplinarne spotkanie zaowocowało wydaniem materiałów konferencyjnych w postaci wydzielonej edycji Zeszytów Naukowych Politechniki Śląskiej pt. „Geochronometria”. Idea konferencji spotkała się z dużym zainteresowaniem naukowców i od tej pory jest ona organizowana cyklicznie, co 3 lata. Ze względu na coraz szersze grono zagranicznych uczestników konferencji, w 2001 roku zdecydowano, że pora nadać konferencji miano międzynarodowej. Także czasopismo „Geochronome-

tria” rozwinęło się i jest obecnie czasopismem międzynarodowym, redagowanym w języku angielskim, znajdującym się na tzw. liście filadelfijskiej. Od roku 1998 konferencję przewodniczy Prof. dr hab. Anna Pazdur, a w jej organizację zaangażowani są wszyscy pracownicy i doktoranci z Centrum Doskonałości GADAM. Zasadniczym celem konferencji jest prezentacja aktualnie prowadzonych badań w dziedzinie metod fizycznych służących pomiarowi czasu, konstrukcji skał czasu dla zdarzeń w historii Ziemi i człowieka sięgającej milion lat wstecz, a także osiągnięć naukowych i technicznych, służąca pogłębieniu interdyscyplinarnej współpracy ośrodków naukowych i badawczych z takich dziedzin, jak fizyka, geologia, geomorfologia, paleogeografia, klimatologia, paleobotanika, archeologia.

Obrazy konferencji zostały podzielone na kilka paneli tematycznych, w których wiodącymi tematami były: metody datowania i ich zastosowanie w geologii Czwartorzędu, metody datowania

i rekonstrukcji paleoklimatycznych, metody badań środowiska współczesnego oraz metody badań obiektów archeologicznych.

Pierwszy dzień rozpoczął się od referatów metodycznych dotyczących różnych metod oznaczania wieku. Uczestnicy konferencji mieli m.in. okazję zapoznać się z perspektywami skonstruowania „kompaktowego” akceleratorowego spektrometru masowego wykorzystywanego do datowania metodą radiowęglową (niestety ciągle nie jest możliwe skonstruowanie tego urządzenia w formie przenośnej walizki), odbyć wirtualną podróż na Marsa i wysłuchać referatu o próbach skonstruowania urządzenia do oznaczeń wieku metodą optycznie stymulowanej luminescencji (OSL) mającego działać na Marsie, usłyszeć o rozwoju techniki elektronowego rezonansu paramagnetycznego (EPR) i archeomag-

Najmłodsza uczestniczka konferencji

Nie tak łatwo przelożyć barwną opowieść przewodnika w śląskiej gwarze na język angielski

netycznej, czy też o praktycznych zastosowaniach wybranych metod datowania – radiowęglowej, OSL, ołowiowej, uranowo-torowej i dendrochronologicznej. Obrady zakończyła w tym dniu sesja plakatowa, na której zostało zaprezentowanych 55 plakatów.

Drugi i trzeci dzień konferencji rozpoczęły się od zwiedzenia laboratoriów Centrum Doskonałości GADAM. Osoby pracujące w innych analogicznych laboratoriach były wdzięczne za stworzoną możliwość przedyskutowania stosowanych rozwiązań. Z kolei użytkownicy oznaczeń wieku, mogli z bliska prześledzić wszystkie etapy laboratoryjnych procedur, którym podlegają przysyłane przez nich próbki.

Referaty w drugim dniu konferencji były zebrane w dwóch panelach tematycznych i były poświęcone tematyce izotopów stabilnych oraz rekonstrukcjom środowiskowym. Po obiedzie postanowiliśmy pokazać uczestnikom konferencji charakterystyczny dla Śląska krajobraz

i zabrać ich na wycieczkę do Skansenu Gómiczego „Królowa Luiza” w Zabrze. Najcenniejszy zabytek w Skansenie – unikatowa, ogromna parowa maszyna wyciągowa o mocy 2 tys. KM wyprodukowana w 1915 roku w Eisenhütte Prinz Rudolff w Dülmen – był podziwiany przez wszystkich. Z nie mniejszą ciekawością spotkały się stare samochody i motocykle wystawione w jednym z dawnych pomieszczeń kopalni przez Koło Pojazdów Zabytkowych Automobilklubu Śląskiego. Po zapoznaniu się z naziemną częścią Skansenu, zeszliśmy sztolnią w podziemne chodniki kopalni. Towarzyszył nam przewodnik, były górnik, którego barwne opowiadanie, co rusz budziło wybuchy śmiechu. Trudną pracę mieli do wykonania nasi koledzy, których zadaniem było tłumaczenie opowieści przewodnika na język angielski. Zwiedzanie zakończył przejazd podziemną kolejką „Karlík”. Po emocjach związanych z pobytem pod ziemią zabrałmy uczestników na lekcję historii

Dyskusje naukowe nie milkły nawet podczas uroczystej kolacji (Stary Browar)

do gliwickiej radiostacji, którą poprowadził jej kluczownik. Z przyjemnością oglądaliśmy też drewnianą konstrukcję wieży radiostacji, tym bardziej, że piękna słoneczna pogoda i zieleń pobliskich ogródków dodawały spacerowi uroku. Pełen emocji dzień zakończyła uroczysta kolacja.

Ostatni dzień konferencji był przeznaczony na referaty zebrane w dwóch panelach dotyczących środowiska i dwóch dotyczących archeologii. Trzy dni konferencji były wypełnione od rana do wieczora, ale po uczestnikach konferencji nie było widać zmęczenia. Na koniec otrzymaliśmy podziękowania za owocne naukowe dysputy oraz obietnicę, że na następnej konferencji grono uczestników będzie jeszcze większe.

W 2010 roku spotkamy się już po raz 10!

Danuta J. Michczyńska

Sekretarz konferencji

www.carbon14.pl

Fotografie: P. Moska

Spotkamy się znowu w 2010 roku

Z życia studentów

Konkurs „Złota Kreda”

W dniu 24 kwietnia 2007r. W Kino-Teatrze X po raz drugi odbyła się Gala Finałowa Konkursu „Złota Kreda”. Projekt jest organizowany przez Radę Uczelnianą Zrzeszenia Studentów Polskich Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Ma on na celu wyłonienie wśród prowadzących zajęcia tych, którzy cieszą się największym uznaniem i sympatią wśród studentów. Honorowy patronat nad konkursem objął Jego Magnificencja Rektor Politechniki Śląskiej prof. Wojciech Zieliński.

W tegorocznej edycji konkursu studentom rozdano ankiety, w których mogli anonimowo wskazać ulubionego i najbardziej cenionego przez siebie prowadzącego zajęcia. Studenci mieli również możliwość wyboru jednej z czterech odpowiedzi uzasadniających ich wybór. Akcja podobnie jak w zeszłym roku cieszyła się zainteresowaniem zarówno ze strony studentów, jak i nauczycieli akademickich. Ilość zebranych ankiet była zróżnicowana w zależności od wydziału. W tym roku w głosowaniu brało udział 12 wydziałów Politechniki Śląskiej. Na każdym wydziale wyłoniono trzech najlepszych prowadzących zajęcia. Wśród osób, które zajęły pierwsze miejsce na swoim wydziale znalazł się laureat całego plebiscytu pan **dr Józef Burzyk**.

Lista laureatów na poszczególnych wydziałach:

Wydział Architektury
dr inż. arch. Iwona Benek

dr inż. arch. Elżbieta Rdzawska
prof. Jacek Radzewicz-Winnicki

Wydział Chemiczny
dr hab. Wincenty Turek
prof. Stanisław Kochowski
dr hab. inż. Andrzej Gierczycki

Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki
dr inż. Marian Lipka
dr Barbara Biły
dr inż. Jacek Smółka

Wydział Górnictwa i Geologii
prof. Piotr Strzałkowski
dr inż. Małgorzata Labus
dr Krzysztof Dłutek

Wydział Elektryczny
prof. Janusz Walczak
dr inż. Krzysztof Sztymelski
dr inż. Piotr Holaj

Wydział Organizacji i Zarządzania
dr Adam Sojda
dr Marcin Janik
dr Jacek Bendkowski

Wydział Matematyczno-Fizyczny
dr Józef Burzyk
prof. Stefan Czerwik
dr inż. Witold Tomaszewski

Wydział Transportu
dr inż. Czesław Pypno
dr inż. Tomasz Matyja
dr inż. Zdzisław Niedziela

Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki
prof. Bolesław Pochopień
prof. Stanisław Kozielski
dr inż. Piotr Czekalski

Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii
dr inż. Stanisław Lalik
prof. Adam Hernas
dr inż. Jan Szmyszal

Wydział Budownictwa
dr inż. Michał Matheja
prof. Stanisław Majewski
dr inż. Tomasz Steidl

Serdecznie gratulujemy laureatom!!!

Jarosław Brożek
Przewodniczący RU ZSP
Katarzyna Stolecka
Koordynator konkursu
„Złota Kreda”

BEST Engineering Competition

W dniu 25 kwietnia odbyły się ogólnopolskie eliminacje do BEST Engineering Competition, konkursu inżynierskiego, doskonale znanego studentom naszej uczelni.

Eliminacje te odbyły się równocześnie w Gdańsku, Gliwicach, Krakowie, Łodzi i Warszawie. Adresatami konkursu byli kreatywni i przebojowi studenci uczelni technicznych. Jak zwykle była to doskonała okazja do wykorzystania teorii w praktyce.

Podczas eliminacji siedem czteroosobowych drużyn zmagало się z przedstawionym im zadaniem inżynierskim. Uczestnicy, wykorzystując zarówno swoją pomysłowość jak i wiedzę techniczną, musieli w przeciągu trzech godzin uporać się z łamigłówką przy pomocy z pozoru bezużytecznych materiałów (np. deseczka, tektura, plastelina).

Zadaniem było zbudowanie akweduktu oraz koła wodnego, podłączonego do mechanizmu „wałowego”. Mechanizm ten, imitując pracę generatora, zasilal prądem „blok mieszkalny”. Wygrywała ta drużyna, która doprowadziła taką ilość wody do generatora, aby oświetlić jak największą liczbę pięter. Jako blok mieszkalny służyła specjalnie zbudowana konstrukcja,

w której ścianie frontowej umieszczono jedenaście diod w kolorach: zielonym, żółtym i czerwonym, symbolizujących poszczególne piętra. W miarę zwiększania się napięcia

w generatorze zapalało się coraz to więcej diod, co pozwalało na precyzyjną ocenę jakości wykonania zadania.

W jury zasiadali: dr Ryszard Hnatków, dr inż. Wojciech Koral, mgr Grażyna Maszniew - Kierownik Działu Nauczania i Spraw Studenckich, Jacek Mrowiec - Przedstawiciel Firmy General Electric oraz Adam Wojtczak - Główny Koordynator Projektu.

Wygrała drużyna „Krwiożercze Stokrotki” w składzie: Barbara Chwałek, Marek Pacyga, Przemysław Kłys, Grzegorz Słupski.

Zwycięzcy eliminacji, autorzy najbardziej kreatywnego i skutecznego rozwiązania, spotkają się 17 maja na finale

w Krakowie, który odbędzie się podczas Festiwalu Nauki na Akademii Górniczo - Hutniczej. Tam, w podobny sposób, wyłoniony zostanie najlepszy zespół, wyróżniający się pomysłowością, wiedzą techniczną i umiejętnością pracy w grupie. W dniu następnym, tj. 18 maja, na Rynku Głównym w Krakowie odbędą się prezentacje wszystkich drużyn.

Po dodatkowe informacje zapraszamy na naszą stronę internetową: www.BEC.BEST.org.pl oraz na stronie lokalnej grupy BEST-u: www.BEST.gliwice.pl

Tatiana Król

Zdjęcia z konkursu inżynierskiego znajdują się na czwartej stronie okładki biuletynu.

ReAnimacje 2007 - AEGEE - Gliwice

Już po raz trzeci AEGEE-Gliwice zorganizowało reAnimacje czyli Dni Kultury Studenckiej. Odbłyły się one między 23 a 27 kwietnia 2007.

W tym roku w przeciągu tych 5 dni, studenci mieli możliwość wzięcia udziału w wielu warsztatach (filmowych, bębniarskich, iluzji, fryzjerskich, nauki salsy, tańca towarzyskiego, obsługi sprzęty Dj'skiego, wspólnego malowania obrazu oraz nauki gry w curling), ciekawych pokazach (iluzji, fireshow, tańca Bollywood oraz Breakdance), a także w wielu konkursach gdzie można było nawet wygrać darmowy bilet lotniczy.

Główną ideą reAnimacji jest zachęcenie studentów do aktywnego spędzania swojego wolnego czasu po zajęciach, wydaje mi się, że udało nam się to osiągnąć, ponieważ i warsztaty i pokazy cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród studentów, a ci którzy nie mieli szczęścia wziąć udziału w tym wydarzeniu, będą mieli szansę już za rok, kiedy to odbędzie się kolejna edycja reAnimacji. Zapraszamy!

Więcej informacji o tym wydarzeniu i nie tylko znajduje się na stronie: www.aegee-gliwice.org

*Sabina Cieszowicz
AEGEE-Gliwice
Europejskie Forum Studentów*

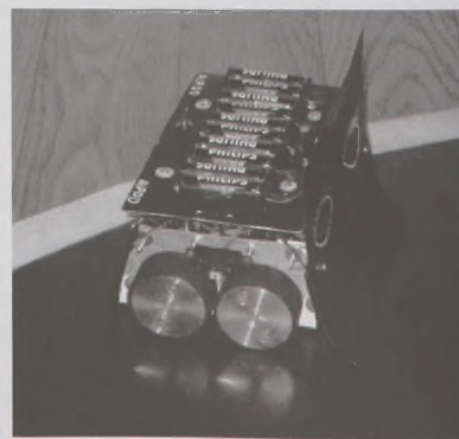
Zdjęcia z ReAnimacji znajdują się na trzeciej stronie okładki biuletynu

Relacja z Festiwalu Robotów CybAiRBot i IV Zawodów Sumo Robotów

14 kwietnia 2007 roku studenci Wydziału Mechanicznego Technologicznego wzięli udział w organizowanych na Politechnice Poznańskiej IV Zawodach Sumo Robotów 2007 połączonych z festiwałem robotów CybAiRBot. Była to czwarta odsłona tej imprezy.

Drużyna studentów Koła Naukowego Zastosowania Metod Sztucznej Inteligencji AI-METH istniejącego przy Katedrze Podstaw Konstrukcji Maszyn wystawiła do walki swojego autonomicznego robota o nazwie *A.I.P.O.D.* (Artificial Intelligence with Possibility Of Destructing). W Zawodach Sumo Robotów – nieoficjalnych Mistrzostwach Polski - wzięli udział głównie studenci uczelni technicznych z całej Polski – łącznie 48 drużyn.

Zmagania metalowych maszyn śledzili nie tylko ich konstruktorzy, ale również sympatyzujący z poszczególnymi zespołami kibice. Reguły prowadzonych walk robotów były proste i analogiczne do walk japońskich zapaśników sumo. Na okrągłym ringu stoją ustawione naprzeciwko siebie dwie maszyny. Po komendzie sędziego, dającej sygnał do rozpoczęcia walki, roboty ruszają i usiłują wzajemnie zepchnąć się z planszy w kształcie koła - z czarnym

*Autonomiczny robot do walk sumo
A.I.P.O.D.*

polem wewnątrz oraz białą linią na obwodzie.

Roboty nie mogą ważyć więcej niż 3 kilogramy a ich podstawa nie może być większa niż 20 cm na 20 (wysokość nie jest ograniczona). Robot zbudowany przez członków Koła AI-METH w składzie: Jarosław Białkowski (odpowiedzialny za elektronikę robota), Marcin Januszka (odpowiedzialny za mechanikę i układ napędowy robota), inż. Adam Tomanek (odpowiedzialny za oprogramowanie robota) powstawał przez okres jednego roku. Równolegle trwały prace nad drugim robotem sumo – *Skimmer*, prowadzone przez pozostałych członków Koła: Marka Stania (elektronika), Adama Czecha (mechanika), Wojciecha Jamrozika (programowanie). Przy budowie i przygotowaniu robotów studentom pomagali doktoranci: mgr inż. Marek Adamczyk, mgr inż. Piotr Przystałka, wspierani przez opiekuna Koła Naukowego prof. dra hab. Wojciecha Moczulskiego.

Zbudowany przez studentów Politechniki Śląskiej robot *A.I.P.O.D.* wyposażony był w sensory na podczerwień wykrywające zarówno przeciwnika, jak i koniec planszy (biała linia). Robot napędzany był za pomocą czterech silników prądu stałego z przekładniami zębatymi o wyjściowej prędkości obrotowej 150 obr/min oraz momencie obrotowym wynoszącym 0,5 Nm (dla każdego z silników). Zasilanie stanowił zestaw 10 baterii akumulatorków NiMH AA połączonych szeregowo dla osiągnięcia napięcia zasilania 12V. Dla robota zaprojektowana i wykonana została od podstaw płyta główna pod mikrokontroler Atmega32 (Atmel) oraz dwa mostki (H-bridge) pozwalające sterować

kierunkiem obrotu silników.

Układ napędowy robota *Skimmer* oparty był natomiast na 2 silnikach pochodzących z wkrętarek (jedna oś napędowa). Pozostałe elementy robota były podobne jak w drugim robocie. Do zawodów w Poznaniu jako reprezentant Politechniki Śląskiej w Gliwicach ostatecznie zgłoszony został robot *A.I.P.O.D.*

Początkowo każdy z robotów uczestniczących w zawodach był zobowiązany przejść eliminacje dopuszczające go do dalszych walk grupowych. Eliminacje składały się z ważenia robota, sprawdzenia wymiarów robota oraz trzech zadań – po pierwsze robot miał za zadanie utrzymać się w polu ringu przez 30 sekund, akolejnedwazadaniatozlokalizowanie pudełka kartonowego i wypchnięcie go z ringu. Robot w fazie grupowej musiał stoczyć trzy walki. Do kolejnej rundy przechodziły po dwa najlepsze zespoły z każdej z czterech grup, tworzące pary ćwierćfinałowe. Dalsze rozgrywki odbywały się systemem pucharowym. Po bardzo dobrym występie i przegranej w ćwierćfinale (z zeszlorocznym zwycięzcą zawodów) ostatecznie robot *A.I.P.O.D.* zajął wysokie 5 miejsce (ex-quo z trzema innymi robotami). Zwycięzcą i nieoficjalnym Mistrzem Polski został robot *Morfen* – reprezentujący Politechnikę Poznańską.

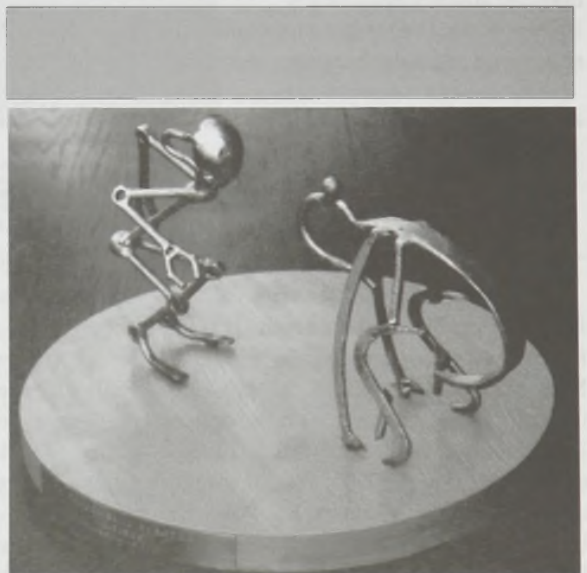
Marcin Januszka
Marek Stania

Robot *A.I.P.O.D.* (po lewej) w swojej pierwszej walce

Eliminacje do rundy grupowej
Zawodów Sumo Robotów

Statuetka dla zwycięzcy Zawodów Sumo Robotów
[<http://www.sumo.put.poznan.pl/>]

Seminarium Dyplomowe Koła Naukowego Mechatroników w górach

Jedną z kultywowanych przez studentów kierunku dyplomowania: Mechatronika tradycji jest wyjazdowe Seminarium Dyplomowe. W tym roku na przełomie marca i kwietnia grupa studentów czwartego i piątego roku Wydziału Elektrycznego wraz z opiekunem dr inż. Wojciechem Bulikowskim oraz grupą pracowników Katedry Mechatroniki w składzie dr inż. Grzegorz Kłapyta, dr inż. Tomasz Trawiński, mgr inż. Marek Kciuk oraz mgr inż. Roman Kroczek wybrała na miejsce odbycia trzydniowego seminarium Istebną – Pietraszankę. Po dotarciu na miejsce, zakwaterowaniu i kolacji zebraliśmy się w pokoju gościnnym na luźnych rozmowach o tematyce mechatronicznej. Debata trwała do późnych godzin nocnych. Rano było dobre śniadanie. Przed południem wyruszyliśmy zielonym szlakiem na Barania Górę. Pogoda sprzyjała wędrówce. Mimo nie łatwych warunków na szlaku, woda, błoto i miejscami zalegający śnieg, rozpościerające się widoki rekompensowały trud wspinaczki. Gdy po męczącej - nie da się ukryć - wyprawie krajoznawczej wróciliśmy do chaty, czekał na nas obiad. Po obiedzie został przygotowany laptop i ekran. Doktoranci zaprezentowali nam swoje prace dyplomowe – doradzali

co powinna zawierać praca, na co mamy zwrócić uwagę podczas jej wykonywania. Po każdej prezentacji była dyskusja, w której padały liczne pytania. Po blisko dwugodzinnej debacie naukowej przyszła pora na inne przyjemności. Ubraliśmy się ciepło, bo wieczory w górach o tej porze roku są chłodne i udaliśmy się na ognisko. W tym czasie dotarł do nas zapalony entuzjasta wypraw po górach Profesor Krzysztof Kluszczyński.

W trakcie dyskusji - Profesor Krzysztof Kluszczyński wraz ze swoimi studentami

Zdjęcie plenerowe uczestników Seminarium Dyplomowego Koła Mechatroników

Przy ognisku Profesor uroczyście uznał Seminarium Dyplomowe za otwarte.

Piekąc kiełbaski, wspólnie rozmawialiśmy na różne tematy. Ognisko trwało do późnych godzin nocnych. Niedziela była dniem podsumowania i pożegnania. Po śniadaniu studenci piątego roku zaprezentowali swoje prace dyplomowe, które niedługo powinni obronić, jak również każdy ze studentów powiedział kilka zdań o sobie i o swoich wrażeniach z seminarium. Po obiedzie – zadowoleni i napełnieni nowymi siłami i wiedzą - porozjeźdzaliśmy się do domów. Mam nadzieję, że tradycja przetrwa i za dwa semestry to my, wówczas już studenci piątego roku, będziemy mieli okazję zaprezentować swoje prace podczas wyjazdowego górskiego Seminarium Dyplomowego.

Grzegorz Kokot

Forum Uczelni Technicznych

W dniach 19-22 kwietnia w Łodzi odbyła się konferencja XXIII Forum Uczelni Technicznych (FUT). Forum jest płaszczyzną porozumienia Samorządów Studenckich 25 polskich uczelni technicznych. Wyraża opinie i reprezentuje całe środowisko studentów-inżynierów. FUT współpracuje z Konferencją Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, Konferencją Prorektorów ds. Kształcenia Polskich Uczelni Technicznych, Naczelną Organizacją Techniczną oraz Parlamentem Studentów RP. Podczas XXIII FUT-u odbyła się deba-

ta nt. „Sylwetka absolwenta a wymagania pracodawcy”. Gośćmi honorowymi debaty byli, m.in. pani vice-prezydent Łodzi, kierownik Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, Inspektoratu PZU oraz przedstawiciele komendy wojewódzkiej policji w Łodzi.

Głównym punktem konferencji były natomiast wybory nowych władz – Przewodniczącego Forum Uczelni Technicznych oraz Prezydium. Jak to zawsze bywa w przypadku sesji sprawozdawczo-wyborczej odbyły się także głosowania nad udzieleniem absolutorium dla ustępujących władz. Warto

zaznaczyć, że przewodniczącą naszego Samorządu Studenckiego Sylwia Szczerba jako członek dotychczasowego prezydium otrzymała absolutorium przy stosunkowi głosów 38/40 – każda uczelnia ma 2 głosy, obecnych na FUT było 20 uczelni. Natomiast nowym członkiem prezydium został Marcin Mroncz, który także dostał prawie 100% poparcie.

Przewodniczącym Forum Uczelni Technicznych został: Przemysław Dargiewicz studiujący na Politechnice Warszawskiej.

Gratulujemy i życzymy sukcesów !!!

Łukasz Stachoń

Nowości wydawnicze

Marcin Maciążek, Marian Pasko

WYBRANE ZASTOSOWANIA ALGORYTMÓW NUMERYCZNYCH W OPTYMALIZACJI WARUNKÓW PRACY ŹRÓDEŁ NAPIĘCIA

Wyd. I, 2007, 18 zł, s. 133

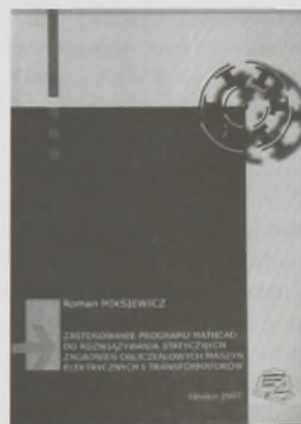
W monografii zaprezentowano sposoby wykorzystania algorytmów numerycznych w obszarach związanych z zagadnieniami jakości energii elektrycznej – w szczególności z kształtowaniem prądu źródła zasilania. Przedstawiono w niej algorytmy syntezy pasywnych i aktywnych dwójników kompensacyjnych oraz algorytmy sterowania energetycznymi filtrami aktywnymi. Monografia zawiera również historyczny przegląd opracowanych i opublikowanych prac z zakresu teorii mocy w obwodach elektrycznych z przebiegami okresowymi odkształconymi. Zagadnienia teoretyczne uzupełniono fragmentami kodu źródłowego oprogramowania opracowanego w języku Object Pascal.

Wyd. I, 2007, 18 zł, s. 133

Roman Miksiewicz

ZASTOSOWANIE PROGRAMU MATHCAD DO ROZWIĄZYWANIA STATYCZNYCH ZAGADNIENIŃ OBLICZENIOWYCH MASZYN ELEKTRYCZNYCH I TRANSFORMATORÓW

Wyd. I, 2007, 55 zł, s. 317

Podręcznik zawiera przykłady obliczeniowe z zakresu maszyn elektrycznych wirujących i transformatorów. Obliczenia dotyczą właściwości uzwojeń maszyn prądu przemiennego oraz obliczenia parametrów eksploatacyjnych w stanach ustalonych maszyn asynchronicznych, synchronicznych, prądu stałego i transformatorów. Wprowadzenie teoretyczne do poszczególnych rodzajów maszyn zawiera tylko wzory, które są niezbędne do

rozwiązywania przykładów.

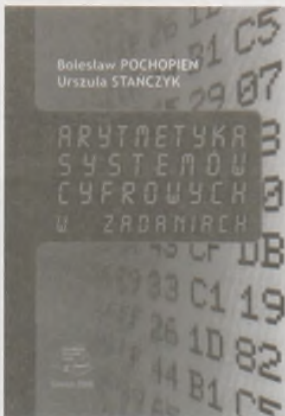
Do rozwiązywania zadań zastosowano program komputerowy MATHCAD, niezwykle użyteczny przy rozwiązywaniu wielu zagadnień inżynierskich. Poszczególne przykłady mają postać arkuszy obliczeniowych i w takiej postaci mogą być zastosowane w programie.

Podręcznik adresowany jest do studentów kierunku elektrotechnika a także specjalistów z dziedziny eksploatacji transformatorów oraz maszyn elektrycznych i napędów.

Bolesław Pochopiń, Urszula Stańczyk

ARYTMETYKA SYSTEMÓW CYFROWYCH W ZADANIACH

Wyd. I, 2007, 10 zł, s. 91

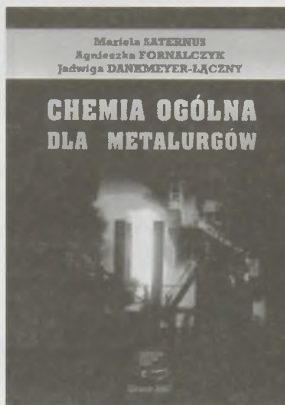

Książka jest zbiorem zadań wraz z rozwiązaniami z zakresu problematyki obejmującej systemy liczbowe, arytmetykę stałoprzecinkową i zmiennoprzecinkową. Stanowi ona materiał pomocniczy do wykładu z przedmiotu „arytmetyka systemów cyfrowych” na kierunku Informatyka. Może być również przydatna dla studentów innych kierunków, np.: Automatyki i Robotyka, Elektronika i Telekomunikacja, Mechatronika, a także dla wszystkich tych, którzy interesują się techniką cyfrową.

Mariola Saternus, Agnieszka Fornalczyk, Jadwiga Dankmeyer-Łączny

CHEMIA OGÓLNA DLA METALURGÓW

Wyd. I, 2007, 37 zł, s. 296

Książka jest zwięzłym kompendium wiedzy chemicznej rozszerzonej o podstawowe zagadnienia metalurgiczne. W książce przybliżono podstawowe zagadnienia dotyczące praw i pojęć chemicznych, budowy atomu, wiązań chemicznych, tworzenia związków, a także elektrochemii, kinetyki i termodynamiki chemicznej. Ostatnie rozdziały kierowane są przede wszystkim do metalurgów bądź wszystkich zainteresowanych hutnictwem i in-

żynierią materiałową. Dostarczają wiedzy o 30 pierwiastkach, które zostały wybrane ze względu na ich szczególne znaczenie w metalurgii (zastosowanie, przydatność w operacjach i procesach metalurgicznych).

Bożena Skołud

ZARZĄDZANIE OPERACYJNE. PRODUKCJA W MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORSTWACH

Wyd. I, 2007, 32 zł, s. 221

W monografii przedstawiono szeroki zakres problemów związanych z przepływem produkcji w małych i średnich przedsiębiorstwach. W wielu przypadkach przedstawione zasady można odnieść do produkcji w przedsiębiorstwach dużych oraz do usług.

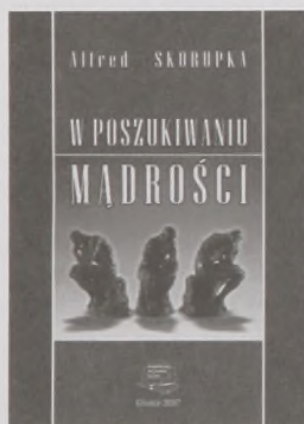
Celem monografii jest koncentracja na wybranych zagadnieniach związanych z zarządzaniem operacyjnym w dyskre-

nych systemach produkcyjnych, które obserwuje się w wielu branżach przemysłu, w szczególności w przemyśle budowy maszyn. W opracowaniu przedstawiono zagadnienia teoretyczne z zakresu zarządzania operacyjnego oraz problemy występujące w praktyce i sposoby ich rozwiązania.

Alfred Skorupka
W POSZUKIWANIU MĄDROŚCI

Wyd. I, 2007, 20 zł, s. 195

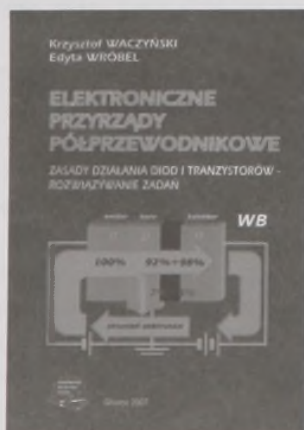

Prezentowany podręcznik stanowi z jednej strony kompendium wiedzy z filozofii, z drugiej zaś jego zadaniem jest pobudzenie studentów uczelni technicznych do indywidualnej refleksji nad problemami filozoficznymi. W podręczniku zamieszczono teksty źródłowe klasycznych myślicieli. Chociaż słowa „filozof” i „filozofia” trochę zdewaluowały się w języku potocznym, autor stara się udowodnić, że twórcza refleksja nad światem

wnosi ożywcze, „cieple” wartości do naszego życia.

Krzysztof Waczyński, Edyta Wróbel
ELEKTRONICZNE PRZYRZĄDY PÓLPRZEWODNIKOWE. ZASADY DZIAŁANIA DIOD I TRANZYSTORÓW – ROZWIĄZYWANIE ZADAŃ

Wyd. I, 2007, 24 zł, s. 251

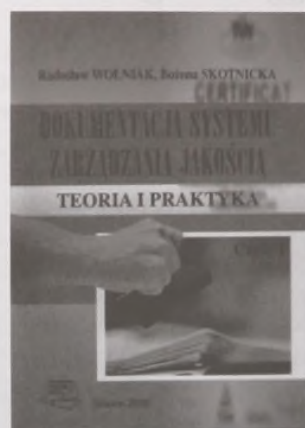

Książka zawiera informacje pozwalające na lepsze zrozumienie zasad działania przyrządów półprzewodnikowych, których charakterystyki zależą od wielu parametrów materiałowych. W zadaniach analizowane są zagadnienia związane z określeniem typu przewodnictwa oraz wyznaczaniem konduktywności półprzewodnika. Rozważane są zagadnienia związane z przepływem prądów unoszenia i dyfuzji oraz powsta-

waniem pola wbudowanego w obszarach półprzewodnika o nierównomiernym domieszkowaniu. Znaczną część zadań poświęcono na ilustrację zjawisk zachodzących w złączu p – n. osobna grupa zadań ilustruje zagadnienia związane z zasadami działania tranzystorów bipolarnych. W książce przytoczono również przykłady obliczeń wielkości charakteryzujących struktury MOS oraz tranzystory MOS.

Radosław Wolniak, Bożena Skotnicka
DOKUMENTACJA SYSTEMU ZARZĄDZANIA JAKOŚCIĄ. TEORIA I PRAKTYKA. CZĘŚĆ I

Wyd. I, 2007, 24 zł, s. 201

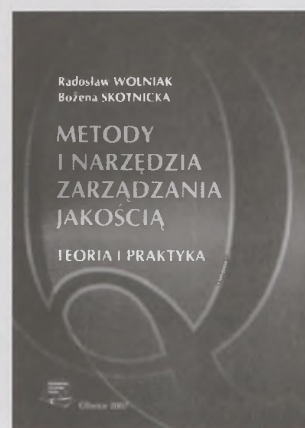

Książka zawiera zagadnienia związane z tworzeniem dokumentacji do systemów zarządzania jakością, opierając się na normach serii ISO 9000:2000. W pracy zaprezentowano najważniejsze wymagania normy, dotyczące dokumentacji systemowej, oraz pokazano, w jaki sposób napisać politykę jakości, określać procesy organizacyjne, badać związki między nimi, tworzyć mapę tych procesów i wreszcie, jak opracować przejrzystą, zgodną z wymaganiami normy Księgę Jakości.

Książka przeznaczona jest głównie dla studentów zarządzania, ma ona na celu pokazanie im podstawowych umiejętności z zakresu tworzenia i zarządzania dokumentacją systemową opierającą się na normie ISO 9001:2000. Można ją również polecić auditorom wewnętrznym, pełnomocnikom jakości i osobom wdrażającym systemy zarządzania jakością.

Radosław Wolniak, Bożena Skotnicka
METODY I NARZĘDZIA ZARZĄDZANIA JAKOŚCIĄ. TEORIA I PRAKTYKA.

Wyd. II, 2007, 23 zł, s.215

Książka koncentruje się na tematyce zastosowania metod zarządzania jakością w przedsiębiorstwach. Zaprezentowano w niej zestaw sześciu typowych, często wykorzystywanych w polskich organizacjach metod służących projektowaniu i kształtowaniu wysokiej jakości wyrobów oraz usług.: Pareto, Ishikawy, FMEA, QFD, Kano, Servqual. Każda metoda została omówiona zarówno od strony, jak i pokazano jej możliwe praktyczne zastosowania.

Konstrukcja pracy i dobór metod pozwalają pokazać koncepcje zarządzania jakością wykorzystywane zarówno w przemyśle, jak i w przedsiębiorstwach usługowych, które charakteryzują się nieco inną specyfikacją działania. Opracowanie przeznaczone jest głównie dla studentów studiujących zarządzanie i służy do opanowania najważniejszych metod i narzędzi wykorzystywanych w zarządzaniu jakością, Konstrukcja i bogaty materiał ilustrujący przykładami prezentowane zagadnienia powodują, że z książki mogą także korzystać praktycy. Można ją zwłaszcza polecić menedżerom i osobom zajmującym się w przedsiębiorstwach problematyką zarządzania jakością. Zawarte w pracy metody pokazują, w jaki sposób zapewnić jakość w procesie projektowania, analizować wady procesów produkcyjnych, kształtować produkt odpowiadający potrzebom klienta, czy mierzyć poziom jakości procesów usługowych. Tak szerokie spektrum zagadnień sprawia, że materiał zawarty w pracy może być wykorzystany przez wiele organizacji w celu oprawy jakości procesów i produktów.

Kultura

Koncert Stanisława Sojki

Stanisław Soyka gościł w Klubie pracowników Politechniki Śląskiej w czwartek 26 kwietnia. Na solowy występ pochodzącego z Żor, ale przez wiele lat mieszkającego w Gliwicach piosenkarza, pianisty i kompozytora złożyło się wiele różnorodnych kompozycji z jego bardzo bogatego repertuaru.

Artysta zaprezentował przede wszystkim wiele swoich w pełni autorskich utworów, do których napisał teksty i muzykę, i to zarówno wielkich przebojów, jak i tych mniej znanych. W niektórych dochodziła do głosu fascynacja jazzem, w innych bluesem. Każda kompozycja była jednak naznaczona indywidualnym stylem artysty. Stanisław Soyka przemawia bowiem charakterystycznym, jemu tylko właściwym językiem muzycznym, rozpoznawalnym od pierwszych nut. Za to bez fajerwerków i pustego popisowania się, przydarzającego się współcześnie wielu wykonawcom.

Oprócz całkowicie własnych dzieł, pieśniarz wykonał także swoje kompozycje do utworów innych poetów. Sporą częścią koncertu podzielił się z... Shakesparem i jego „Sonetami”. Dwanaście z nich w przekładach Macieja Słomczyńskiego i Stanisława Barańczka wyśpiewał na wydanym w 1995 roku albumie „Soyka sings W. Sharespeare sonnets”. Podczas gliwickiego koncertu artysta wykonał jedynie

kilka z nich, za to w trzech językach: w oryginale, po polsku oraz w języku... włoskim.

Podczas recitalu śpiewak wykonał także fragmenty własnych kompozycji do słów „Tryptyku Rzymskiego” Jana Pawła II, które artysta stworzył w 2003 r.,

a swego czasu wykonał w Watykanie przed samym papieżem. I choć Soyka „Tryptykowi rzymskiemu” poświęcił chyba największą część swojego występu w naszym Klubie, to i tak po każdym urwanym w połowie jego fragmencie w słuchaczach pozostawał niedosyt i pragnienie wysłuchania kompozycji do końca. Może kiedyś nadarzy się jeszcze ku temu okazja.

Stanisław Soyka, poza wspaniałym kunsztem i swobodą wykonania, a także łatwością zmiany nastroju i stylu muzycznego, podczas występu zdradził jeszcze jedną swoją niezwykłą umiejętność – całkowitego zawładnięcia publicznością dzięki pełnej charyzmy scenicznej osobowości, wzbudzającej w słuchaczach wielką sympatię.

W jednym z wywiadów artysta powiedział: „Moją ambicją i pragnieniem jest, by mój śpiew, moje pieśni dodawały otuchy, podnosiły na duchu tych, którzy przychodzą mnie słuchać. Chcę by wychodzili z koncertu pogodni i umocnieni”. Z pewnością podczas kwietniowego koncertu w Klubie pracowników Politechniki Śląskiej artyście doskonale to się udało. Po raz kolejny...

P. Doś

Politechnika Śląska w mediach

DZIENNIKI, TYGODNIKI

- 31.03-1.04 „Gazeta Wyborcza”, *Zostaną w Polsce jeśli będą mieli warunki* – artykuł o ankiecie Stowarzyszenia Studentów BEST przeprowadzonej również w Politechnice Śląskiej
- 2.04 „Dziennik Zachodni”, *Chcą pracować w Polsce, ale...* – artykuł o ankiecie Stowarzyszenia Studentów BEST
- 2.04 „Dziennik Zachodni”, *Etat dla inżyniera* – artykuł o Inżynierskich Targach Pracy
- 2.04 „Gazeta Wyborcza”, *Gliwice jadą nad polskie morze szukać mieszkańców* – artykuł o akcji promującej miasto Gliwice
- 3.04 „Dziennik Zachodni”, *Śląsk jaki pamiętamy* – informacja o projekcie Zakładu Socjologii Politechniki Śląskiej
- 4.04 „Dziennik Zachodni”, *Badawcza Biofarma* – artykuł o podpisaniu umowy powołującej konsorcjum Biofarma
- 4.04 „Nowiny Gliwickie”, *Rekordowe Targi* – artykuł o Inżynierskich Targach Pracy
- 4.04 „Nowiny Gliwickie”, *Ta ostatnia niedziela* – artykuł o siatkarzach z AZS-u Politechniki Śląskiej
- 6.04 „Dziennik Zachodni”, *Złota Izabela* – informacje o sukcesach judoków z AZS-u Politechniki Śląskiej
- 10.04 „Dziennik Zachodni”, *Studenci na scenie kinoteatru* – artykuł o I Festiwalu Teatrów Nieinstytucjonalnych
- 10.04 „Dziennik Zachodni”, *Plastiko*
- 11.04 „Nowiny Gliwickie”, *wa sekretarka* – artykuł o konstruktorach robotów
- 11.04 „Nowiny Gliwickie”, *BIOFARMA, czyli hodowla biotechnologii* – artykuł o podpisaniu umowy powołującej konsorcjum Biofarma
- 11.04 „Nowiny Gliwickie”, *Sukces Magdy* – artykuł o szachistach z AZS-u Politechniki Śląskiej
- 11.04 „Nowiny Gliwickie”, *Teatralne poszukiwania* – artykuł o I Festiwalu Teatrów Nieinstytucjonalnych
- 11.04 „Nowiny Gliwickie”, *Inni inżynierowie, czyli od studenta do producenta* – artykuł o Technoparku Gliwice
- 11.04 „Nowiny Gliwickie”, *Politechnika się lustruje* – informacja o lustracji

na Uczelni

- 12.04 „Trybuna Górnicza”, *Techniczne talenty* – informacja o stypendiach dla uczestników konkursu „Polskie Talenty”
- 13.04 „Dziennik Zachodni”, *Ciągle robi postępy* - artykuł o szachistach z AZS-u Politechniki Śląskiej
- 14-15.04 „Gazeta Wyborcza”, *Alternatywa po raz pierwszy zakwitła w Gliwicach* - artykuł o I Festiwalu Teatrów Nieinstytucjonalnych
- 18.04 „Nowiny Gliwickie”, *Siatkarski weekend* – informacje o siatkarkach z AZS-u Politechniki Śląskiej
- 18.04 „Nowiny Gliwickie”, *Pół wieku ŚYC* – informacja o obchodach 50-lecia Śląskiego Yacht Clubu
- 18.04 „Nowiny Gliwickie”, *Kompetencje na BEST* – informacja o Konkursie Inżynierskim
- 18.04 „Nowiny Gliwickie”, *Ochy nad Offem* - artykuł o I Festiwalu Teatrów

Nieinstytucjonalnych

- 19.04 „Trybuna Górnicza”, *Internet bez kabla* – artykuł o bezprzewodowym internecie na Wydziale Górnictwa i Geologii
- 19.04 „Rzeczpospolita”, *Ranking wyższych uczelni* – dodatek poświęcony tegorocznej edycji rankingu
- 20.04 „Dziennik Zachodni”, *Garsztecki akademickim wicemistrzem Polski* – informacja o judokach z AZS-u Politechniki Śląskiej
- 20-26.04 „Gazeta Finansowa” – przedstawienie oferty dydaktycznej uczelni w dodatku poświęconym uczelnią wyższym
- 23.04 „Echo Miasta”, *Politechnika łowi studentów na www* – artykuł o rekrutacji
- 25.04 „Gazeta Wyborcza”, *Studenci budowali papierową elektrownie* – artykuł o Konkursie Inżynierskim
- 25.04 „Dziennik Zachodni”, *Z proble-*

mami do rzecznika – artykuł o Rzeczniku Praw Studenta Politechniki Śląskiej

- 25.04 „Nowiny Gliwickie”, *ReAnimacje '07* – informacja o Dniach Kultury Studenckiej „ReAnimacje”
- 25.04 „Nowiny Gliwickie”, *Malarstwo Manuela Sabalczyka* – informacja o wystawie w Klubie pracownika Politechniki Śląskiej
- 25.04 „Gazeta Gliwicka”, *Nie przeskadzać ReAnimacje!* – informacja o Dniach Kultury Studenckiej „ReAnimacje”
- 26.04 „Miejski Serwis Informacyjny” – *Igrzy!* – artykuł o Igrach
- 26.04 „Trybuna Górnicza”, *Pierwsze w Polsce interaktywne warsztaty z najlepszym projektantem maszyn górniczych* – artykuł o interaktywnych warsztatach które odbyły się na Politechnice Śląskiej
- 28-29.04 „Dziennik Zachodni”, *Trwają spotkania chóralne* – informacja o Gliwickich Spotkaniach Chóralnych

Notatki przewodniczącego RGSzW

(przedruk)

Kadencja IX - nr 15

(marzec/kwiecień 2007)

Kwietniowe posiedzenia prezydium (11.04) i plenarne (12.04) zdominowała dyskusja nad modelem kształcenia na studiach pierwszego stopnia oraz przeglądem ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym. Gościem posiedzenia plenarnego była Profesor Ewa Chmielecka ze Szkoły Głównej Handlowej, która przedstawiła zasadnicze kwestie dotyczące Europejskiej Struktury Kwalifikacji - ESK (*European Qualification Framework* - EQF) w relacji do Krajowej Struktury Kwalifikacji - KSK (*National Qualification Framework* - NQF). Obie struktury kwalifikacji, to zbiór deskryptorów opisujących zdolność rozumienia wiedzy, umiejętności praktyczne oraz zdolność do korzystania z wiedzy i umiejętności w pracy i życiu. Jeśli wszystkie te elementy objąć pojęciem kompetencje, można uznać, że obie struktury kwalifikacji służą opisowi kompetencji absolwenta w przyjętym modelu Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego (ESK) oraz na poziomie krajowym (KSK). Punktem odniesienia dla formułowania haseł odzwierciedlających kompetencje są tak zwane Deskryptory Dublińskie. Poszczególne kraje tworzące

Europejski Obszar Szkolnictwa Wyższego przystąpiły do formułowania KSK dla różnych poziomów i form kształcenia. My jesteśmy na początku tej drogi i zastanawiamy się jaki jest cel tego przedsięwzięcia skoro kształcimy według wypracowanych przez lata schematów i określanych prawnie reguł kształcenia. Jak się oczekuje, struktury kwalifikacji dla obszaru szkolnictwa wyższego powinny stanowić punkt odniesienia dla formułowania różnych modeli kształcenia a następnie porównywania kwalifikacji absolwentów studiów lub osób uczestniczących w innych formach kształcenia - na przykład ustawicznego. Co się tyczy procesu kształcenia ideą tego podejścia jest zdefiniowanie najpierw efektu - czyli kompetencji, a następnie ukształtowanie programów nauczania takie, aby można było zarysowane pierwotnie cele osiągnąć. Dyskusja uwydatniła, że wiele aspektów dotyczących struktur kwalifikacji winno być przeanalizowanych zanim zacznie się formułować konkretne przepisy. Wdrożenie idei wpływających ze struktur kwalifikacji zajmie mnóstwo czasu, gdyż wiąże się ono ze zmianą filozofii kształcenia. Wydaje się optymalne ukończenie prac nad standardami kształcenia opracowywanymi przez lata i uznanie ich jako pod-

stawowego elementu tworzonej KSK. Ustawa - Prawo o szkolnictwie wyższym definiuje standardy kształcenia jako „zbiór reguł kształcenia na studiach wyższych, ...”, które powinny mieć bezpośrednie przełożenie na kwalifikacje osób kończących studia. Szczegółowe standardy kształcenia dla kierunków studiów określają kwalifikacje absolwenta bezpośrednio nawiązujące do kompetencji. Co należałoby uczynić, to sformułować ogólne deskryptory dla poszczególnych poziomów i form kształcenia oraz wkomponować w nie standardy kształcenia. Takie rozwiązanie - proponowane przez profesora J. Lubacza, przewodniczącego Komisji Edukacji RG - dawałoby nam szansę dołączenia do grona krajów, które wdrożą KSK do roku 2010.

Dyskusja nad modelem kształcenia na studiach pierwszego stopnia uwydatniła wielość poglądów, co do ich profilu. Przeważało przekonanie, że przynajmniej dwa profile: akademicki i zawodowy, mogą funkcjonować w systemie szkolnictwa wyższego. Kształcenie na obu profilach powinno przygotowywać do rozumienia i korzystania z wiedzy w pracy i życiu. Wieloprofilowość może wymagać różnego czasu trwania studiów (3-4 lata), zróżnicowania metod kształcenia, czy

też praktyk i wymagań odnośnie uzyskania dyplomu. Rada nie przyjęła uchwały w tej sprawie. Propozycje rozwiązań zostaną przedłożone w przygotowywanej uchwale dotyczącej nowelizacji Ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym.

Profesor Z. Witkowski, przewodniczący Zespołu Prawnego RG, przedstawił różne opinie i wypowiedzi dotyczące nowelizacji ustawy - Prawo szkolnictwie wyższym - pochodzące od członków Rady i osób z zewnątrz. Wiele z nich było ogólnikowych, a niekiedy sprzecznych i wzajemnie wykluczających się. Zapadła decyzja o przygotowaniu zestawu konkretnych propozycji zmian i modyfikacji ustawy oraz o przedyskutowaniu ich na majowym posiedzeniu Rady. Profesor S. Jurga, Podsekretarz Stanu w MNiSzW, obecny na tej części posiedzenia plenarnego, zwrócił się o szybkie przesłanie uchwały w tej sprawie i włączenie się w tok prac legislacyjnych nad nowelizacją ustawy. Ustawa - Prawo szkolnictwie wyższym jest jedynym aktem prawnym regulującym obszar szkolnictwa wyższego w Polsce. Można w niej dostrzec uchybienia i te z pewnością należy usunąć. Należy też wprowadzić przepisy umożliwiające uczestnictwo w dynamicznie zmieniających się realiach Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego. Nie należy natomiast burzyć tego, co funkcjonuje nie mając sprecyzowanych koncepcji, co do zmian. Efekty kształcenia na poziomie wyższym są widoczne po latach. Obracamy się więc w obszarze, gdzie zmian znaczących nie da się wprowadzić natychmiast, bowiem te niszczyłyby kon-

struowany przez dziesiątki lat system przekazywania wiedzy i wartości, kreowania postaw oraz wpajania umiejętności niezbędnych w działalności zawodowej i życiu codziennym. Uczelnie są miejscem rodzenia się postępu, ale i kultywowania tradycji. Przetwały i będą trwałe wobec rosnących oczekiwań względem instytucji naukowych i edukacyjnych, ale i dzięki pragmatyzmowi. Rozwój uczelni i zachowanie ich znaczenia wymaga stabilnych regulacji prawnych dostosowanych do wymagań współczesności i oczekiwań społecznych.

Rada zaopiniowała pozytywnie projekty dwóch aktów prawnych - ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki oraz ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, sugerując nieznaczne modyfikacje (uchwała 149/2007). Większość propozycji Rady zyskała przychylność na posiedzeniu Komisji Nadzwyczajnej Sejmiku RP w dniach 17 i 18 kwietnia. Rada zaopiniowała projekt rozporządzenia Ministrów NiSzW w sprawie standardów kształcenia (uchwała 150/2007) oraz dwa inne rozporządzenia: w sprawie nagród dla nauczycieli akademickich (opinia 7/2007) oraz w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej (opinia 5/2007).

Wobec napływu dużej liczby wniosków o zgodę na kształcenie w ramach unikatowych kierunków studiów, Rada podjęła uchwałę (148/2007) nowelizującą wcześniejszą uchwałę (13/2006) w sprawie zasad postępowania w zakresie opinio-

wania wniosków o prowadzenie studiów w trybie art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym. Wnioski będą kierowane do recenzentów spoza grona członków Rady. Będzie też wymagane przygotowanie standardów kształcenia według ogólnie przyjętego schematu.

W dniach 21-25 marca uczestniczyłem w I Konferencji Zimowej zorganizowanej przez profesora J. Woźnickiego dla rektorów i prorektorów I kadencji. W debacie panelowej pod hasłem „Akredytacja europejska - uwarunkowania i perspektywy” poruszyłem kwestie regulacji i inicjatyw w tym zakresie oraz naszego uczestnictwa w procesie. Na zaproszenie rektora Politechniki Gdańskiej i dziekana Wydziału Chemicznego zarysowałem, 27 marca, problemy integracji środowisk naukowych i akademickich oraz potrzebę ewolucji tych środowisk w kontekście procesów dokonujących się w skali globalnej.

Wielką radość sprawiła nam wiadomość o kolejnym sukcesie studentów informatyki Uniwersytetu Warszawskiego, którzy dopingowani przez Wiceprzewodniczącego Rady Głównej Profesora J. Madeya, odnieśli zwycięstwo w Mistrzostwach Świata w Programowaniu Zespołowym w Tokio. Za wieloletnią działalność w tym polu, profesor J. Madey został wyróżniony nagrodą dziennikarzy Przekroju - Fenomen 2006. Serdecznie gratulujemy prestiżowego wyróżnienia i życzymy wytrwałości i satysfakcji z działalności na rzecz środowisk młodzieżowych.

Jerzy Błażejowski

Sport

Akademickie Mistrzostwa Śląska w Piłce Ręcznej Kobiet

W tym roku, 26 marca po raz pierwszy od wielu lat, odbyły się Akademickie Mistrzostwa Śląska w Piłce Ręcznej Kobiet. Ze względu na deficyt damskich drużyn piłkarek ręcznych na Śląsku zawody we wcześniejszych latach nie mogły dojść do skutku.

Organizatorem Mistrzostw była Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu.

Na parkietach Hali sportowej „RAFAKO” początkowo miały wystąpić 4 zespoły z wyższych uczelni śląskich: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa

w Raciborzu, AWF Katowice, AZS Politechnika Śląska w Gliwicach oraz Uniwersytet Śląski w Sosnowcu.

Niestety drużyna z Sosnowca z niewyjaśnionych do końca przyczyn nie pojawiła na swoich meczach.

Już pierwsze spotkanie, czyli PWSZ Racibórz kontra AWF Katowice pokazało, że poziom drużyn jest bardzo zróżnicowany. Drużyna z Katowic chcąc podkreślić przed rywalkami swój profesjonalizm wystąpiła swoim najsilniejszym składem. W pierwszej „siódemce” AWF-u znalazły się dziewczyny grające

na co dzień w Ekstraklasie. Nikt nie miał złudzeń jakim wynikiem zakończy się to spotkanie. Katowicki AWF już w pierwszych minutach uzyskał 10-cio bramkową przewagę. Dopiero po zmianach w drużynie katowiczank, padły pierwsze bramki, ze strony dziewczyn z Raciborza. Można to jedynie skomentować tak: brawa dla tych dziewczyn, którym udało się przebić przez obronę szczyptornistek z Katowic!! Ostatecznie mecz zakończył się wynikiem : 37 : 7 dla Katowic.

Dругi mecz turnieju to spotkanie AWF-

u Katowice z drużyną Politechniki Śląskiej. W tym spotkaniu Katowice, rozpoczęły grę już inaczej bo wystawiły do gry drugi „słabszy” skład, zapewne spodziewając się również łatwej i szybkiej wygranej. Gdy okazało się, że gra nie przebiega po ich myśli skład drużyny z Katowic zmienił się i ponownie na parkiecie znalazły się doświadczone zawodniczki z Ekstraklasy. Należy podkreślić, iż poziom gry naszych zawodniczek zaskoczył dziewczyny z Katowic. W pierwszych minutach gra była bardzo wyrównana, nasza obrona bardzo mocno pracowała i pilnowała swojej bramki. Niestety nasz zespół w pewnym momencie zaczął opadać z sił a rywalki potrafiły skrupulatnie to wykorzystać. Przechwytyjąc piłki i konsekwentnie przeprowadzając ataki szybkie doprowadziły do znacznej przewagi punktowej. AWF Katowice wysunął się na prowa-

dzenie a odrobienie strat przy skróconym czasie gry (2 x 20 min) stało się już niemożliwe.

Na szczególne słowa uznania zasługuje nasza bramkarka Weronika Mieńko – w meczach pokazała, że jest naprawdę profesjonalistką (Weronika na co dzień gra w zespole „Sośnica” Gliwice). Nasza bramkarka, nie tylko wyśmienicie wywiązywała się z zadań obronnych, ale także potrafiła rzucać gole !!! Swoją postawą pokazała, co to znaczy prawdziwy „duch walki” – BRAWO WERONIKA!!

Ostatecznie mecz zakończył się wynikiem 29 : 8 dla AWF Katowice.

W trzecim spotkaniu Szczypiornistki z Gliwic zmierzyły się z zespołem PWSz z Raciborza. Ten mecz dał możliwość pokazania, co naprawdę potrafi drużyna z Gliwic. Dziewczyny z Politechniki szybko wypracowały sobie

przewagę bramkową. Jednakże nie obyło się bez błędów, które Racibórz wykorzystał, i wstrzelił nam parę bramek. Spotkanie zakończyło się wynikiem - 27 : 15 dla Gliwiczank, i pozwoliło naszej drużynie ostatecznie uplasować się na II miejscu w Turnieju.

Trenerem Sekcji Piłki Ręcznej Kobiet jest mgr Wojciech Moskwiak.

Na turnieju dziewczyny wystąpiły w składzie: Weronika Mieńko (bramkarka) OiZ, Karina Karwan (bramkarka) IŚiE, Duleba Anna (rozgrywająca) MT, Szoka Ewa (rozrywająca) OiZ, Marzen Giedrojć (rozrywająca) MT, Iza Musioł (rozrywająca) MT, Julia Ziółkowska (skrzydłowa) OiZ, Agata Wieliczko(skrzydłowa) OiZ, Justyna Kot (skrzydłowa) MF, Małgorzata Oszek (kołowa) AEiI oraz Edyta Kania (kołowa) MT

Edyta Kania

JUDO, JUDO, JUDO

Otwarte Akademickie Mistrzostwa Polski Seniorów i Senierek w Gdańsku

W dniach 14-15.04 rozegrane zostały Otwarte Akademickie Mistrzostwa Polski Seniorów i Senierek w Gdańsku z udziałem całej czołówki polskich zawodników. Zawodnicy gliwiczcy zajęli następujące miejsca: Bar-

tosz Garsztecki (81 kg) – srebrny medal, Zbigniew Stebnicki (+100 kg) – brązowy medal, Hanna Smółka (57 kg) – brązowy medal, Marcin Niedzielski (73 kg) – V miejsce, Izabela Herdzyk (63 kg) – V miejsce, Jan Kempka (60 kg) – VII miej-

sce, Aleksander Kowalski (73 kg) – VII miejsce oraz Sylwia Daniel (48 kg) – VII miejsce. Zawody stały na bardzo wysokim poziomie. Uczestniczyli w nich również zawodnicy Kadry Narodowej i Kadry Olimpijskiej.

II Eliminacje Regionu Południe do Mistrzostw Polski Juniorów Młodszych w Bytomiu

Na hali Czarnych Bytom rozegrano II Eliminacje Regionu Południe do Mistrzostw Polski Juniorów Młodszych z udziałem 188 zawodników i zawodniczek z 38 klubów. Klasyfikacje

do Mistrzostw Polski Uzyskali: Izabela Sosnowska (44 kg), Marta Rutkowska (70 kg), Tomasz Undziakiewicz (66 kg), Zygmunt Kulczyzna (66 kg), Paweł Badocha (73 kg) oraz Kamil Niedziela (73

kg). Rezerwę stanowią: Krzysztof Gaik (60 kg) oraz Łukasz Więcek (60 kg). Trenerami gliwickich zawodników są Tadeusz Połomski oraz Czesław Garncarz.

Ogólnopolski Turniej Judo Młodzików i Dzieci w Mysłowicach

W dniu 15.04 w Mysłowicach rozegrano Ogólnopolski Turniej Judo Młodzików i Dzieci z udziałem 287 zawodników z 27 klubów. Wśród zawodników gliwickich złote medale otrzymali: Kacper Szczurkowski (45 kg), Aleksandra Piątek 954 kg), Kamil Malinowski

(42 kg), Krzysztof Gaik (60 kg) oraz Dawid Skrzypkowski (46 kg). Srebrne medale wywalczyli: Filip Kujac (36 kg), Dariusz Moczulski (46 kg), Piotr Moczulski (30 kg) oraz Dorian Skrzypkowski (55 kg). Brązowe medale dostali: Paweł Grendysa (33 kg), Dawid Drużyc (60

kg), Małgorzata Strojek (44 kg), Mikołaj Hobarta 930 kg), Patryk Kubicki (39 kg), Katarzyna Rogulska (36 kg), Jakub Bartuś (24 kg) oraz Bartek Matczuk (48 kg). Trenerem gliwickich zawodników jest Eugeniusz Olejniczak.

Puchar Młodzieży w Judo we Wrocławiu

W dniach 20-21.04 w Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu został rozegrany Puchar Młodzieży w Judo z udziałem najlepszych zawodników z całej Polski. Zawodnicy Gliwicy walczyli ze zmiennym szczęściem, nie

zawiódł tylko nasz najlepszy młodzieżowiec Ignacy Rudawiec zdobywając srebrny medal w kategorii wagowej 66 kg. O brązowe medale otarli się, zajmując V-te miejsca: Jacek Malczeski (66 kg), Sylwia Daniel (48 kg) oraz Izabela

Herdzik (63 kg). Turniej stał na bardzo wysokim poziomie dlatego cieszą zdobyte wyniki. Trenerem zawodników jest Grzegorz Kotliński.

Międzynarodowy Turniej Judo Dzieci w Pawłowicach

22.04 w Pawłowicach rozegrano Międzynarodowy Turniej Judo Dzieci z udziałem 284 zawodników z 34 klubów. Wśród zawodników gliwickich złote medale otrzymali: Marcin Sosnowski (36 kg), Katarzyna Rogulska (36 kg), Dorian Skrzypkowski (46 kg), Kacper

Szurkowski (948 kg), Aleksandra Piątek (54 kg) oraz Dorian Skrzypkowski (55 kg). Srebrne medale dostali: Jakub Bartuś (26 kg), Przemysław Pietrzak (42 kg) oraz Dariusz Moczulski (46 kg). Brązowe medale trafiły do: Dariusza Kawałko (38 kg), Małgorzaty Strojek (44 kg),

Natalii Kłody (63 kg), Bartłomieja Matczuka (50kg), Pawła Grendysa (33 kg), Oliwiera Lochmajera (27 kg) oraz Michała Pogorzelskiego (55 kg). Trenerami gliwickich zawodników są Eugeniusz Olejniczak oraz Czesław Garncarz.

Sukces gliwickich judoków na Mistrzostwach Polski Juniorów Młodszych i Juniorek Młodszych w Opolu

W dniach 24.04-1.05 w Opolu rozegrana została Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży z udziałem ponad 400 zawodników i zawodniczek z całej Polski. Zawodnicy gliwicy zdobyli dwa medale. Mistrzostwo Polski i złoty medal wywalczyła niezawodna Izabela Sosnowska w kategorii wagowej 44 kg. Jest to już trzeci mistrzowski tytuł

tej młodej zawodniczki. Jej następnym startem będą Mistrzostwa Europy – życzymy jej dalszych sukcesów. Vice Mistrzostwo polski oraz srebrny medal wywalczył Paweł Badocha w kategorii wagowej 73 kg. Jest to jego pierwszy medal. Jest to zawodnik zdolny i utalentowany o dużych możliwościach rozwojowych.

VII miejsca wywalczyli: Zygmunt Kulczyzna (66 kg) oraz Kamil Niedziela (73 kg). Trenerem i twórcą tych sukcesów jest Tadeusz Połomski.

Życzymy dalszych sukcesów w pracy sportowej.

Czesław Garncarz

Wspomnienia

Wspomnienie o prof. dr. hab. inż. Czesławie Sajdaku (1949-2007)

W dniu 3 kwietnia 2007 roku zmarł prof. dr. hab. inż. Czesław Sajdak, naukowiec nauczyciel akademicki, wybitny reprezentant polskiej elektrotermii i magnetohydrodynamiki hutniczej, działacz stowarzyszeń naukowo-technicznych, zasłużony pracownik Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii Politechniki Śląskiej.

Urodził się 13 lipca 1949 roku w Siemianowicach Śląskich. Po ukończeniu szkoły podstawowej oraz Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych, rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej, gdzie w

1973 r. uzyskał dyplom magistra inżyniera elektryka o specjalności Maszyny Elektryczne. Po krótkim stażu w OBR Ema-Komel w Katowicach podjął pracę w Zespole Elektrotermii Hutniczej na ówczesnym Wydziale Metalurgicznym (obecnie Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii) Politechniki Śląskiej. Swoje zainteresowania naukowe skupił na nagrzewaniu indukcyjnym oraz magnetohydrodynamicie hutniczej (oddziaływanie pól elektromagnetycznych na ciekłe metale). W krótkim czasie przygotował rozprawę doktorską pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Franciszka Fikusa

pt. „Pasmowe nagrzewanie indukcyjne blach metalowych w procesie kształtowania ich własności mechanicznych”, którą obronił w 1975 r. Stopień naukowy dr hab. uzyskał w 1987 r. na podstawie rozprawy pt. „Analiza pracy cylindrycznych urządzeń elektromagnetycznych do transportu i mieszania ciekłych metali” na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej, a tytuł naukowy profesora został mu nadany przez Prezydenta RP w 2001 r.

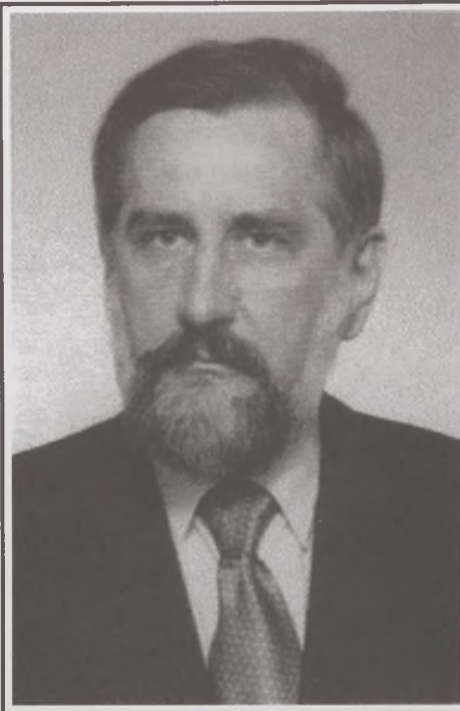
Jego działalność naukowa koncentrowała się w następujących obszarach badawczych: nagrzewania indukcyjnego

w procesach obróbki cieplnej i przeróbki plastycznej, topienia, zgrzewania i lutowania metali; elektromagnetycznego transportu, dozowania i mieszania ciekłych metali; analizy pól fizycznych (elektromagnetycznych, temperaturowych, MHD, przemian fazowych, naprężeń cieplnych) metodami numerycznymi i analitycznymi; komputerowego wspomaganie projektowania pieców i nagrzewnic indukcyjnych oraz urządzeń elektromagnetycznych do ciekłych metali. W swoim dorobku naukowym pozostawił 17 monografii, podręczników i skryptów oraz ponad 150 oryginalnych publikacji naukowych.

Prof. Czesław Sajdak był twórcą utworzonej w 2000 r. Katedry Elektrotechnologii, z dwoma Zakładami, którą kierował aż do swojej śmierci. Profesor uczestniczył bardzo aktywnie w życiu naukowym, organizacyjnym i stowarzyszeniowym swojego środowiska, szybko stał się uznanym autorytetem w kraju i za granicą. Cechowały go nieprzeciętne zdolności organizacyjne pozwalające łączyć pracę naukową z licznymi obowiązkami na Uczelni oraz w wielu organizacjach. Pełnił funkcję Dziekana (1996-2002) i Prodziekana (1990-1996) Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii, był Członkiem Senatu Politechniki Śląskiej (1996-2005). Aktywnie uczestniczył w następujących organizacjach: ISEE (European Engineering Educator), SITPH (wiceprezes, członek Zarządu), SEP, Polski Komitet Elektrotechniki SEP i SITPH (przewodniczący w l. 1987-1990, 1993-1998), Komitet Elektrotechniki PAN, Sekcja Elektrotechniki (członek od 1988), PTETiS, Akademicko-Gospodarcze Stowarzyszenie Hutnictwa (członek Zarządu od 1996),

Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa (1996-2002), Śląska Wojewódzka Rada Stowarzyszeń NOT (wiceprezes 1997-2000, prezes 2000-2003).

Dobre relacje z młodzieżą zaowocowały sporymi osiągnięciami Profesora w działalności dydaktycznej. Był niezwykle cenionym i lubianym przez studentów wykładowcą, chętnie poświęcał im wolny czas, służył radami. Wypromo-

wał dwóch doktorów, 15 magistrów inżynierów, opiniował 7 prac doktorskich (w tym 3 zagraniczne) i 2 habilitacyjne i ponad 20 prac dyplomowych.

Praca naukowo-badawcza prof. Sajdaka zaowocowała intensywną współpracą z przemysłem (65 prac na zlecenie przemysłu oraz 47 grantów KBN z licznymi wdrożeniami -16). Prace Profesora były szeroko znane i cenione za granicą, co

przejawiało się intensywną współpracą (VSB TU Ostrava, Západočeská Univerzita Plzeň, Moskowskij Energetičeskij Instytut, Technische Hochschule Ilmenau) ze wspólnymi tematami badawczymi, realizacją programów międzynarodowych, wykładami udziałami w komisjach egzaminów doktorskich i habilitacyjnych. Prof. Czesław Sajdak odbywał również staże oraz wizytował uniwersytety w wielu krajach świata (Australia, Austria, Brazylia, Chiny, Czechy, Francja, Rosja, Słowacja, Szwecja, Ukraina, Wielka Brytania, Włochy).

Za osiągnięcia w swojej pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Profesor został odznaczony m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1998), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1999), Złotym, Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi (1998, 1984, 1979), Medalem Georgia Agricoly (VSB Ostrava 2003), Złotym Medalem Technicznej Univerzity w Koszycach (2002), Medalami: Wydziału Metalurgii i Inżynierii Materiałowej AGH, Fakulty Strojní VSB Ostrava, im. prof. M. Pożryskiego, im. S. Staszica oraz złotymi i srebrnymi Odznakami Honorowymi SEP, SITPH i NOT. Ponadto dwukrotnie został wyróżniony Nagrodami Ministra Edukacji Narodowej, a także otrzymał 26 nagród JM Rektora Pol. Śl.

Odszedł od nas człowiek niezwykle prawy, znany ze swej skromności, pracowitości i życzliwości dla otoczenia. Prof. Czesław Sajdak spoczął w dniu 10 kwietnia 2007 r. na cmentarzu w dzielnicy Katowic Józefowie, żegnany przez rodzinę, współpracowników i wielką rzeszę przyjaciół.

Krzysztof Kurek

Kronika żałobna

24 kwietnia 2007 r. zmarła w wieku 71 lat **Alicja Draga**. Msza żałobna odprawiona została 27 kwietnia 2007 r. w kościele św. Piotra i Pawła w Gliwicach, następnie odbyła się ceremonia pogrzebowa na Cmentarzu Lipowym.

29 kwietnia 2007 r. zmarł w wieku 87 lat **prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Hop**, Dziekan Wydziału Budownictwa w latach 1975-1977 i 1987-1990. Całe swoje życie zawodowe związał

z Politechniką Śląską, pełniąc kolejno funkcje Kierownika Katedry Budowli Komunalnych na Wydziale Inżynierii Sanitarnej, kierownika Zespołu Konstrukcji Betonowych Specjalnych w Instytucie Konstrukcji Budowlanych na Wydziale Budownictwa. Za wybitne zasługi dla nauki i dydaktyki odznaczony m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużonemu w Rozwoju Wo-

jewództwa Katowickiego, Odznaką Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej oraz Medalem Czterdziestolecia Politechniki Śląskiej. Ceniony nauczyciel akademicki i naukowiec, specjalista w zakresie konstrukcji sprężonych i warstwowych badacz betonów specjalnych i tworzyw sztucznych.

Msza żałobna odprawiona została 2 maja 2007 r. w kościele Chrystusa Króla w Gliwicach, następnie odbyła się ceremonia pogrzebowa na Cmentarzu Lipowym.

Dni Kultury Studenckiej "reAnimacje"

23-27 kwietnia 2007 r.

Warsztaty filmowe

Wspólne malowanie obrazu

Pokaz tańca Bollywood

Warsztat z iluzji

Warsztaty bębniarskie

Eliminacje do Ogólnopolskiego Konkursu Inżynierskiego

25 kwietnia 2007 r.

